

SOBAT

13e jaargang nr. 1 - februari 1998

nummer 57

VOMI

VERENIGING
OUD MILITAIREN
INDIËGANGERS

SOCIALE COMMISSIE - V.O.M.I.

V.O.M.I.

toko

Fonds Sociale Zorg

*Met herkenning begint erkenning!
Met meer leden meer kracht!*

fonds
sociale
zorg

sociale
VOMI

Draag ons borstembleem en onze stropdas bij alle officiële V.O.M.I. gelegenheden!

Plak onze V.O.M.I. stickers op de achtermuit van uw auto!

U kunt ze bestellen bij de penningmeester van uw vereniging.

V.O.M.I. borstembleem	f 12,50	
V.O.M.I. stropdas donkerrood	f 22,50	
V.O.M.I. stropdas donkerblauw	f 22,50	
V.O.M.I. stickers	f 1,00	
V.O.M.I. kerst- en nieuwjaarskaarten, 25 stuks	f 10,00	portvrij
V.O.M.I. luxe aanstekers	f 7,50	
V.O.M.I. sleutelhangers	f 6,00	
V.O.M.I. rollerpennen	f 1,50	
V.O.M.I. ballpoints	f 1,00	
V.O.M.I. demobilisatiespeldje met sureté verguld	f 12,50	portvrij
V.O.M.I. OVW-speldje met sureté verguld	f 12,50	portvrij
V.O.M.I. wapenschild mahonie met spuit/gietwerk plastic	f 30,00	
V.O.M.I. herenhorloge titanium plated met roestvrijstalen bandje	f 65,00	
V.O.M.I. drink mok	f 10,00	
V.O.M.I. button	f 1,00	

U kunt de artikelen ook bestellen bij de Beheerders van het Fonds Sociale Zorg:

Leen van Eijk, Oost Kanaalweg 12A, 2461 EP Ter Aar, Tel. 0172 - 602705, Postgiro 6131844

Tjibbe J. Gaastra, A. van Heusdenstraat 15, 2461 VJ Ter Aar, Tel. 0172 - 602452

Ook hier wordt minimaal f 2,50 extra in rekening gebracht voor verzending en porto.

N.B. alle prijzen zijn per stuk en bij iedere bestelling wordt minimaal f 2,50 extra berekend voor verzending en porto

POSTZEGELS / TELEFOONKAARTEN

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen- of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: Jaap J.C. Stramrood, Binnenhof 36, 6715 DP Ede, Tel. 0318 - 638160

De opbrengst komt volledig ten goede van het Fonds Sociale Zorg V.O.M.I. - Nederland.

V.B.

groepsreizen naar Indonesië in 1998 voor de Indië- en Nieuw Guinea-veteraan

Progr.1 West/Midden-Java + Bali • Progr.2 Jakarta, Zuid/West/Noord-Sumatra •

Progr.3 Bangkok, Jakarta, Oost-Java + Bali • Progr.4 West, Midden/Oost Java •

Progr.nwg 1 Jakarta-Sorong-FakFak-Kaimana-Manokwari-Biak-Bali • Progr.nwg 2 Jakarta-Jayapura-Biak-Manokwari-Sorong-Denpasar •
Progr.nwg 3 Jakarta-Biak-Sorong-Kaimana-Sorong-Denpasar.

De voorlichtingsmiddagen worden gehouden in Kumpulan Bronbeek in Arnhem. Wilt u nadere informatie of een compleet programma toegesonden krijgen? Bel ons tijdens kantooruren van maandag t/m vrijdag van 9 tot 17 uur. Vragen naar Alice Hughan, Richard v.d. Bel of naar Ans Faggidaej-Jongkind.

Reist u liever niet in groepsverband en toch verzorgd? Vraag dan naar onze brochure Indonesië "Van Sabang tot Merauke". Heeft u alleen een vliegticket nodig, dan kunt u daarvoor ook bij ons terecht.

Clauskindereweg 28-29 - 1069 HN Amsterdam.

Tel. 020-619 93 77 / 619 93 96 Fax: 020-610 16 11

open ma. t/m vrij. 9-17 • Za. 9-12. Zaterdags telefonisch niet bereikbaar

SOBAT

Officieel orgaan van de
Vereniging Oud Militairen Indiëgangers

Board van Advies

voorzitter: M.M. Bakker, wa. luitenant-kolonel der artillerie b.d.
leden: R. Boekholt, brigade-generaal der fuseliers b.d.
H. Boschma, oud burgemeester
W. Epke, Ridder MWO, brigade-generaal der infanterie b.d.
S.A. Lapré, Ridder MWO, kolonel der infanterie b.d.
J.A. Buchter, kolonel der cavalerie
Chef Staf 1 Divisie "7 December"
T.H.A. Rump, luitenant-kolonel der infanterie Staf Inspecteur
Generaal der Krijgsmacht

Algemeen Bestuur

voorzitter: J. Dijkema
2e voorzitter: drs. T. Lentz
secretaris: G. Deteman, Brongrass 68,
3068 PB Rotterdam, tel. 010-4206138
penningmeester:
J.A. Broesder, Moeraslanden 8
8332 KW Steenwijk
Tel.: 0521-515460
postbusnummer 42.39.398
banknummer 45.85.91.300 i.n.v.
Vereniging Oud Militairen
Indiëgangers
Rotterdam
afg. adjunct: C.L.W. van Haalen
leden: N. den Hollander
Victor C. Bridié

Ledenadministratie

N. den Hollander
Saturnusstraat 210, 5345 LG Oss,
tel. 0412 625109

Sociale Commissie

voorzitter: V.C. Bridié,
Van Nijenrodestraat 117,
2597 RL Den Haag, tel. 070-3280632

Redactiecommissie

eindredacteur: L.C. Zéguers, Zonstraat 118, 6463
AE Kerkrade, tel./fax 043-5454013
leden: R. Grit, Balloo 90, 9458 TD Balloo,
tel./fax 0592-241361
J. Zwam, Lijzide 45, 1034 KN
Amsterdam, tel. 020-6319151

Boeken ter recensie zenden aan:

J. Zwam,
Lijzide 45,
1034 KN Amsterdam

Correspondentie

- opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.a. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort - zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS".
- zaken VOMI-Nederlands betreffend richten aan de secretaris van het algemeen bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de gepubliceerde artikelen.

De artikelen gepubliceerd in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zinswijze van het algemeen bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Druk: Koninklijke De Swart BV

DOELSTELLINGEN

De vereniging heeft ten doel:

het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van Oud Militairen Indiëgangers, die bij de Nederlandse Krijgsmacht in voormalig Nederlands Oost-Indië, respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea hebben gediend;

het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen die als direct gevolg van militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden;

het herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen in voormalig Nederlands Oost-Indië respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea en/of aangrenzende zeegebieden, alsmede van hen die tijdens, door of ten gevolge van krijgsgeschiedenis, ziekte of ongevallen in of in en door militaire dienst zijn overleden.

De vereniging tracht het gestelde doel te verwezenlijken los van elke partij-politieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking, onder voorbehoud van zelfstandigheid, met verenigingen die zich op overeenkomstig terrein als de V.O.M.I. bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

(artikel 2 van de statuten)

Het lidmaatschap staat open voor een ieder die in het voormalig Nederlands Oost-Indië/Indonesië en Nieuw Guinea in militaire dienst is geweest en voor weduwen van militairen die hieraan hebben voldaan.

SOCIALE COMMISSIE

Voorzitter

Victor C. Bridié
Van Nijenrodestraat 117
2597 RL Den Haag
tel. 07 073 25 05 32

Vice voorzitter

Jaap Vrolijk
Generaal Spoclaan 709
2285 TJ Rijswijk (ZH)
tel. 07 073 94 30 48

Secretaris-Notulist

Henk Barmantlo
Lohmanpark 30
2982 VT Ridderkerk
tel. 01 80 46 39 54

SOCIALE CONSULENTEN

Noord Nederland

Ben C.H. Hübich
M.K. Ghansdijplein 108
9728 TH Groningen
tel. 050 5 25 91 00

Oost Nederland

Jaring Bekker
van Hoevellstraat 30
7470 AD Goor
tel. 05 47 27 11 35

Canada & USA

Gerard Ledderhof
149 Sandwell Drive
Osoville, Ont. Canada,
L6L 4P1
tel. 905 827-3216

Zuid Nederland

vacant

West Nederland

vacant

Algemeen Consulent

Gerard H.L. Offerman
Tolburgsestraat 143
4708 GC Roosendaal
tel. 01 65 53 63 43

Midden Nederland

vacant

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Geoningen

vacant

Overijssel

Jan Timmer
Valeriusstraat 87
7804 CP Almelo
tel. 05 46 81 94 36

Friesland

Hans N. Blom
Gerben Ypmastraat 13
8723 CP Koudum
tel. 05 14 52 21 07

Biviersland

vacant

Flevoland

Frits H.A.M. Frantzen
Oevergriend 13
1356 AE Almere
tel. 03 67 31 89 72

Zuid-Holland Zuid

Jaap H. van Breegel
Groenewald 54
3342 DD HI. Ambacht
tel. 078 6 82 18 24

Utrecht's Gooi

Eppo B. Schweertman
Lutherhof 37
1216 KR Hilversum
tel. 03 576 21 79 08

Noord-Brabant Oost

Antoon P. Pennings
Thorbeckestraat 101
5344 SM Oss
tel. 04 12 62 35 15

Drenthe

Jannie van Aa-Dijkstra
Schuttevoer 102
7908 GD Hoogeveen
tel. 05 28 27 61 98

Veluwe

Peter H.J. Holsbergen
Berkendord 107
8172 AR Veenendaal
tel. 05 76 57 59 35

Zeeiland

Tom Kooger
M. Coehoornstraat 44
4381 BT Vlisstingen
tel. 01 19 46 30 08

Limburg

Harry J.A. Dols
Heerleneweg 49
6132 CL Sittard
tel. 04 67 4 52 13 16

Zuid-Holland Noord

Bob Verboef
Beatrixdijk 10
2751 XC Moerkapelle
tel. 07 975 93 16 37

Noord-Holland

Hans J. Hornsien
Egelantierlaan 26
2015 KJ Haarlem
tel. 02 375 24 00 10

Noord-Brabant West

vacant

sociale
VERENIGING
VOMI

omgevolgen bij

stichting
veteranen
platform

Vereniging Oud Militairen Indiëgangers

- ingeschreven in de registers van de Kamer van Koophandel te Arnhem onder letter en nummer V 123191 -

Jaarcontributie minimaal f 30,00
inclusief 6x per jaar "Sobat"

nummer 57 - 13e jaargang nr. 1
februari 1998

Bij de voorplaat

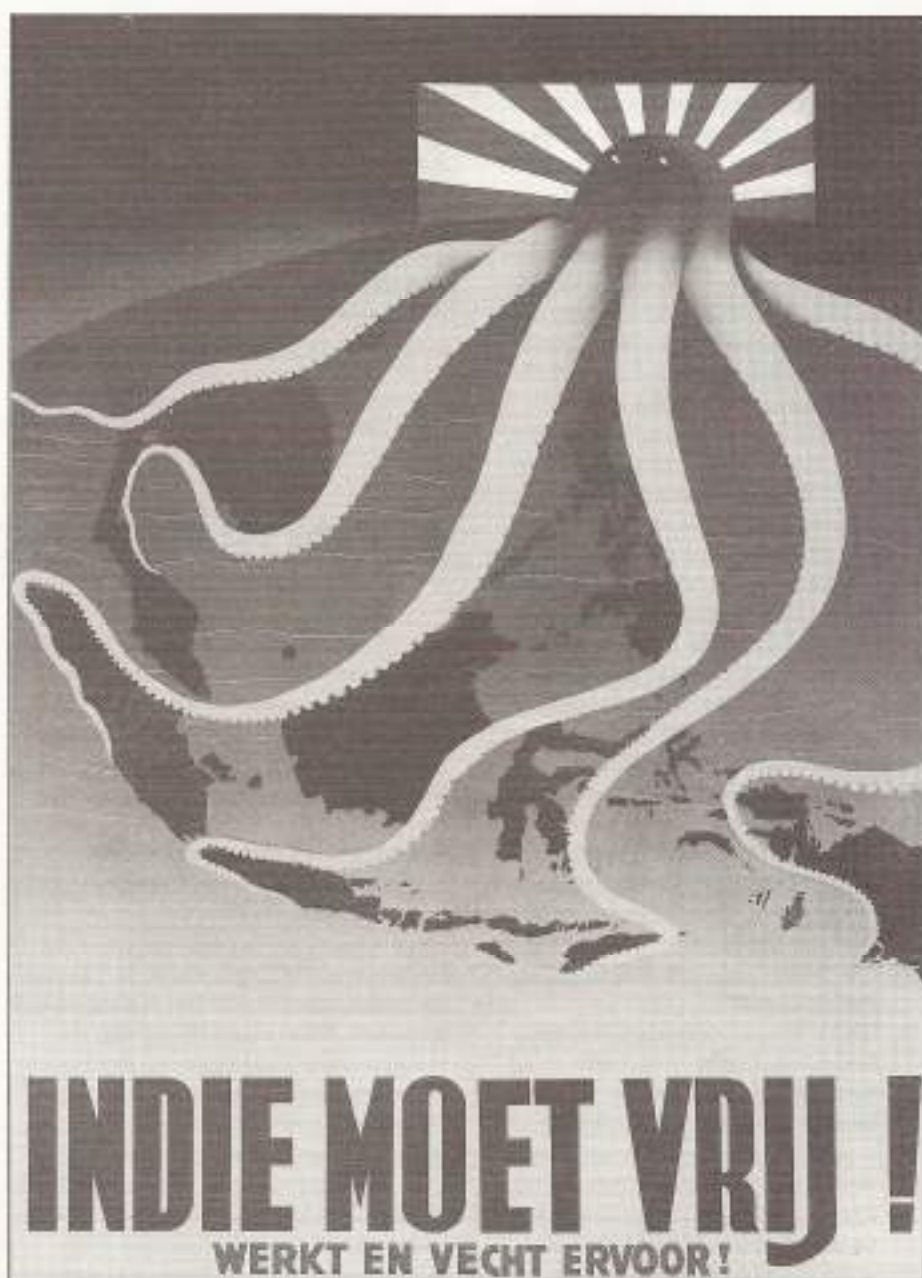
Nu Indië

Afbeelding van wervingsaffiche ter verkrijging van oorlogsvrijwilligers voor herstel van Orde en Rust in Nederlands-Indië, 1945. Een Japanse vlag als symbool voor het Japanse Rijk, dat zijn tentakels in een wurgende greep uitstrekt naar 'onze' Gordel van Smaragd.

In de begeleidende tekst bij de voorplaat van 'Sobat', 12e jaargang nr. 5, oktober 1997, nummer 55, schreef mijn mede-redacteur TL een lang artikel, gewijd aan de OVW-ers (Oorlogsvrijwilligers), die in de eerste jaren na de bevrijding van Nederland (globaal 1945) zich aanmeldden voor dienst in de Nederlandse strijdkrachten. Het is confrater TL wel toevertrouwd in ons blad zoals hij heeft aangekondigd, te zijner tijd, hier verder en dieper op in te gaan. Ik wil hier nu slechts summier op inhaken. Toen ons land, op 5 mei 1945, werd bevrijd en tienduizenden jonge mannen ter bevrijding van het destijds nog door Japan bezette Nederlands-Indië zich bereid verklaarden daaraan daadwerkelijk, in militair verband mee te werken, gebeurde dit op instigatie van de destijds Nederlandse regeringen.

Het leeuwendeel van deze OVW-ers bestond uit ex-onderduikers voor Arbeidsdienst en Arbeidsinzet in Duitsland, waaronder grote aantallen ex-verzetsdeelnemers uit de bezettingstijd.

Deze, grotendeels jonge mannen, hadden zich gedurende de Duitse bezetting opgesloten en opgejaagd gevoeld. Hoe graag zouden zij zich al tijdens de oorlogsjaren hebben aan-

Kopij voor het volgende nummer inzenden vóór **23 februari a.s.**
S.v.p., zo mogelijk, eenzijdig getypt insturen met anderhalve of twee regels afstand.

gemeld voor dienst in de legers, marine's en luchtvloten van de geallieerde landen, in het bijzonder bij een van de Nederlandse krijgsmacht-onderdelen in de vrije wereld.

Nu, bevrijd, deed zich eindelijk de gelegenheid daartoe voor. En ze benutten deze kans, hen geboden door de wettige teruggekeerde regeringen in het bevrijde vaderland. Bij tienduizenden gaven zij zich op voor dienst in de weer op te bouwen Nederlandse krijgsmacht. De oorlog was nog steeds niet afgelopen. Japan streed nog door. Indië was nog bezet gebied. De wervingsaffiches beloofden bovendien de OVW-ers een gouden toekomst. Enkele voorbeelden in de woorden van de vele fraaie wervingsaffiches uit die periode. En fraai waren ze. Nog zie ik ze voor me die prachtige exotische avonturen en vakopleidende belovende plakkaaten, voorstellend en de wereld-zeeën bevarende oorlogsschepen met bekoorlijke eilanden op de achtergrond, het luchtruim doorklievende gevechtsvliegtuigen, vrolijke soldaten in mooie uniformen in ruime zonnige werkplaatsen bezig met hun beroep of wandelend onder wuivende palmen en aan exotische stranden in gezelschap van charmante Marva's (Marine Vrouwen Afdeling), knappe VHK's en VK-KNIL-sters (Vrouwen Hulp Korps van de Koninklijke Landmacht en Vrouwen Korps van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger). Wie zou als jong mens niet vallen voor de verleidelijke lokking van zulke avonturen, spanning en betoverende werfcampagnes. Ronselplakkaaten noemden later in Indië de geworven OVW-ers deze reclame-affiches.

Er volgen nu 10 willekeurig gekozen teksten van de destijds in het hele land aangeplakte 'ronselplakkaaten'.

- 1) 'Wordt Marinier' Opleiding in Amerika in 50 technische vakken. Bevrijdt Indië.
- 2) Zie de wereld! Pak aan in Indië. Neem Dienst.
- 3) Meldt U als Oorlogsvrijwilliger. Land-Zee-Lucht.
- 4) Korps Mariniers. Jonge Nederlanders, in Amerika wordt een Brigade Mariniers opgeleid, welke zal deelnemen aan de oorlog tegen Japan (volgt een opsomming van de 9 afdelingen waaruit deze Brigade zal bestaan). Meldt U aan als vrijwilliger-Marinier. U Dient. U leert. Ter Zee en te Land.

- 5) Landgenoten: Indië verkeert in nood.
- 6) Ik val aan, volgt mij. Dit sein geldt ook voor U.
- 7) Te Land, Ter Zee: De Mariniers.
- 8) Bevrijdt Indië. Vaklieden ... Uw kans.
- 9) Onze Marine roept U.
- 10) Een nieuwe taak voor den Vliegende Hollander. Indië. Bevrijden. (In leer gehulde lichteheid. Stoere jongen. Voor het wapen der luchtstrijdkrachten bestaat bij de OVW-ers veel animo.)

Sobats OVW-ers, wat is er volgens u van al deze schone voorstellingen van zaken terecht gekomen? Achteraf bezien lijkt deze hele suggestieve wervingsactie ter verkrijging van oorlogsvrijwilligers ten behoeve van alle wapens der Nederlandse Krijgsmacht veel op een ronselpartij. Maar verwonderlijk dat zovelen van de lang vervolgd en angstig opgesloten jonge mannen van die dagen gevolg gaven aan de oproepen, die zoveel beloofden maar helaas, naar later is gebleken, zo weinig opleverden.

De slogans: 'Wij zijn bevrijd. Nu Indië' en 'Nu is het uw kans' stimuleerden de dadendrang van de tienduizenden. Het 'Zie de wereld, meldt u als OVW-er voor onbepaalde tijd en overal ter wereld' lokte de al zo lang gekooide oorlogsjeugd van 1945, naar de krijgsmacht en de tropen. Het enige dat van deze beloften bewaarheid werd was het zien van de wereld: Amerika, Engeland, Australië, Malakka, Indië en de Oceanen. Maar vakantie-reizen of vakopleidingen waren het zelden. Alhoewel het uiteraard is meegenomen. Maar ze deden hun plicht deze mannen. Hoewel hun plichtsbetrachting voor Nederland, niet werd (en wordt) gewaardeerd. Maar deed het 'Vaderland' en haar regeerders van toen, en nu, dat eveneens? Wij zijn benieuwd naar de reacties. Sobats OVW-ers. De soldaat in de strijd geëerd wordt in vredetijd niet gewaardeerd. Soli Patria Gloria.

J. Zwaan

Expositie op Bronbeek

Van 22 februari tot en met 3 mei 1998 presenteert Museum Bronbeek in Arnhem de expositie 'Een oude bekende in een nieuwe jas - Bronbeek 1863-1998'. De aanleiding voor deze tentoonstelling is de afsluiting van de renovatie en de heropening van het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek op 19 februari 1998.

De tentoonstelling belicht de 135-jarige geschiedenis van het tehuis en het museum. Naar aanleiding van de recente ontwikkelingen op Bronbeek ligt de nadruk op een drietal zaken. Ten eerste besteedt de expositie aandacht aan enkele van de vele bezoeken die leden van het Koninklijk Huis in het verleden aan Bronbeek hebben gebracht. Ook op 19 februari 1998 wordt weer koninklijk bezoek verwacht. De expositie toont hoe Bronbeek er uit zag ten tijde van de Oranjebezoeken in het verleden. Ten

tweede komt de architectuur aan de orde. Bronbeek viert op 19 februari a.s. de afsluiting van zijn jarenlange renovatie en restauratie. De expositie besteedt aandacht aan de 19e eeuwse architect Rose, zijn ontwerp voor het hoofdgebouw en de recente restauratie. Ten derde toont de expositie hoe het museum in het tehuis is ontstaan en waarom de meest ingrijpende modernisering uit zijn bestaan in de jaren 1995-1997 nodig was. De tentoonstelling 'Een oude bekende in een nieuwe jas - Bronbeek 1863-1998' is te zien in de wissel-expositieruimte van Museum Bronbeek in de Kumpulan vanaf 22 februari tot en met 3 mei 1998, dagelijks behalve maandag, van 11.00 tot 17.00 uur. Toegang tentoonstelling f 2,50.

Toegang Museum Bronbeek inclusief tentoonstelling f 5,-.
Adres: Velperweg 147 Arnhem.

Tempo doeloe

Borneo 2

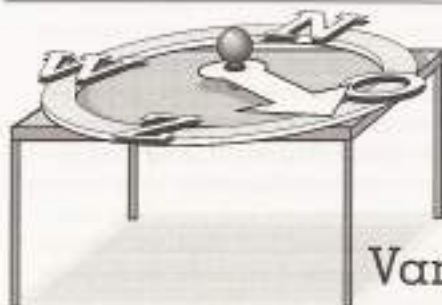
Terwijl de mensen op Java nog hun oude luxe leven leefden en zich koesterden in de hoop dat hetgene wat zich daar ver in de Grote Oost afspeelde, niet tot hen zou geraken, sloeg de Japanse veroveraar al toe op Borneo. De 11de januari 1942 openden de Japanners hun aanval op Tarakan, een bekend olie-eiland voor de oostkust van Borneo. De 13de gaven de Nederlandse troepen aldaar zich over. Nog in 1941 op 29 december, waren enkele kleine eilanden ten noorden van Borneo door de zonen van het Rijk der opkomende zon bezet. Met Tarakan begon de nederlaag in Nederlands-Indië. De Europeanen die de Nipponners (Nippon is Japan) in handen vielen werden meteen opgesloten of gedood.

Het ging snel op dit grote eiland. De 22ste januari vernielden de Nederlands-Indische troepen de olie-installaties bij Balikpapan (Oost Borneo). De Engelsen trokken uit Serawak (Brits Noord Borneo) terug naar de grens met Nederlands Borneo. Al op de 24ste was ook Balikpapan in Japanse handen. Na landingen in de nacht van 27 op 28 januari bij Pamangkat op West-Borneo startten de aanvallende Japanners hun opmars naar Sinkwang en Pontianak, waar ze de 29ste arriveerden, na bij de laatst genoemde plaats nog een ondersteunende landing vanuit zee te hebben uitgevoerd. De Japanners stelden meteen, begin februari, in de Residentie Pontianak een zgn. militair bestuur in, dat op 22 juni werd vervangen door een zogeheten civiel of Marinebestuur (Minseibu), in de Grote Oost. In augustus d.a.v. werd Pontianak een afdeling binnen het Marinebestuur in de Grote Oost. De 6de februari viel het 'geheime' vliegveld Samarinda in Japanse handen, de 9de was Bandjermasin op Zuid-Borneo aan de beurt. De 11de verwoestten de terugtrekkende Nederlanders de olie-installaties op Noord-Borneo bij Pankalan-Brandon en Pankalan-Soesoek. Het ging er hard aan toe op Kalimantan (de Indonesische naam voor Borneo),

de eerste slachtoffers na de gevechtshandelingen, die veel doden en gewonden eisten, vielen op 24 februari, toen de bezetters te Balikpapan 80 Nederlandse mannen en vrouwen vermoordden. In de nacht van 4 op 5 maart werd bij Lemloh (Paking) een groep vluchtelingen ontdekt en gedood. De territoriale commandant op West-Borneo gaf zich 15 maart over. (De algemene capitulatie van de Nederlandse strijdkrachten in Nederlands-Indië had op 8 maart plaatsgevonden). Op de dag van de overgave (8 maart) was de luitenant

KNIL, J. Davijt, vanuit Nonga-Penoh op West-Borneo met een groep militairen het binnenland ingetrokken, naar een plaats genaamd Poetissibau, om een daar tegen het Nederlands-Indische bestuur (BB, Binnenlands Bestuur) uitgebroken opstand, waarbij een controleur BB was vermoord, te dempen. Deze groep, de groep Davijt, bevond zich op de 15de, de dag waarop de Nederlandse troepencommandant op Borneo capituleerde, te Sintang. Hoe de zaak zich ontwikkelde na de officiële overgave van 15 maart, hoop ik in een volgend artikel van onze Indië-rubriek te verhalen.

J. Zwaan

Van de Bestuurstafel

De alom gehouden nieuwjaarsbijeenkomsten zijn achter de rug en we gaan met nieuwe moed het nieuwe jaar in. Als we dit schrijven hebben de eersten de f 1.000,- ontvangen en velen zullen nog volgen. Het is een begin van de erkenning voor een deel van de veteranen of hun weduwen. Het kan er bij ons nog steeds niet in dat de overheid weer verschil maakt bij de vaststelling wie wél en wie niet voor erkenning in aanmerking komt. Laten we het zó mogen zeggen: Wie na zijn diensttijd in overheidsdienst kwam te werken óf op een andere manier een pensioen van de overheid ontvangt mag niet op erkenning rekenen. Hebben zij dan niet vrijwillig of dienstplichtig onder dezelfde langdurige en moeilijke omstandigheden hun militaire dienst vervuld? Hebben zij dan niet hun kameraden zien vallen? Hebben zij dan niet onder soms erbarmelijke omstandigheden rust, orde en vrede gebracht in dat verre land? Wij zijn van mening dat de overheid opnieuw een grote steek heeft laten vallen. Wij zijn van mening dat alle OVW-ers

en dienstplichtigen recht hebben op erkenning. Wij zullen doorgaan onze regering in dit opzicht te bewerken. Ook dit jaar zal de VOMI weer deelnemen aan het defilé te Wageningen. Nadere bijzonderheden zullen t.z.t. aan de secretariaten van de verenigingen worden gezonden door de leider van onze delegatie. Echter willen we er op aandringen dat potentiële deelnemers zich reeds nú opgeven bij hun eigen secretariaat. Het is geen bezwaar als de VOMI met een echt groot contingent aan het defilé gaat deelnemen. Schijnbaar hebben nog niet alle VOMI-leden een veteranenpas aangevraagd. Wij willen de lezers die zo'n pas nog niet hebben, aanraden om alsnog deze aan te vragen. De secretaris van Uw vereniging of de sociaal commissaris kan U de weg wijzen. U kunt dan in ieder geval ieder jaar beschikken over twee biljetten voor gratis vervoer met de NS naar Roermond op 7 september en nog eens twee biljetten voor een dag gratis reizen naar vrije keuze. Voor de rest kunt U momenteel - in Nederland - nog weinig met de pas doen, maar wat niet is kan nog komen?

Aflossing van de wacht in Batavia

Dit is niet een vervolg van 'Soldaat van Oranje in Batavia' van sobat Verkaart, maar sluit er na een aanloopje wel op aan.

Toen eind 1948 de spanning in Indië weer opliep en uiteindelijk resulteerde in de 'tweede politionele actie' moesten alle onderdelen van de Mariniersbrigade personeel afstaan om een aflossing samen te stellen voor de bewakingseenheid in Batavia; voor zover ik mij kan herinneren de 'Compie M' genaamd.

Omdat de staf van al die onderdelen het zwaard ook al zagen hangen, werden administratief overal diegenen voor overplaatsing aangewezen die om voor wat voor reden dan ook, ziekte of ongeval, toch geen actieve dienst konden doen.

Zo begin december had ik een behoorlijke aanval van dysenterie af te werken, ik was toen al een poosje daarvoor van de Stafcis. naar O.S.& O. overgeplaatst, gehuisvest in een oude Indische woning aan de Kali Brantas; schuin achter de Marinierskantine.

We zaten daar maar met een heel kleine bemanning en hadden o.a. de verzorging van de mensen die namens O.S.& O. actief waren in de oosthoek o.a. met het verzorgen van films op de buitenposten en meer van dergelijke activiteiten. O.S.& O. resorteerde wel onder de Stafcis.

Ik was nog zo slap als een vaatdoek, maar ja, op een stoel zittend op de voorgalerij kon ik toch wel 'schildwacht' zijn, dus had ik lichte dienst en kwam dus ook in aanmerking voor overplaatsing naar de aflossing van de 'M compie'.

Het hele zootje remplaçanten dat zo op Oedjoeng terecht kwam was dus zwak, ziek en misselijk. Hooguit 30% was in staat enigermate wachtdienst te doen, maar we werden wel geacht het werk van de hele bemanning op ons te nemen om alvast bij de goedgang van de marine de wacht te betrekken. Dat betekende met een man of 5 à 6 de volle 24 uur zo'n post te betrekken. Ik meen dat we voor de afwisseling 3 uur op en 3 uur af liepen want 2 uur op en 2 uur af dat ging gewoon niet. Gelukkig konden we de wacht zittend doen en om de andere dag waren we vrij van dienst; konden

we uitslapen en wie de energie er nog voor had de stad in.

Van de Kersttijd weet ik me niets meer te herinneren, maar op oudejaarsavond had ik wel dienst en zaten we onder een afdakje wat bij elkaar te kleumen toen we verrast werden op aliebollen en wel op 2 stuks per persoon. Dit was georganiseerd vanuit het korps, je begrijpt dat we dit wel een zielige vertoning vonden. Gelukkig kwam er vanaf de marine (daar liepen we uiteindelijk ook de wacht voor) een keukenwagen voorrijden en werd er een flinke pan vol cliebollen uitgeladen en kregen we ook nog wat warme chocolademelk op de koop toe. Nieuwjaarsdag kwamen we ook wel door, zodat we daarna een nachtje konden slapen. De andere dag wilde ik de stad ingaan om mijn verloofde op te zoeken die de volgende dag jarig zou zijn, maar dat ging niet door, we werden geconsigneerd en mochten de poort niet uit. Dat werd me toen wel te veel, ik ben over de aftrastering geklommen en hem gesmeerd de stad in en ben tot vroeg in de middag daar gebleven, ik zou wel zien waar het schip zou stranden. Ik ging gewoon via de poort naar binnen, een geluk bij een ongeluk; binnen een uur werd er appel geblazen en kregen we de opdracht ons klaar te maken voor vertrek naar Batavia. De andere ochtend, we hoefden nu plotseling geen wacht meer te doen, was het aantreden en aftocht naar het vliegveld waar we met de Dakota's overgeplaatst werden naar Batavia.

In het vliegtuig waar wij in zaten op 2 lange rijen tegenover elkaar (en koud dat het was!) kwam één van de bemanning op een gegeven moment naar ons toe met de vraag: "En jongens, hoe bevalt het vliegen jullie?" waarop het antwoord kwam: "Het is net een oude autobus op een hobbelige weg in de winter". Daar zou hij dan wel wat verandering in brengen. Even later werd er gestunt; overzij het vliegtuig de verkeerde kant overhangend bochten nemen, ik weet niet hoe of dat technisch heet, maar onze barang die voor in het ruim stond, want dat was het waar wij uiteindelijk in zaten, kwam gewoon van de vloer omhoog en de jongens die aan de

buitenbocht zaten kwamen ook van hun zitplaats af zweven om zich aan de andere kant tegen de wand aan de bovenkant tegen te houden. Wonder boven wonder werd er niemand luchtziek.

In Batavia aangekomen werden we naar de Marine Kazerne Weltevreden gebracht, kregen een paar uur de tijd om ons hebben en houden te verzorgen en konden daarna de wacht gaan overnemen van onze voorgangers.

We kwamen hier aardig van de koude kermit thuis. Hadden we in Soerabaya ons, na onze opleiding in Volkel, al heel snel de 'Brigadegeest' eigen gemaakt; in Batavia wachtte ons een 1665-er kader op met een echelon baroe's. Het werd hier voor ons ook op dezelfde manier 24 uur op en af, maar al hadden wij dan niet meer parade-dienst, wel kregen we weer op 1665-ers manier theorie rangen en standen, theorie geweer en oefening exerceren, om les in de baksorder niet te vergeten.

Wachtfloppen was op dezelfde plaatsen als onze voorgangers, alleen bij het departement van marine en het huis van vice-admiraal Pinke hadden we wachtcommandanten en korporaals van aflossing uit het beroepskader, verder moesten de jongens uit Soerabaya dat zelf opknappen met mariniers II en III.

Passagieren was ook alweer op een manier als in Holland; we gingen weer met 'de sloep aan de wal' wat alleen eens per half uur kon.

Voor we de wal op konden eerst weer bij kleding-inspectie.

Alles wat maar enigszins afwijkend leek van model werd afgekeurd en kon je terug om dat te vervangen. Model was opgerolde mouwen en alleen het bovenste knoopje van je overhemd los, of stropdas om en mouwen naar beneden, dat laatste deden we dus alleen bij officiële gelegenheden. Op een keer, ik meen bij de A.M.V.J. in de buurt, heette het daar niet Voorburg of zoiets, werden we aangeropen door een jong luitenantje met een blozend gezicht: "Soldaten kom onmiddellijk hier". Aangezien we geen soldaten, maar mariniers waren gaven we daar geen gehoor aan, want we begrepen best dat het om de opgerolde mouwen ging; mala-

ria-discipline, voor de landmacht betekende dat mouwen naar beneden, maar dat ze daar bij gebrek aan beter veelal in korte broeken liepen kwam er niet op aan. Toen we doorliepen hoorden we hem achter ons aankomen en zeiden tegen elkaar, "Pas op, hij grijpt ons zo meteen". Dat gebeurde dus ook, dus toen hij een van ons bij de schouder greep voelde die zich van achteren aangevallen en gaf meteen met zijn elleboog een hengst naar achteren voor wij ons om konden draaien. Het manneke was woe-

dend en ging tegen ons tekeer, maar ja, wij vertelden hem zo netjes mogelijk dat wij niet gewend waren om ons van achteren aan te laten vallen, maar wat hij dan wel van ons moest. Hij sommeerde ons om onmiddellijk onze mouwen naar beneden te doen, zo niet, hij zou ons op rapport slingeren. Wij protesteerden dat wij dat echt niet konden doen, want als we zo door de Marine Patrouille gezien zouden worden we voor de bijl zouden gaan. Hij ging nog een poosje door met stoom afblazen toen er M.P. langs

kwam en vroeg wat er aan de hand was. Toen hij zijn verhaal afgesloten had kreeg hij als commentaar dat wij inderdaad geen mouwen naar beneden mochten doen, ze hadden kennelijk wat meer ervaring met mariniers opgedaan dan toen sobat Verkaart door hen onderhanden was genomen. N.B.: een 1665-er was een oude beroeps-marinier van voor W.O. 2.

H. Magré, oud marn III
9401 PH 00113 Assen

Onthulling monument in Beilen

Vrijdag, 23 november 1997, was een belangrijke dag voor de veteranen uit Beilen, die in v.m. Nederlands-Indië hun diensttijd hebben vervuld.

"Voor Orde en Vrede omgekomen" staat te lezen op het monument, dat geplaatst is op de begraafplaats in Beilen. Op dit monument staan de namen vermeld van drie omgekomen sobats, t.w.:

Willem Hessels, overleden 3-6-1946;
Roelof Koerts, overleden 8-11-1947 en
Hendrik Verbeek, overleden 30-3-1948.
Veel belangstellenden waren aanwezig toen op de begraafplaats de onthulling werd verricht door mevr. E. Wijshaks, de toenmalige echtgenote van Roelof Koerts en hun dochter mevr. A. Smit-Koerts. Naast de grafstenen van de bemanning van een neergeschoten bom-

menwerper en een Franse parachutist, in 1945 omgekomen tijdens de bevrijding van Drenthe, staat nu een kruis met daarop de namen van de drie Beilenaren.

Na het spelen van de "Last Post" werd een minuut stilte in acht genomen en werd het "Wilhelmus" gespeeld. De toenmalige verlocfde van Willem Hessels, mevr. Joling-Askes, droeg een gedicht voor, waarvan de slotregels zijn:

"En nu dan in Beilen dit monument dat geen vergankelijkheid en geen graven kent.

Maar slechts drie namen, waarin de zielen, van hen die vielen voor eeuwig vastgeletterd, nu op hun ware rustplaats zijn."

Voorafgaand aan de plechtigheid heette de voorzitter van het plaatse-

lijke comité, dhr. G. Seubring, de aanwezigen welkom. Spreker was verrast en verheugd, dat de grote zaal vol was met familie en vrienden. Het is wel laat, maar nog niet te laat om nog iets te kunnen doen voor onze kameraden.

Burgemeester H. Nauta vergeleek Nederland met andere landen en constateerde, dat wij geen militaire traditie kennen. Wij hebben moeite met een leger om te gaan. Na 50 jaar zijn we nog niet uitgepraat. Zij, die hierna geboren zijn kunnen zich blijkbaar veel beter een oordeel aanmatigen over de inzet van een leger. Als je ziet wat men in Frankrijk over heeft voor hun veteranen - sommigen zijn in de oorlog als parachutist geland in de omgeving van Beilen en vertelden hun ervaringen - dan wijkt dit veel af van onze erkenning. Toen het comité bij mij kwam en vertelde van hun plannen, stond ik daar direct positief tegenover. Het is een herinnering aan een periode, die niet weg te denken is uit onze geschiedenis.

Hierna sprak de voorzitter van VOMI Drenthe/Groningen, dhr. G. van Dalzen. Ook hij was blij, dat weer een stukje erkenning realiteit is geworden. Hier in Beilen staan nu de namen van hen, die hun leven gaven op een monument en zij zullen telkens weer in onze herinnering terugkomen. Wij hopen, dat de inwoners van Beilen bij de dodenherdenking op 4 mei ook hen zullen gedenken. Zij gaven hun leven, ver van huis, voor de bevrijding van duizenden mensen.

G. van Dalzen

Herdenking "7 December" Divisie"

Als een niet 7 December Divisie veteraan zijnde, mocht ik, als redactielid van "Sobat" een uitnodiging ontvangen voor het bijwonen van de herdenking "7 December Divisie" te Apeldoorn in de Koning Willem III / Frank van Bijnenkazerne.

Vanaf 09.30 uur was de ontvangst in de grote tent op het kazerneterrein met koffie c.q. thee met cake.

Vanaf het kazerneterrein was er een pendeldienst naar de Grote Kerk in Apeldoorn, alwaar de herdenkingsdienst werd gehouden.

Na deze dienst was er weer de pendeldienst naar de kazerne.

Een ieder werd voorzien van een lunchpakket, hetzij na de dienst in de kerk of in de tent op het kazerneterrein.

Na de lunchpauze werd de plechtigheid gehouden bij het monument op het kazerneterrein, met daarna nog een informele bijeenkomst in de grote tent.

Voor de diverse toespraken zie hierna.

Toespraak door

Genm. C.H. Nicolai

Herdenking "7 December" Divisie

Excellenties, Generaals, Dames en Heren,

Ik heet U allen van harte welkom bij deze eerste herdenking van de gevallen van de 1e Divisie "7 December" in Apeldoorn, tevens de eerste herdenking, waarbij diegenen worden herdacht, die gevallen zijn tijdens gevechtshandelingen (in dit geval »tijdens crisisbeheersingsoperaties) na de Indiëperiode.

Dit laatste feit hebben wij getracht tot uiting te brengen door, aansluitend op het initiatief van vorig jaar, naast de kaarsjes die de gevallen uit de Indië periode symboliseren, 5 kaarsjes in de blauwe VN-kleur toe te voegen.

Het mag geen verbazing wekken, als ik U toezeg later in mijn toespraken, hier en bij het monument, op beide voornoemde gebeurtenissen terug te komen.

Na deze korte inleiding voel ik mij verplicht toch een aantal van de hier aanwezigen in het bijzonder te verwelkomen.

Het past mij om hierbij te beginnen

met het uitspreken van een welkom aan de nabestaanden (ouders, echtgenoten, broers, zusters, kinderen, vrienden en vriendinnen) van de slachtoffers.

Met name wil hierbij vandaag ook welkom heten de relaties van diegenen, wier namen recent zijn toegevoegd op de tableaus van de gevallen. Ik ben verheugd dat zij unaniem zo enthousiast hebben ingestemd met dit initiatief.

Uiteraard ook een bijzonder woord van welkom voor alle aanwezige veteranen en hun familieleden, want tezamen met de nabestaanden vormt U de belangrijkste doelgroep bij deze herdenking.

Niet alleen om U respect te betuigen voor uw verrichtingen en ontberingen van weleer, maar ook vanwege uw voorbeeldfunctie voor de jongere generatie. Ook hier kom ik op terug. Juist in het kader van die voorbeeldfunctie ben ik ook dit jaar weer verheugd met de aanwezigheid van de Ridders Militaire Willemsorde uit uw midden: Brigade-Generaal Epke, de Luitenant-Kolonel Spier en de Heer de Bruin.

Het belang van een bijeenkomst als deze en het respect voor de gevallen, nabestaanden en collega's wordt mede onderstreept door de aanwezigheid van betrokken autoriteiten of hun vertegenwoordigers.

Ik wil daarom een aantal van hen met name noemen:

- de vertegenwoordiger van de Bevelhebber der Landstrijdkrachten, Gen.Maj. Strik;
- de vertegenwoordiger van de Commandant van het 1e Duitse/Nederlandse Legerkorps, Gen.Maj. Keuning;
- de regionaal Militair Commandant, Kol. Tans;
- de garnizoenscommandant, Lt.Kol. Schipper;
- de vertegenwoordiger van de Commandant OCKMar, Lt. Kol. Hondelink.

Voorts de aanwezige leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal, mevr. van Ardenne en de heer van de Doel. Ik stel het bijzonder op prijs dat U beiden zich voor deze herdenking vrij heeft kunnen maken.

Daarnaast:

- de voorzitter van de Stichting Veteranen Platform, Lt. Gen. b.d. Meines;
- de voorzitter van de Raad van Toezicht van de Band Oudstrijders "7 December" Divisie, Lt. Gen. Tjassens;
- de directeur van de Stichting Dienstverlening Veteranen, mevrouw Zuydweg;
- de President van de Oorlogsgravenstichting, de heer van Marken;
- de besturen en vertegenwoordigers van de overige stichtingen en commissies, die de belangen van de medestrijders behartigen en de saamhangigheid bevorderen en last but not least;
- de commandanten of hun vertegenwoordigers van de regimenten Genietroepen, Aan- en Afvoertroepen en Intendence.

Natuurlijk wil ik ook de vele oud-commandanten van deze Divisie begroeten, die hier vandaag nogmaals van hun betrokkenheid blijf geven.

En tot slot, naast onze vaste medewerkers van het Nunspeets Mannenkoor ook aan het "Meierijs Koper" die voor het eerst een bijdrage leveren aan een stijlvolle muzikale entourage.

Dames en Heren,

Daar waar ik vorig jaar, als kersverse Commandant van de Divisie nog heb geworsteld met het vinden van een motto, hebben de gebeurtenissen van het afgelopen jaar mij nu daarbij geholpen.

En als motto voor dit jaar, heb ik gekozen voor: "De zin van het herdenken".

Nu was ik al veel eerder in mijn loopbaan overtuigd geraakt van het feit dat onze oudstrijders recht hebben op herdenkingen, waarbij hen respect wordt betuigd voor hun daden verricht ten behoeve van de Nederlandse samenleving en de daaraan gerelateerde opofferingen.

Het afgelopen jaar werd ik echter nadrukkelijk geconfronteerd met een geheel ander aspect van dit soort herdenkingen. En dat betreft de betekenis voor de nabestaanden. Op tal van plaatsen in Nederland ver-

rijzen op dit moment, als gevolg van initiatieven van met name de VOMI, monumenten en plaquettes ter herinnering aan de gevallen in de Indiëperiode uit die gemeenten. En wat mij daarbij bijzonder getroffen heeft, is niet zozeer dat, hoe belangrijk ook, daarbij een stuk erkenning en waardering wordt gedemonstreerd voor de Indiëveteranen, maar met name de emoties, die dit losmaakt bij de nabestaanden.

Nabestaanden, die in het najaar van 1946 op de kade afscheid hebben genomen van verwanten en daarna slechts via een brief of brieven kennis hebben kunnen nemen van het feit, dat er nooit meer sprake zal zijn van een hereniging. En die vervolgens ook nooit ergens een echte plaats hebben gekend om aan hun gevoelens uiting te geven. Onverlet allerlei initiatieven, die hebben geleid tot landelijke herdenkingen ben ik van mening dat dit soort kleinschalige activiteiten niet alleen veel bijdragen tot de erkenning van de Indiëveteranen in het algemeen, maar in het bijzonder ook een noodzakelijke "uitlaatklep" bieden voor het uiten van emoties van nabestaanden. Een plek in je directe woonomgeving waar je stil kunt staan bij het verlies van iemand die je dierbaar was. Om die reden heb ik ook gemeend het afgelopen jaar een soort inhaalactie te moeten verrichten door een aantal hoofdrolspelers in het organiseren van dit soort activiteiten te waarderen met, hetzij een Divisielegpenning of de Divisiespeld van verdienste. Ik wil in dit kader in ieder geval de namen noemen van die veteranen, die de Divisielegpenning hebben gekregen: de heren Telderman, Cools, van Leeuwen en Olsthoorn.

Maar daarnaast zeker ook de heer de Jong, die als voorzitter van de afdeling Zuid-Holland Zuid van de VOMI, zich juist op het gebied van het creëren van lokale herdenkingsmogelijkheden, bijzonder heeft onderscheiden.

Een tweede aspect van herdenken waar ik de aandacht op wil vestigen, en ik heb dit ook gedaan in mijn Dagorder t.g.v. deze herdenking, is de zin van deze herdenkingen als voorbeeld voor een nieuwe generatie. Uit eigen ervaring weet ik, dat je je onder levensbedreigende omstandigheden nog eens opnieuw afvraagt: Waarvoor doe ik dit alles en is dit de

moete waard? Bij de verdediging van het eigen grondgebied en je eigen achterban staat dit buiten kijf. Bij operaties als in het voormalig Nederlands-Indië en zeker bij de huidige Crisisbeheersingsoperaties is dat veel minder vanzelfsprekend. Juist vanwege de vele overeenkomsten in de operaties van toen en die van heden ten dagen ben ik ervan overtuigd, dat het zinvol is de huidige generatie bij dit soort herdenkingen te betrekken opdat het voorbeeld van de oudere generatie niet voor niets is geweest.

Om die reden ben ik ook warm voorstander van deze eerste stap van het betrekken van gevallen uit latere missies in deze herdenking.

Een vervolgstap, waarop wij ons nu beraden, is op welke wijze wij ook hun collega's in deze herdenken zullen betrekken.

Ik denk hierbij een lijn door te trekken, die gelukkig ook nationaal is ingezet en die ertoe bijdraagt, dat dit soort evenementen niet uitsterft, maar inplaats daarvan een functie gaan krijgen in lessen op weg naar een betere wereld.

Het leek mij passend om deze

toespraak af te sluiten met een in mijn ogen toepasselijk gedicht van de heer Marsman:

"De overtocht"

*De eenzame zwarte boot
vaart in het holst van de nacht
door een duisternis woest en groot
den dood, den dood tegemoet.*

*Ik lig al diep in het kreunende ruim
koud en beangst en alleen
en ik ween om het heldere land
dat achter den einder verdween
en ik ween om het duistere land
dat flauw aan den einder verscheen.*

*Die door liefde getroffen is
en door het bloed overmand
die ervoer nog het donkerste niet
diens leven verging voor voorgoed
want de uiterste nederlaag
lijdt het hart in de strijd met de dood*

*o, de tocht naar het eeuwige land
door een duisternis somber en groot
in de nooit allatende angst
dat de dood het einde niet is.*

Ik dank U voor uw aandacht.

Toespraak door dominee W.F. Jense

Herdenking "7 December" Divisie

De toespraak door Ds. W.F. Jense, zelf een Indië-veteraan en oud-veldprediker, werd gehouden in de Grote Kerk te Apeldoorn op vijf december 1997.

Herdenken doen wij met ons hoofd en met ons hart. Herinneringen komen weer boven aan die vreselijke uren toen onze makkers neervielen om niet meer op te staan. Het waren ook droevige dagen toen het bericht over de dood van hun geliefde bij familie en vrienden in Nederland binnen kwam. Wij herdenken na 35 jaar Schaarsbergen op een nieuwe locatie, in de Grote Kerk van Apeldoorn, en straks bij het vertrouwde monument, dat naar hier werd overgebracht, onze gevallen wapenbroeders van de 1e Divisie "7 December". In april 1945 stond ik hier, bij deze kerk en zag de laatste Duitse militairen over de Loolaan wegvlugten. Een dag daarna was ik hier weer. Met veel andere Apeldoorners haalden wij juichend de optrekkende Canadese troepen binnen: onze bevrijders!

Dat geweldige keerpunt in onze geschiedenis, de overgang van oorlogs- en bezettingstijd naar een bevrijd bestaan, beleefden wij met uitbundige dankbaarheid. Er moest nog heel veel gebeuren. De meeste centra van onze grote steden waren vernield en lagen in puin. Ook verkeerden we in grote onzekerheid over het lot van duizenden gedeporteerde landgenoten. Voedsel en textiel bleven nog lang op de bon. Maar het begin was er: wij waren vrij!

Nu Indië nog! Direct werd begonnen met de voorbereidingen voor de strijd tegen Japan en de bevrijding van Indië. Op 14 juli 1945 hadden zich al 50.000 vrijwilligers gemeld. H.M. Koningin Wilhelmina sprak in een radio-rede op 7 december 1942, een jaar na het begin van de oorlog in de Pacific, over een nieuwe orde, na de bevrijding van Indië: de opbouw van het koninkrijk "op den hechten grondslag van volledig deelgenootschap". In mei 1946 werden de eerste dienstplichtigen opgeroepen. Naast de vrij-

willigers en de troepen van het K.N.I.L. in Indië zelf, zouden die een taak overzee krijgen. Met de persoonlijke wensen en verlangens van de ruim 20.000 werd geen rekening gehouden. Zelfs joodse jongens kregen geen vrijstelling van uitzending. De ellende van de oorlog en de bezetting, met de hongerwinter, het onderduiken, het weggevoerd worden, waren ze nauwelijks te boven. Ze gingen nog hetzelfde jaar met duizenden tegelijk op troepen-schepen naar Indië. Ze vormden de Expeditionaire Macht, met op het mouwembleem het wapen van Batavia en de letters E en M. Deze eerste Divisie, in Indië de C Divisie genoemd, werd eerst in een betrekkelijk klein gebied rond Batavia gelegerd. Vandaar liep een smalle corridor naar Bandoeng. Het was een uiterst kwetsbaar gebied. Ze kwamen in een Indië aan dat nog overal de sporen droeg van de Japanse overheersing en de onduidelijke situatie, die daarna ontstond: verbrande huizen en dorpen, verwoeste bruggen en installaties en verarmde vaak ondervoede zieke mensen, die dankbaar waren voor elke hulp, die ook onze mensen van de Divisie wilden geven. Rondtrekkende gewapende troepen buiten en binnen de demarcatielijnen probeerden te saboteren en tijdens kleine acties ons te beschieten. In die tijd kwamen de eersten van ons om het leven.

Na de eerste positionele actie, toen onze Divisie voor een groot deel van West-Java, op honderden kleine posten werd gelegerd, werden wij ingezet om het gehele gebied rust, orde en vrede te brengen. Wij hebben toen te maken gekregen met veelal ongeregelde gevechtsgroepen die ons bestookten en ook vaak huishielden in inheemse dorpen. Tijdens schermutselingen en aanslagen kregen onze mensen op de buitenposten het zwaar te verduren.

Aan een smal zijweggetje op een heuvel is een kamp. De gepantserde wagen stopt voor het prikkeldraad. Ik sluip omhoog. De jongens van de wacht zijn op hun post. De luitenant komt me tegemoet. Op zijn veldbed

gezetten vertelt hij mij wat er gebeurd is: Om middernacht werd de wacht afgelost. Vier jongens gingen naar bed, vier losten zij af, Eén voor het laatst. Aan de vier hoeken van het kampje, op hun wachtposten, spiedden zij over het door de maan verlichte veld rondom. Ze hoorden een slui-per, spanden hun sten, losten schoten in de richting van het geluid. Toen het weer stil was, en hun wachtdienst er bijna op zat, ging één van ze zijn kameraden wekken.

Dat was niet meer nodig, zij waren zich al aan het kleden. Eén wachtte niet op ze en liep door het bijgebouwtje waar huisjongens bij een oliepitje sliepen. Even moet zijn lange gestalte duidelijk zichtbaar in de deuropening zijn geweest. Op dat moment zag een sluipschutter, buiten het prikkeldraad, zijn kans, schoot en trof hem in zijn hart. Als ik bij het oliepitje naast hem neerkniel, hem aanraak en bid, is zijn getroffen lichaam bijna koud. Buiten hoor ik onze bren van één van de wachtposten. Na een poosje is het doodstil. Ons vuur heeft het gewonnen. Onze gesneuvelde kamerad wordt uit de bergen naar mijn huis en ons kerkje gebracht. Vrienden houden om hem de wacht. Later op die dag sta ik bij de grafkuil met een grote groep van zijn wapenbroeders. Wij zijn heel terneergeslagen. Ik lees uit mijn zakbijbelje woorden van troost en eeuwig leven. Wij planten op het graf een eenvoudig wit kruis met de naam. Daarvoor wordt zijn helm neergelegd en schikken we de bloemen. Samen met onze aalmoezenier heb ik vele malen op die plek, de begraafplaats, één of ook wel meer jongens, tegelijk, die waren gesneuveld, begraven.

Een routine-patrouille kwam onverwachts tegenover een overmachtige vijand te staan, die bezig was in ons gebied te infiltreren.

Hoog en verbijsterend was de prijs, die zij moesten betalen, toen zij de ongelijke strijd aanboden. Vier van onze kameraden verloren het leven. Toen onze Divisie uiteindelijk mocht repatriëren, moesten we 568 gesneuvelde makkers achterlaten. Zij

werden herbegraven op het ereveld Menteng Poelo bij Batavia. Zij vielen onder dergelijke omstandigheden als ik eerder noemde.

Het past ons om met grote eerbied al diegenen te gedenken, die wij in die moeilijke jaren die we toen beleefden, moesten verliezen. Zij brachten het grootste offer en waren trouw in hun werk tot aan de dood. Zij hebben zich ingezet voor een land en volk ginds, dat in grote verwarring verkeerde. Zij behoorden tot die hechte gemeenschap van onze 7 December

Divisie die tot vandaag bestaat. Wij zijn hier samen met de jongste generatie van onze wapenbroeders die de traditie van onze Divisie willen voortzetten. Samen ook met nu nog levende verwanten en naaste vrienden. Wij beseffen het best wat zij hebben moeten missen en welk verdriet zij blijvend hebben moeten meedragen. Inmiddels zijn ook veel broeders die toen bij ons waren in de jaren daarna en vooral de laatste jaren, heengegaan. Ieder komend jaar zullen wij hier zijn met minder ooggetuigen. Wij

blijven gedenken, allen die bij ons waren. Op dit ogenblik voelen wij ons allen één.

*Wij nog de oude pijn ons hart vernielen,
drukt nog de last van 't leed dat ons beklemmt,
o Heer, geef onze opgejaagde zielen
het heil waarvoor Gij zelf ons hebt bestemd.*

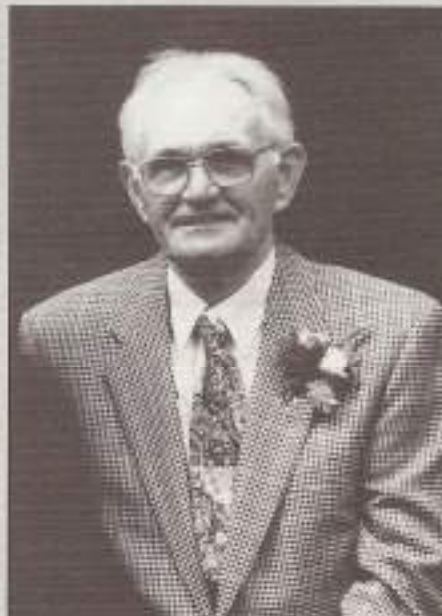
In memoriam Jan Swinkels

Vroeg in de zondagochtend van 28 december is Jan overleden, 71 jaar oud. Hij was een VOMI-pionier in Brabant. Van het allereerste begin is hij penningmeester geweest, eerst van Brabant, later van Brabant-Oost. Met hart en ziel was hij Veteraan. Na zijn dienstplichttijd bij 32 HupVa droeg hij zijn hele leven de gevolgen van zijn zware verwonding in Indië met zich mee, die hij er in 1949 had opgelopen.

Veel jaren later is hij teruggeweest naar de weg tussen Djatinon en Klaten, waar een trekbom zijn patrouille ophield en waarop een kogelregen volgde. Pas uren later volgde Jan's evacuatie naar het ziekenhuis in Semarang en begon hij aan een langdurige revalidatie, die nog lang in Nederland moest worden voortgezet. Dat late bezoek aan de plaats des onheils heeft hem toch enigszins geholpen bij het verwerken van hetgeen hem was overkomen.

Door zijn grote werklust wist hij zich een bestaan op te bouwen in de agrarische sector en met trots kon hij enige jaren geleden zijn bedrijf overdragen aan zijn zoon.

Daarnaast vond hij nog tijd om Gemeenteraadslid te zijn en zijn stem te laten horen in twee zangkoren.

Maar bovenal stond hij aan de wieg van de VOMI in Brabant. Het liefst wilde hij alle Veteranen lid maken en het deed hem goed, dat we zijn droom de laatste jaren aardig konden realiseren. Vooral het jaar 1997 was een topjaar met meer dan 300 nieuwe leden en Jan genoot daar zichtbaar van. Begin december mocht hij wat afstand nemen van zijn penningmeesterschap en het kostte hem moeite de contributie-betalingen niet

meer te kunnen bijwerken. VOMI Noord-Brabant Oost zal nooit meer hetzelfde zijn. Jan was een echte Brabantse mens, die ons, samen met Dien, in zijn idyllische woning gastvrijheid bood voor onze vergaderingen. Wij zullen zijn vaak kwajongensachtige humor missen, maar ook zijn hevige verantwoordiging als Veteranen ergens in diskrediet werden gebracht. Hij had immers als geen ander recht van spreken! Gelukkig waren wij in staat om afscheid van hem te nemen op de dag vóór zijn overlijden, samen met oude Sobats, die hij nog graag eens zag en die soms van ver kwamen. Dat maakt een onvergetelijke indruk!

Jan's wens om op de volgende jaarvergadering weer present te zijn, wordt niet vervuld.

'Gewond, maar niet verslagen', het motto van zijn draagmedaille, gold inderdaad vele jaren, maar nu moest hij, moegestreden, zijn hoofd neerleggen.

Het Bestuur van Noord-Brabant Oost zal Jan blijven missen, maar het grootste verlies is voor Dien, de kinderen en kleinkinderen.

Wij wensen hen sterkte.

Wim van Rooij, voorzitter

Toespraak bij het monument door Genm C.H. Nicolai

Excellentie(s), generaals,
dames en heren,

Ik wil beginnen met diegenen te begroeten, die de herdenkingsdienst van hedenmorgen niet hebben kunnen bijwonen.

- De Inspecteur generaal der Krijgsmacht, Vice admiraal van Aalst;
- De Burgemeester van de Gemeente Apeldoorn, de heer Bruins Slot, met echtgenote.

Ik stel het bijzonder op prijs dat U de gelegenheid hebt gevonden bij dit 2e deel van de plechtigheid van Uw belangstelling blijkt te geven. Hoewel deze herdenkingsplechtigheid altijd al een voor velen aangrijpende gebeurtenis is, realiseer ik me dat de plechtigheid van vandaag wat dat betreft in meerdere opzichten extra emoties met zich mee kan brengen.

In de eerste plaats zal vandaag de

Divisie Cdt. Gen. Maj. C.H. Nicolai en Dht. van Marken (Dir. oorlogsgravenstichting)

Onthulling gedenkplaten door Gen. Maj. C.H. Nicolai (Div. Cdt.) en Dht. Spaan (oude veteraan)

heringebruikname plaatsvinden van het monument van de 1e Divisie "7 December" op haar nieuwe locatie. Een locatie die mijns inziens passend is, maar die wel het definitieve afscheid betekent van een plek in Schaarsbergen, waar in een reeks van jaren een sterke binding mee was ontstaan.

In de tweede plaats heeft deze plechtigheid een bijzonder karakter omdat vandaag de naamplaten zullen worden onthuld, die zowel waar nodig gecorrigeerd zijn, als aangevuld met de namen van die militairen, behorende tot de Divisie, die na de Indiëperiode tijdens hun uitzending het leven hebben verloren.

Deze laatste namen wil ik noemen:

- Kpl1 Crijs;
- Sld1 van Nijnatten;
- Kpl Heymans;
- Sld1 van der Linden;
- Sld1 Wind.

Alvorens straks tot de kranslegging wordt overgegaan, zal ik eerst het monument opnieuw in gebruik stellen. Ik wil dit echter niet doen alvorens nogmaals, maar nu in uw aanwezigheid, diegenen te bedanken die als meest verantwoordelijken deze nieuwe herdenkingsplaats hebben gerealiseerd:

- de architect, de heer van Noort;
- de aannemer, de heer Veenstra;
- en de Eerstaanwezend Ingenieur van DGWT (gid) de Kol. van Baal en zijn medewerkers de heren van Peursen, Bresser en Rijsbeek.

Het in gebruik stellen zal ik doen door, bijgestaan door, de President van de Oorlogsgravenstichting, de heer van Marken, als symbolisch gebaar aan de afkomstig van de begraafplaats Menteng Pulu in Indonesië, in de schaal bij het monument te deponeren.

Kranslegging door Div. Cdt. Gen. Maj. C.H. Nicolai en drie M.W.O.-ers.

Vervolgens zal ik samen met een nabestaande van een zgn. "oude veteraan", Dhr. Spaan en een nabestaande van een veteraan van de jongere generatie, Mevr. Wind, de gedenkplaten onthullen.

Na deze handeling zal door mevr. van Rijswijk, de moeder van één van de "oude veteranen", een door haar zoon, Jan van Rijswijk, geschreven gedicht worden voorgelezen. Aansluitend zal de kranslegging plaatsvinden.

Ik spreek de hoop uit, dat U na afloop terug zult kunnen zien op een waardige plechtigheid, maar vooral ook dat U na al deze veranderingen, zich snel thuis zult voelen op deze nieuwe locatie.

V.O.M.I.

Onderscheidingen

Met gepaste trots melden wij dat is uitgereikt aan:

A. Stomphorst - Huissen
Draaginsigne voor gewonden - 01.XII.97

J. E. van Dreumel - Wychen
Draaginsigne voor gewonden - 08.XII.97

C. F. Gernler - Goes
Embleem Binnenlandse Strijdkrachten - 05.XI.97

Mw. J. van der Paard, van Olphen - Hillegom
Ereteken voor Orde en Vrede (postuum) - 05.XI.97

J. van Straten - Maassluis
Draaginsigne voor gewonden - 19.XII.97

E.G. Planclus - Lelystad
Draaginsigne voor gewonden - 20.XII.97

Voor hen die het Draaginsigne voor Gewonden hebben ontvangen zijn wij zeer verheugd met deze uiteindelijke erkenning en voor de anderen onze oprechte gelukwensen met Uw onderscheiding.

V.B.

V.O.M.I. Bedankt

De heer v. Bridié, voorzitter van onze Sociale Commissie, ontving onderstaande brief.

Zeer geachte Heer Bridié,

Voor Uw bijzonder vriendelijke beterschapsgroet en het prachtige bloemstuk dat U Hare Majesteit de Koningin namens de leden van de Vereniging Oud Militairen Indiëgangers deed toekomen, wil ik U, namens de Koningin, graag heel hartelijk dankzeggen.

Met gevoelens van de meeste hoogachting,

*(A.M. Leendertse-Venekamp
Particulier Secretaresse van
Hare Majesteit de Koningin en
Zijne Koninklijke Hoogheid
Prins Claus der Nederlanden)*

Kumpulan grandioos

Het is drillerig en koud op donderdag 18 december j.l. als we naar St. Nicolaasga rijden. Naast mij zit de vice-voorzitter van V.O.M.I. Nederland, welke wij van de trein te Heerenveen hebben gehaald. Hij is gevraagd als spreker op een gezellige bijeenkomst voor Indië-militairen, wonende in de gemeente Skarsterlân. Het idee voor deze bijeenkomst ontstond afgelopen zomer toen op 18 juli aan sobat Bekema het gewonden-insigne werd uitgereikt op het gemeentehuis te Joure. In een gesprek met burgemeester Kuiper toonde deze veel interesse voor de omstandigheden en gebeurtenissen tijdens het verblijf in voormalig Nederlands-Indië en de terugkeer nadien in de burgermaatschappij van de Indië-gangers.

Het voorstel onzerzijds voor het aanbieden van een gezellige bijeenkomst door de gemeente Skarsterlân aan de aldaar inwonende oud Indië-militairen sprak hem wel aan en kreeg de goedkeuring van het gemeentebestuur. Sobat Duijf toonde zich bereid de organisatie op zich te nemen. Er werd naarstig gespeurd naar adressen van onbekende Indië-gangers en een oproep geplaatst in de Jouster courant, een wekelijks verschijnend huis aan huisblad. Het resultaat was zo'n onverwacht groot aantal aanmeldingen dat het gemeentehuis, waar de happening zou plaatsvinden, hiervoor geen ruimte genoeg had en uitgeweken werd naar het conferentiehuis 'De Oorsprong' te St. Nicolaasga.

Ruim 200 genodigden waren aanwezig toen 's middags om twee uur voorzitter Klaas Swart van VOMI Friesland de bijeenkomst opende. In zijn welkomstrede sprak hij waardevolle woorden aan het gemeentebestuur voor de spontane aanbieding van deze middag. Behalve burgemeester Kuiper en diens echtgenote waren ook de wethouders van het college aanwezig. Voor de met name genoemde gesneuvelden sobats uit deze gemeente, alsmede voor de inmiddels overledenen werd een ogenblik stilte in acht genomen. Burgemeester Kuiper zei in zijn toespraak met grote voldoening te zien

dat zo velen gehoor hadden gegeven aan de uitnodiging voor deze middag. De begroting moest naar boven toe worden bijgesteld, maar hij verzekerde dat dit voor de inwoners van de gemeente geen verhoging van onroerend goed belasting of andere gemeentelijke heffingen tot gevolg heeft.

De gastspreker drs. T. Lenz vond dat VOMI, naast de materiële belangen van haar leden vooral moet opkomen voor de morele waarden en belangen van de veteraan, waar de overheid nog steeds niet van is doordrongen. Sociaal commissaris Hans Blom van VOMI Friesland vertelde een en ander over doel en activiteiten van de Sociale Commissie VOMI Nederland. Sobat Boschma, voorzitter van de stichting Indië-Monument Friesland gaf uitleg over doel en werkwijze van de stichting en de organisatie van de jaarlijkse herdenking op 31 augustus. Verder werd de videofilm 'Wij werden geroepen' vertoond, alsmede een promotiefilm voor de gemeente Skarsterlân, een mooi en aantrekkelijk woon- en recreatie-gebied. Bij dit ook ruim gelegenheid voor een gezellige babbel onder het genot van een hapje en een drankje. Voorzitter Klaas Swart dankte eenieder die zich had ingespannen voor deze bijeenkomst gestalte te geven, in het bijzonder sobat Duijf, alsook de secretaresse van de burgemeester Ellen Hoogland, voor haar spontane en enthousiaste medewerking. Zij kreeg als waardering het VOMI-badge opgespeld. De gastspreker kreeg een exemplaar van het door Jack Kooistra geschreven boek 'Het vergeten leger' aangeboden, evenals burgemeester Kuiper, diens echtgenote een bloemetje. Allard en Griet deden goede zaken met de VOMI-toko en de secretaris mocht 24 aanmeldingen van nieuwe VOMI-leden in ontvangst nemen. Na een gezellig aperitief werd deze middag, het was inmiddels al avond geworden, besloten met een uitgebreide en heerlijke nasi-maaltijd.

Na afloop brachten we onze gastspreker weer naar het station te Heerenveen en mochten constateren dat hij in opperbeste stemming de

terugreis aanvaarde. Het bruine vocht dat hij uit kleine glaasjes tot zich nam tijdens het aperitief en de uitstekende nasi-maaltijd hebben daar zeker toe bijgedragen.

Met dit verslag willen we illustreren dat de lagere overheden het begrip erkenning en waardering beter verstaan dan regering en parlement. Reeds bij drie andere gemeenten had een dergelijk gebeuren plaats gevonden en bij twee gemeenten zijn nog afspraken gaande. Het zijn de kleine dingen die het doen. Waarvan acte.

I. de Jong,
alg. adj.

V.O.M.I.

NIEUWE AANBIEDING

Een leuk hebbedingetje!
Overal op te dragen en
bij alle gelegenheden.

V.O.M.I. button

- Uitvoering:** kleuren en afbeelding gelijk aan onze stickers.
- Afmetingen:** 58 m.m. rond
- Prijs:** f 1,50 p/stuk exclusief porto en verpakking
- Bestellen:** V.O.M.I. toko
Oost Kanaalweg 12A
2461 TP Ter Aar
tel./fax 0172 - 60 27 05
Post(giro)bank:
nr. 6131844

V.B.

En ons moeder skrûwde ...

Een foto uit het Gemertse Indië-boek: post uit Nederland. Met rechts zittend Piet de Groot uit Elsendorp (gemeente Gemert-Bakel).

Op 19 december was het Bestuur van Noord.-Brabant Oost in het Kasteel te Gemert uitgenodigd voor de presentatie van een boek over de Gemertse jongens als militair in Indonesië en Nieuw-Guinea 1945-1962.

De titel van het boek was tot dan toe geheim gehouden en werd mede onthuld door de weduwe van de bedenker ervan. Voor degenen, voor wie het Brabants niet zo bekend in de oren klinkt, luidt de vertaling: 'En ons moeder hullede ...'. Een zeldzaam treffende titel voor het prachtig uitgevoerde boek, was de mening van enkele honderden aanwezigen die de zaal tot in alle hoeken vulden. Het initiatief was in 1993 genomen door de Initiatiefgroep van de oud-militairen en de Heemkundekring de Kommanderij Gemert. Duidelijk is de professionele inbreng

van de hoofdauteur Bertus van Berlo, zoon van de in 1984 overleden Indiëveteraan-vrijwilliger Mies van Berlo. Hij kreeg ondersteuning van Ad Otten van de Heemkundekring als uitgever/redacteur, die zich in de Papoeas verdiepte, en van de Gemertse brig.-generaal h.d. Gerard Geerts, die het politieke en militaire kader uit die jaren voor zijn rekening nam.

Uit de Gemeente Gemert-Bakel werden 180 militairen uitgezonden, waarvan er drie sneuvelden: Thieu van Berlo, 'Broer' de Post en Martien Goossens. Hun portretten waren in de zaal aangebracht met de Nederlandse vlag als achtergrond. In het eerste hoofdstuk ('Nooit meer thuis') krijgen zij de aandacht die zij verdienen.

Vermeldingswaard is, dat een oproep

in ons blad 'Sobat' een 'In Memoriam' boven water heeft gebracht, dat indertijd in Indonesië was opgesteld door Thieu van Berlo.

Burgemeester van Maasakkers heeft ook deze middag weer laten blijken van zijn warme belangstelling voor de Veteranen. De regie van de stijlvolle middag, met een passende muzikale omlijsting, was voortreffelijk in handen van Anton Verheggen. De generaal Geerts dacht overigens, dat alle Veteranen van de initiatiefgroep wel lid van de VOMI zouden zijn, maar dat konden we helaas niet bevestigen. Wie weet komt dat nog, als we in februari in de buurgemeente Beek en Donk (Laarbeek) weer een echte 'Brabant Oost' bijeenkomst hebben gehouden, Waarvoor ook de Gemertenaren zullen worden uitgenodigd.

Het boek is onmiddellijk na de presentatie al aan een tweede druk toe, die in februari zal verschijnen en dan f 35,- zal kosten. Het is fraai ingebonden, omvat ca. 200 bladzijden en is overvloedig voorzien van foto's, documenten en kaarten.

Het ISBN nr. is 90.73621-15-1.
Trefwoord Gemert, Indiëgangers 1945-1962.

Ro

sociale
commissie
andere
st
on
bij
te
sta
n

Onthulling monument in Hardinxveld-Giessendam

In aanwezigheid van 210 nabestaanden, genodigden en vertegenwoordigers van veteranenorganisaties werd op 8 november j.l. het monument onthuld, ter nagedachtenis aan hen die in het voormalig Nederlands-Indië zijn omgekomen en op een van de zeven erevelden op Java begraven liggen.

Behalve de burgemeester, de heer Noordergraaf, leden van de Gemeenteraad, nabestaanden waren aanwezig mevrouw F. Zuidwegt, directeur Stichting Dienstverlening Veteranen, de heer M.M. Bakker, voorzitter Raad van Advies, de heer Van den Doel (lid Tweede Kamer VVD), Oranjevereniging, Historisch Genootschap, het organiserend Comité en deputaties van de Bond van Wapenbroeders, AVOM, COM, 5-5 R.I., 5e Bat. GRG., 6de afd.

Veldartillerie, 22e Dépôt Vaartuigendienst en bestuursleden van VOMI-afd. Zuid-Holland Zuid. De burgemeester sprak na een korte inleiding de aanwezigen als volgt toe:

"Dames en heren, Allen van harte welkom, in het bijzonder:

- familieleden van onze overleden Indiëgangers
- Initiatiefnemers tot oprichting van dit gedenkteken
- oud-militairen
- bestuursleden en leden van de VOMI
- leden van de Gemeenteraad
- overige genodigden en belangstellenden

met name wil ik nog noemen mevrouw Zuidwegt, directeur van de Stichting Dienstverlening Veteranen en de heer Van den Doel, lid van de Tweede Kamer

"Opdat wij hen niet vergeten".

Het is een erkenning en waardering. Daarom zijn wij vandaag bij elkaar. Onze jongens zijn uitgezonden op verzoek en in opdracht van de regering in Den Haag met steun van de Tweede Kamer.

Zij hebben gevochten voor een eerlijke zaak, het brengen van orde en vrede.

Onze voormalige plaatsgenoten lig-

Onthulling gedenksteen 8 November 1997 Hardinxveld-Giessendam.

gen begraven in het Indonesische Menteng Poelo, Ancor en Leeuwigaja. De erkenning van het offer dat gebracht werd door: J. Brand, - M.H. Geerling - T. Golverdingen - C. Putters en Ph. de Ruijter.

Onze gedachten gaan uit naar de nabestaanden.

In de loop der tijd heeft het verdriet een plaats gekregen; een lege plek is gebleven. Ook zij, die de misère hebben overleefd, maar beschadigd zijn teruggekomen hebben recht op onze aandacht.

Het gaat vandaag niet alleen om erkenning, respect en waardering. Het gaat vandaag ook om bezinning. Laat het verleden spreken in het heden en waarde hebben voor de toekomst.

Het ging om de bevrijding van een deel van ons Koninkrijk.

Het ging om herstel van de rechtsorde en veiligheid.

Laten we dit niet vergeten!

Het ging om jonge mensen, in de kracht van hun leven, die zich voor hun vaderland wilden inzetten en dit met de dood hebben moeten bekopen.

Uw medestrijders komen een ereplaats toe, gesymboliseerd door de twee te onthullen zwerfkeien, omdat zij hebben gezworen.

De tijd gaat verder en onze herinnering vervagt, maar dank de straks te onthullen gedenksteden wordt ook de jongere generatie herinnerd aan de verschrikkingen in Nederland en Nederlands-Indië.

Wij willen ook de fakkel overdragen aan de jeugd.

De tekst op de tweede steen luidt:

"Ter eerbiedige nagedachtenis aan de slachtoffers van oorlogsgeweld en rassenhaat en hen die hun leven gaven tijdens de uitvoering van hun opdracht tot herstel van orde en vrede". Het is triest wanneer mensen sterven omdat ze orde en vrede moeten handhaven of bevorderen. Triest dat het nodig is. Wat doen mensen elkaar aan, ledereen beweert vrede te willen, en rust, en leven in harmonie ... En toch ... Zolang we ons niet realiseren dat we zelf hierin een verantwoording hebben, zal er - helaas - weinig veranderen.

Zeg niet: "Wat kan ik hier aan doen?" Ieder kan, op de plaats waar hij gesteld is, een rol vervullen. Al lijkt het nog zo klein en minimaal.

In onze eigen, persoonlijke belevingswereld hebben we allemaal een verantwoording, staan we dagelijks voor keuzen. En elke beslissing, die we nemen, elke keuze die we maken, heeft gevolgen voor wat daarna komt.

Laten we lering trekken uit het ver-

schrikkelijke oorlogsgeweld in het verleden. Hoe?

Mijn schildt onde Betrouwen
Zijt Gij, o God 'mijn Heer'
op U, ze wil ik bouwen
Verlaat mij nimmermeer.

Opdat wij hen niet vergeten!

Zij en anderen werden weggerukt uit onze gemeenschap, ze hebben hier hun plaats teruggekregen.

Een monument als symbool van verbondenheid" aldus de burgemeester, de heer Noordergraaf.

Vervolgens schetste VOMI-voorzitter Zuid-Holland Zuid, Ger de Jong, de omstandigheden waaronder ca. 140.000 mannen door een wettig gekozen regering naar het voormalig Nederlands-Indië werden gezonden om daar, onder dikwijls moeilijke omstandigheden de hen opgelegde taak te vervullen.

Hij brengt dank uit aan de burgemeester, leden van de gemeenteraad, leden van het comité voor het tot standkomen van het monument en dank aan de Rabobank voor een belangrijke donatie als aandeel in de totale kosten.

De aanwezigen werden hierna verzocht zich naar de buiten wachtende vier touringcars te begeven om de afstand tussen het gemeentehuis en de plaats waar het monument staat rijdend te overbruggen omdat de loopafstand te groot is. Aangekomen bij het monument aan de Sluisweg waar zich inmiddels nog eens tientallen belangstellenden verzameld hebben, speelt de plaatselijke Harmonievereniging EMS koraalmuziek.

Voorafgaande aan de onthulling noemt de burgemeester in een kort woord de namen, die op één van de beide gedenkstenen zijn aangebracht:

Ph. de Ruijter - overleden 24-4-1948
Joh. Brand - overleden 8-7-1948
M.H. Geerling - overleden 28-1-1949
C. Puffers - overleden 4-4-1949
T. Goverdingen - overleden 28-5-1949

Hierna volgde de onthulling van het monument, verricht door burgemeester Noordergraaf en Ger de Jong. Het is een monument bestaande uit twee gehalveerde zwerfkeien met in het midden het na 1945 aangebrachte gedenkteken dat aan de Tweede Wereldoorlog herinnert.

Aansluitend hierna spreekt Ds. G. v. Schoonhoven, die a.a. zegt:

"Wij lezen er van in de Bijbel, dat Jacob, een van de stamvaders van

Israël, in Bethel een steen opricht als herinnering aan Gods verschijning aan hem. En Jozua, de opvolger van Mozes als leidsman van Israël, laat twaalf stenen opstapelen aan de oever van de Jordaan nadat het volk daar door heen getrokken is, het beloofde land Kanaän binnen. Nog weer later richt Samuel een steen op als herinnering aan de strijd van Israël tegen de Filistijnen.

Stenen waren er in die tijd genoeg in het land Kanaän, grote en kleine zwerfstenen, overal verspreid. Maar Jacob, Jozua en Samuel maken van enkele van die stenen een gedenkteken. Om niet te vergeten wat er plaats vond, om met name niet te vergeten, de daden van God. Het werden stenen met een boodschap. En dat willen ook de beide zwerfstenen zijn, die vandaag werden onthuld ter nagedachtenis aan 'Wapenbroeders'. Zo noemen zij zich. En terecht. Want zij maakten heel wat met elkaar mee. En het spreekt mij telkens weer aan, wanneer ik hen op een begraafplaats meemaak, terwijl zij een van hun oude strijdmakkers ten grave dragen. Dan komen ongetwijfeld herinneringen boven. Herinneringen aan de jaren, dat zij samen dienden. Meer en anders nog, droeviger, zijn de herinneringen voor de nabestaanden van hen, wier namen op deze steen vermeld zijn", aldus De. van Schoonhoven. Vervolgens werd de LAST POST geblazen, een minuut stilte gehouden, gevolgd door krans- c.q. bloemlegging door burgemeester Noordergraaf, VOMI-afd. Zuid-Holland Zuid, nabestaanden en eerder genoemde veteranenorganisaties. De plichtigheid wordt besloten met

het zingen van 2 coupletten van het Wilhelmus en een defilé langs het monument.

De touringcars, die zich in de directe omgeving hebben opgesteld, brengen de 210 belangstellenden terug naar het gemeentehuis waar onderling nog enige tijd zal worden doorgebracht onder het genot van een door het gemeentebestuur aangeboden drankje.

Voorzitter Ger de Jong spreekt een slotwoord en dankt burgemeester Noordergraaf voor de goede samenwerking en medewerking ondervonden bij het tot standkomen van het zojuist onthulde monument. Hij betreft in zijn dankwoord allen die hieraan, aan de organisatie en uitvoering vandaag, hun bijdrage hebben geleverd. Als herinnering aan deze dag ontvangt burgemeester Noordergraaf uit handen van Ger de Jong het beeldje 'Soldaat overzee', door ons genoemd 'De Sawahtrapper', hetgeen in dank door de burgemeester wordt aanvaard.

Een bijzonder moment is het als één van de aanwezige Indië-veteranen aan de nabestaanden van de omgekomen T. Goverdingen-overleden 28-5-1949 het militaire herkenningsschildje geeft, een emotioneel moment. Hij laat deze teruggave vergezeld gaan van een korte toelichting. De bijeenkomst wordt omstreeks 16.45 uur beëindigd. Ook in Hardinxveld-Giessendam kan worden teruggesien op een gedenkwaardige dag en een stijlvolle onthulling.

H.C. Clasquin
Zuid-Holland Zuid

Subsidie voor monument in Rotterdam

Aanvankelijke pogingen van Indië-veteranen leverden in de afgelopen jaren geen succes op. Lange tijd bleef het stil in Rotterdam.

Nu is de kogel door de kerk en onlangs heeft het College van Burgemeester en Wethouders besloten een subsidie toe te kennen van f 50.000,- voor het tot stand brengen van een herdenkingsmonument voor de gevallen onder de naar het voormalig Nederlands-Indië uitgezonden Rotterdamse militairen.

De eerste aanzet hiertoe vond plaats door een schriftelijk verzoek om subsidie, ingediend door de SOPA

(Samenwerkende Ouderen-Platforms en -Bonden Prins Alexander), waarin ons bestuurslid Arnold van Peppen actief is. Dit gebeurde zo'n anderhalf jaar geleden. Hieruit volgde vanuit het College van B & W een uitnodiging aan de VOMI Zuid-Holland Zuid met als resultaat dat, aanvankelijk langzaam, doch geleidelijk de zaak vastere vorm begon te krijgen.

De beslissing is genomen en het licht staat op groen in Rotterdam.

De plaats waar het herdenkingsmonument zal komen is de Algemene Begraafplaats Crooswijk, vlak achter de entree. Plaatsing op het ereveld 1940-1945 bleek na overleg met de Oorlogs-gravenstichting niet mogelijk. Het ligt in de bedoeling dat er een aantal roestvrijstalen platen worden opgesteld met daarop gegraveerd alle namen van de gesneuvelden. Oorspronkelijk ontstond er een lijst met zo'n tweehonderd namen. Na zorgvuldige verificatie bij de burgerlijke stand in Rotterdam zijn er daarvoor tachtig overgebleven. Sommigen woonden er wel op het moment van uitzending naar het voormalig Nederlands-Indië doch waren er niet geboren of tegenover gesteld.

Uitgangspunt is om namen te vermelden van diegenen die op het moment van uitzending in Rotterdam domicilie hadden. Om te voorkomen dat, ondanks zo zorgvuldig mogelijk nagaan van gegevens, mensen toch vergeten zijn wordt er ruimte op het monument gelaten.

In nauw overleg met onze voorzitter Ger de Jong en bestuursleden van Zuid-Holland Zuid worden momenteel nadere details omtrent de realisering van het herdenkingsmonument met de gemeente Rotterdam uitgewerkt. Teneinde een zo breed mogelijke basis te krijgen werden alle veteranenorganisaties benaderd, zoals AVOM Zuid-Holland, COM Zuid-Holland, Bond van Wapenbroeders afd. Rotterdam en het Hoofdkwartier Korps Mariniers Rotterdam.

Bij de planning is uitgegaan van een officiële onthulling in juni 1998.

Verzoeken zullen door de VOMI Zuid-Holland Zuid worden gericht aan de Marinierskapel voor mogelijke medewerking tijdens de onthulling.

Ook de Vice-Admiraal van Aalst, Inspecteur der Veteranen, zal worden gevraagd om bij deze plechtigheid acte de présence te geven.

Het gezegde 'De aanhouder wint' geeft hier de betekenis weer dat door de inzet van velen, hetzij vanuit de anonimiteit dan wel bekendheid gehandeld, het behaalde resultaat iedereen tot tevredenheid mag stemmen.

Met het in Rotterdam te realiseren herdenkingsmonument zal eer worden betoond aan hen, die het hoogste offer gaven, hun leven.

H.C. Clasquin,
Zuid-Holland Zuid

Non profit reisorganisatie

Door een initiatief van Indië-veteraan Wim van der Linden, ex-sergeant bij 3-14 R.I. kwam in 1990 met steun van de toenmalige commandant 1 Div. '7 December', Generaal-majoor J. Vos, de bovengenoemde reisorganisatie tot stand.

Een Stichting werd opgericht, een bestuur gevormd en van de S.F.M.O. werd een jaarlijkse subsidie verkregen van f 100.000,-.

Vanwege deze bijdrage kan aan nabestaanden van in het voormalig Nederlands-Indië omgekomen militairen op de reissom van een naar Indonesië te maken reis een korting worden verleend tot maximaal f 1.000,- (voor 2 personen) en aan de Oud-Indiëstrijders een korting van maximaal f 1.000,- (voor 1 persoon). Voor de nabestaanden is het inkomen niet van belang. Voor de Indië-veteraan geldt dat zijn inkomen niet meer mag bedragen dan f 2.400,- (toets 1997) om voor deze subsidie in aanmerking te komen. In 1998 zal deze grens waarschijnlijk f 2.500,-

bedragen. Bij voldoende serieuze belangstelling zou zulk een reis gerealiseerd kunnen worden in APRIL of MEI 1998, eventueel tezamen met de veteranen van 4-11 R.I. en 4-6 R.I., die ook het voornemen hebben om het volgend jaar Indonesië te bezoeken.

In principe zal de reis 25 dagen duren en zal de prijs circa f 3.900,- bedragen. In dit bedrag is vrijwel alles inbegrepen; maaltijden, uitstekende hotels, begeleiding door twee reisleiders en door een geneeskundige. Op de reissom van circa f 3.900,- worden de eventuele kortingen geldend voor nabestaanden en Indië-veteranen (zie voorwaarde), in mindering gebracht. Indien U belangstelling heeft dan kunt U hiervan blijk geven aan de heer Keemink te Vlaardingen - tel.: 010-4744798.

Hij kan U alle benodigde inlichtingen verstrekken.

Ingezonden door:
afd. Zuid-Holland Zuid

Stichting Indiëmonument Friesland

De maand augustus 1997 is voor het bestuur een drukke, maar ook een feestelijke maand geweest waarop met goede gevoelens kan worden teruggezien.

Op 20 augustus j.l. was het een feestelijk gebeuren in het Gemeentehuis te Kollum, waar burgemeester P. Visser van de Gemeente Kollumerland, de versierselen behorende bij Lid in de Orde van Oranje Nassau mocht uitreiken aan de 2e secretaris van het bestuur van de Stichting Indiëmonument Friesland, de heer A. Wijma uit Zwagerbosch, in aanwezigheid van vrouw en kinderen, alsmede het bestuur van de stichting en een afvaardiging van VOMI Friesland. De Koninklijke onderscheiding werd hem op voorstel van de Minister van Defensie, door Hare Majesteit Koningin Beatrix toegekend voor de vele activiteiten welke hij, zowel in oud-militaire organisaties zoals VOMI, Sociale Commissie VOMI, en in onze stichting o.a. als commissaris kranslegging bij de jaarlijkse herdenking gevallen uit Friesland in voormalig Nederlands-Indië, maar ook in vele burgerlijke besturen en commissies heeft verricht gedurende een periode van meer dan 45 jaar. Na de toespraak van de burgemeester voer-

den de voorzitter van de stichting, de heer H. Boschma en de voorzitter van VOMI Friesland, de heer K. Swart, het woord, waarna tenslotte de heer Wijma een dankwoord uitsprak.

Op 30 augustus j.l. was het de dag van de jaarlijkse herdenking van de gevallen uit Friesland in voormalig Nederlands-Indië bij het monument

'De Deadenwacht' met de 168 namen, in het Rengerspark te Leeuwarden. Aan deze herdenking namen naar schatting ruim 900 personen deel, waaronder veel nabestaanden en familieleden van de gesneuvelden. De herdenkingsrede werd uitgesproken door de garnizoenscommandant van het garnizoen Assen, waaronder ook de provincie Friesland valt, de Lt. Kolonel F.T. Dürst Britt, zoon van de Cdt. 1e Divisie 7 December, Generaal Dürst Britt. De muziek werd verzorgd door het Fries Seniorenorkest, bijgestaan door de sopraan mevrouw Jake Adamse uit Stiens, terwijl de declamatie opnieuw werd verzorgd door mevrouw A.G. Steenstra uit Emmen.

Na de toespraken werden er ruim 20 kransen en vele bloemstukken gelegd namens organisaties en vele familieleden en nabestaanden.

Het bestuur is de gedachte toegedaan dat het geheel een waardig gebeuren is geweest en ziet zich hierdoor gestrekt om door te gaan met haar taak om de nagedachtenis aan hen die niet mochten terugkeren van hun missie, levend te houden.

De secretaris van de stichting,
I. Hoogsteen.

Ode aan de veteraan

Wees welkom, veteraan,
weldadig doet het aan
met vrouw, met vriend, met kind,
hier weer bijeen te zijn:
t is balsem voor de pijn,
die nooit genezing vindt.

Wat is het, veteraan,
dat jou vandaag doet staan
rondom dit monument?
t is al de vijfde keer
en telkens lees je weer
die namen, zó bekend.

En namen, veteraan,
die nooit verloren gaan,
bestand tegen de tijd,
worden tot vlees en bloed;
een sobat, sterk door moed,
waarmee je samen strijdt.

Waarzame je, veteraan,
wacht loopt bij 't licht der maan
in de mystieke nacht;
alert op elk geluid,
dat tot je komt vanuit
die sterrenrijke pracht.

En jij weet, veteraan
wat hem is aangedaan:
zijn leven werd verwoest!
Jij weet hoe 't is gebeurd
en hoe je hebt getreurd,
maar toch weer verder moest.

Want jij hebt, veteraan,
ook toen je plicht gedaan
daar in dat verre oord.
Hij bleef op 't veld van eer,
jij keerde huiswaarts weer:
'cease fire' was het woord.

En toen kwam, veteraan,
d'ontvangst met vlag en vaan:
welkom in 't vaderland!
Maar blijdschap, zó geuit,
smaakt als een bitter kruid
en houdt niet erg lang stand.

Hoe zwaar valt 't, veteraan,
om troost te brengen aan
je sobat's ouderlijk huis.
't Gevoel, dat dit je geeft,
is schuld haast, dat jij leeft,
want hij komt nooit meer thuis!

En later, veteraan,
gezin, een nieuwe baan,
het leek zo goed, maar toch
miskening en verwijt;
je raakt het niet meer kwijt
en daag'lijks voel je 't nog!

Daarom zal, veteraan,
altijd in jouw bestaan
herdenken noodzaak zijn.
't Besef - en dat nog 't meest -
't is niet voor niets geweest;
erkenning stilt de pijn.

Vertrouw maar, veteraan,
op meer begrip voortaan
voor wat jou zo diep raakt
Het duurde lange tijd,
maar nu heeft d'overheid
toch een gebaar gemaakt!

De jonge veteraan,
die net als jij moest gaan,
betaalde ook zijn prijs.
En steeds weer broedermoord,
zo draait de aarde voort.

Wordt ooit de mensheid wijs?

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste stilte brengen wij een laatste Eresaluut aan:

J. Mol	Hollandseveld
G. J. de Bruin	Coevorden
Th. Verpoorten	Nijmegen
A. M. van der Werf	Haamstede
J. Pieterse 3-1 R.I.	Drachten
A. van Nisselrooy	Kerkrich
D. Arends	Steenwijk
B. Potze	Nieuw Weerdingen
H. Goedhart	Eindhoven
J. van Straten	Maassluis
S. Vaatstra	Harderwijk
C. J. Garthoff	Rotterdam
H. Boote	Arkel
John Ferkanus 1-1 R.I.	Brampton- Ontario
J. Swinkels 32e Hup va	Moergestel
C. Govarts 4-3 R.I.	Helmond
J. Ballast	Emmeloord
B. W. Wieringa 1 M.P.	Leeuwarden
H. Bosma	Lemmer
G. A. Mouthaan 43e Veld Genie	Middelburg
H. W. Bonnewel	Breskens
J. Dielman 425e Bat.Inf.	Biervliet
H. Lomans 4-6 R.I.	Someren
J. W. H. Pluygers K.N.I.L.	Utrecht
L. Boudewijns (Kon.Mar.)	Bergeijk
H.S. Minnema 5-9 R.I.	Workum
R. Roukema	Amsterdam
T. de Jong	Groningen
J. Krabben	Emmen
W. van Dijk	Smilde
A.P. van der Hoogte	Amsterdam
G.F.J.M. Wijnen	Dordrecht
C. Kramer Freber	Vlaardingen
P. Dullaart	Rotterdam
T. de Grunt 3-5 R.I.	Surrey-BC, Canada
L. Lammers	Aalten
J. Steijn	's-Gravenhage
A. Breedveld	Tholen

sociale
VOMI

Moge de warmte
en de liefde van
Uw naasten en
ons aller oprecht
medeleven U de
moed en de kracht
geven dit zware
verlies te dragen.

V.B.

Voordracht: Mevr. A.G. Steenstra
Tekst: Mevr. A.G. Steenstra
Mevr. M. Achterhof

Leeuwarden, 30-08-1997.

Stichting "PIKULAN"

In de jaren 1945 - 1950 hadden we niet alleen een militaire taak in Indonesië uit te voeren, maar ook velen van ons - en dat vaak vrijwillig - waren intens bezig met de opbouw van dit land. Maar ook dit heel noodzakelijke opbouw-werk werd na 1950 door de "politiek" onmogelijk gemaakt. Velen van ons weten het, als je er eens geweest bent, Indonesië laat je nooit meer los. In 1983 zijn we dan weer in Indonesië teruggeweest. In onze omgeving zijn families die vanuit Indonesië een kind hadden geadopteerd en ook nog actief waren voor het Tehuis, waar het betrokken kind vandaan kwam. En anderen waren actief voor het Sociaal Werk van de familie Sitaniapessy in de sloppenwijken van Jakarta. Beiden vroegen ons: "Neem daar eens poels-hoogte en heeft het zin van onze acties, is er een goed beheer, enz." En dat hebben we gedaan. En we zijn geweldig onder de indruk gekomen, hoe deze mensen met heel geringe middelen, bijna "dag en nacht" voor hun behoeftige medemens bezig zijn. Dat heeft op ons Veteranen een diepe indruk gemaakt.

Bij terugkeer hebben we e.e.a. gerapporteerd aan de betrokkenen. Ons werd gevraagd: "En wat gaan we nu doen"? Wij hebben toen geadviseerd: "Ga al de personen, welke hiermee bezig zijn, bundelen in een werkgroep. En dat is toen gebeurd. Deze werkgroep kreeg de naam "Pikulan" en samen met het logo wil dat betekenen: "VERBONDEN ZIJN, DOOR SAMEN DE LASTEN TE DRAGEN".

De kern van deze werkgroep "PIKULAN" bestond uit Indië-Veteranen. Maar later aangevuld met enthousiaste jonge medewerkers, dit omdat wij ouder worden, maar ook omdat de werkzaamheden onstuimig zijn gegroeid. Voor enkele jaren terug is deze werkgroep omgedoopt tot een Stichting, omdat dit voor Begunstigers, Donateurs, enz. fiscaal beter was.

Het eerste jaar werd f 4.800,- ingezameld. Maar omdat alle medewerkers

al de werkzaamheden belangeloos verrichten, kon ieder jaar opnieuw het totaal ingezamelde bedrag voor 100% aan onze projecten worden afgedragen. Vooral daarom is dit bedrag ieder jaar enorm gegroeid. Het laatste jaar kon totaal f 106.505,- worden overgemaakt.

Omdat één van onze medewerkers, uit hoofde van zijn functie geregeld in Indonesië is en ook de gelegenheid heeft onze projecten te bezoeken, blijven we goed op de hoogte van al de ontwikkelingen en wat er steeds weer nodig is. Heel opvallend is ook, dat onze manier van hulp-verlening en samenwerking ook door de lagere overheden in Indonesië bijzonder wordt gewaardeerd.

In de loop van de jaren is het aantal projecten nogal uitgebreid tot 8. In Padang (West-Sumatra) en Pringsewu (Zuid-Sumatra) hebben we een kindertehuis. In Jakarta doen we Sociaal Werk. In Purwokerto op Midden-Java zorgen we voor het instandhouden van de Chr. Huishoudschool. In de omgeving van Yokyakarta dragen we bij voor het bouwen en instandhouden van kleuterscholen en in Baturetno (zuidelijk van Solo) helpen we een kraamkliniek van de Missie. In Batu (bij Malang op Oost-Java) doen we zoveel mogelijk voor de Y.P.P.I. en ook op Bali in Denpasar hebben we de zorg voor het Kindertehuis "Usaha Mukla". Maar zeker één van onze belangrijkste projecten is wel het LEPRO-DORP "BATULELLING" bij Rantepau op Zuid-Sulawesi. Heel belangrijk is ook, dat wij voor al deze projecten de financiële adoptie voor kinderen verzorgen. Dit is wel één van de belangrijkste onderdelen van onze Stichting geworden. Altijd hebben we zeker VOLLEDIGE INFORMATIE van een 35 kinderen en leerlingen welke werkelijk hoognodig geadopteerd moeten worden. Door middel van deze adoptie krijgt de geadopteerde een goede opleiding, maar komt ook ten goede van het gezin of voor verbetering van de infra-structuur van het Tehuis of de omgeving. Steeds belangrijker wordt ook binnen onze Stichting de "KRINGLOOP-

PIKULANWINKEL", Gedompte Vaart 26 A in Surhuisterveen. Wat voor u geen waarde meer heeft- kan voor deze winkel (mits in goede staat) nog waardevol zijn.

En vanzelfsprekend doen we ook aan promotie van onze Stichting en haar projecten in Indonesië. We hebben voor vrouwen-verenigingen, kerkelijke-bijeenkomsten, scholen, bejaarden-bijeenkomsten, enz. een heel mooie dia-serie met een causerie over onze projecten en een reis door Indonesië en bovendien voor bijeenkomsten van Veteranen ook nog een boeiende dia-serie van ontmoetingen met onze tegenstanders. We komen graag. Voor de drie Noordelijke Provincies zijn er geen kosten aan verbonden. Voor het Westen-, Midden- en Oosten van het land zijn de kosten f 75,-. Maar wel nemen we altijd een grote kollektie Indonesische artikelen mee voor de verkoop t.b.v. onze projecten.

Voor alle mogelijke informatie en een afspraak kunt u contact opnemen met:

Geert Folkerts,
Zetveld 18, 9231 BP
te Surhuisterveen.
Tel. 0512-362303.

GF

Dankbetuiging

Het is ondoenlijk voor mij om iedereen afzonderlijk te benaderen. Daarom wil ik langs deze weg alle sobats hartelijk bedanken voor hun belangstelling en medeleven getoond tijdens en na mijn ziekenhuisopname in verband met een hartoperatie.

Het gaat nu redelijk goed met mij.

Jaap van Breugel

Rijn-cruise

m.s. "Brillant"

Door de reünie-commissie van het 432e Bat. Inf. is een 7-daagse Rijn-cruise gereserveerd van 23 okt. t/m 30 okt. 1998.

De kosten voor deze speciale veteranen-bootreis bedragen per persoon f 545,- op basis van vol pensioen en om 10.00 en 20.00 uur koffie en om 15.00 uur thee.

Daar er nog enkele plaatsen vrij zijn, is het nog mogelijk om u, als veteraan zijnde, zich voor deze Rijn-cruise te kunnen aanmelden.

De voorlopige opgave kunt u zowel schriftelijk als telefonisch doen, echter wel vóór 1 maart 1998. Hier geldt dus weer:

Wie het eerst komt, het eerst maakt. Na de voorlopige aanmelding worden u de officiële inschrijfformulieren toegezonden.

Informatie en/of aanmelding bij de secretaris reünie-comm. van het 432e Bat. Inf., Balloo 80, 9458 TD te Balloo. Tel. 0592-241361.

Oproep aan VOMI-leden Vlaardingen

Sobat J. v.d. Marel doet hierbij een beroep op de VOMI-leden in Vlaardingen om ten behoeve van de 4 mei herdenking een kleine bijdrage te storten, teneinde gezamenlijk de kosten te dragen voor het plaatsen van bloemen tijdens de genoemde herdenking. Degenen, die hiertoe bereid zijn, worden verzocht hun bijdrage over te maken op bankrekening 365.53.330 met vermelding "bloemen 4 mei" en ten name van J. v.d. Marel te Vlaardingen.

Het is de bedoeling om op 4 mei bij het gedenkteken op de begraafplaats

Emous, 's middags een bloemtak te plaatsen en 's avonds als de financiële middelen toereikend zijn, een krans bij het oorlogsmonument.

De middag staat vast; voor 's avonds krijgt iedereen die meegaat persoonlijk bericht omtrent tijdstip van vertrek en plaats van samenkomst. Allen alvast bij voorbaat dank voor uw bijdrage.

J. v.d. Marel, Albatrosstr. 15,
3136 XA Vlaardingen.
Tel. 010-4746017.

Wie heeft nog belangstelling om met een groepsreis naar Indonesië te gaan in 1998 (Sumatra-Java-Bali)? Vertrek bij voorbaat in de maand mei 1998.

Inf. te verkrijgen bij sobat B. Vos,
Parklaan 3, 7822 EA te
Emmen. Tel. 0591-612793.

Onthulling gedenkteken in de gemeente Culemborg

In samenwerking met het gemeentebestuur van Culemborg zal op 18 april a.s. een gedenkteken onthuld worden ter nagedachtenis van alle militairen uit Culemborg die in de periode 1945-1950 in het voormalig Nederlands Oost-Indië zijn overleden. Op het gedenkteken staan de 5 namen vermeld van de uit Culemborg uitgezonden militairen die aldaar achtergebleven zijn en op de Nederlandse erevelden 'Menteng Pulo' in Jakarta of 'Pandu' in Bandung begraven zijn, t.w.:

Thomas Johannes van Everdinck,	1-5 Reg. Inf.,
Kasper Karel de Jong,	1-5 Reg. Inf.,
Steven Middelkoop,	3e Garde Reg. Grenadiers,
Briene Hendrik Smits,	12e Genie Veldcie.,
Gerrit v. Dijk,	1-5 Reg. Inf.,

Voor nadere informatie omtrent de plechtigheid of anderszins, kunt U zich wenden tot:

W.J. van Dijk, tel.: 0345-513096
(voorzitter),
J. Blommaart, tel.: 0345-512976
(secr./penningm.) en
M.W. Kroll, tel.: 0345-520853.

J. Blommaart,
Culemborg

Stand van zaken

Betreffende gedenksteden of monumenten in Zuid-Holland Zuid.

Om veteranen in de gelegenheid te stellen aanwezig te zijn bij onthullingen van gedenksteden of monumenten volgt hierna een opsomming van definitieve onthullingen. In enkele gevallen is de streefdatum bekend, in andere gevallen nog niet.

Vlist (de dorpen Stolwijk, Haastrecht en Vlist).
Streefdatum onthulling - 25 april 1998.

Namen op de steen (naam, onderdeel, overlijdensdatum)

B. van de Berg	4-10 RI	11-02-1949
D. Birggraaf	4-10 RI	27-05-1947
P. Verboom	5-10 RI	03-09-1948

Dordrecht

Streefdatum onthulling - eind mei 1998.

J. Ekkel	Marbrig.	27-09-1946
C. van Wingerden	Marbrig.	16-03-1947
P. van Westen	KM	09-08-1947
A. Kooiman	16Cie	05-11-1947
	LGiTp	
B. Bool	4-11 RI	22-11-1947
J. Bolleurs	4-7-RI	16-12-1947
C. Vink	IBW	05-04-1948
N.J. Welters	5-7 RI	29-04-1948
J. Kuik	KNIL-AD-MU	16-06-1950

J.A. Erlings	4-11 RI	01-05-1948
E. Plomp	KM	15-05-1948
L.P. Bijl	3Gnvlcie	16-05-1948
G. Bleumink	3-3 RI	27-10-1948
J.R. Drost	14 AAT	29-11-1948
J.J.C. Döbken	3 GRG	28-02-1949
A.J. van Schijndel	15-6 RI	16-06-1949
T. van der Leer	6-3 RI/413 BI	28-11-1949

Rotterdam

Streefdatum onthulling - juni 1998.
We zijn nog bezig met het zoeken

naar de namen van degenen, die op moment van overlijden woonachtig waren in Rotterdam. In een grote stad als Rotterdam is dat een moeilijke zaak. In de kleinere gemeenten kunnen we dit vaak via het overlijdensregister van de gemeente uitzoeken. Zodra de lijst bekend is zullen we trachten deze in de volgende Sobat te vermelden. Het ontwerp voor een monument is gereed en het komt te staan op de Algemene Begraafplaats Crooswijk.

Contacten zijn er bij het begin van 1998 met de gemeenten Dirksland, Oost-Flakkee en Middelhamnis. In deze laatste gemeente is men in principe accoord met een gedenksteen. In Nieuwerkerk a/d IJssel, waar we samen met ons zeer actief en vasthoudend lid de heer Schrijber al geruime tijd bezig zijn met een gedenksteen en waar we met de gemeente niet tot overeenstemming konden komen omdat zij op de steen geen namen wensten, hebben we daaraan geen medewerking gegeven. Een steen zonder namen heeft voor de nabestaanden en veteranen geen enkele waarde. Inmiddels hebben we op een nieuw verzoek van de gemeente om toch onze medewerking te verlenen aan een steen zonder namen negatief gereageerd.

De VOMI zal er niet aan meewerken.

Zij die te zijner tijd bij een onthulling aanwezig willen zijn kunnen dit schriftelijk melden bij de voorzitter van de VOMI Zuid-Holland Zuid, de heer G. de Jong
Rozenlaan 41
2995 AS te Heerjansdam.

Veteranen Wijchen

Het was een geslaagd afscheidsfeest voor Gerrit Soetekouw.

Uit de verre omgeving was men naar Wijchen gekomen om afscheid te nemen van Gerrit en om elkaar het goede toe te wensen voor 1998.

Rond half twee vulde de zaal zich met sobats en aanhang.

De ceremoniemeester bedankte Gerrit voor het vele werk en wenste hem een fijne middag toe.

Aalmoezenier Klerkx liet Gerrit, weliswaar met wapperende haren, heel wat werk verzetten. Hij bracht in zijn toespraak naar voren dat, ondanks dat hij niet meer in functie is, je nog altijd een beroep op hem kunt doen. Het bloed kruipt nu eenmaal waar het niet gaan kan, zo besloot hij zijn betoog.

Tiny Hagen las een door haar zelf geschreven toepasselijk gedicht voor. Joop Couwenberg bood namens de veteranen Gerrit een plaquette aan die de dankbaarheid van velen tot uitdrukking bracht.

Burgemeester Franssen, die het spreekgestoelte beklom, sprak over de goede samenwerking, al vele jaren met Gerrit, waardoor er heel veel tot stand is gekomen. Hij doelde op het monument voor het raadhuis van Wijchen en de vele bijeenkomsten door J. 't Hof en Gerrit georganiseerd.

Gerrit bedankte allen die hem deze onvergetelijke middag bezorgden en voor de vele presentjes en bloemen die hij mocht ontvangen. Van de 146 bezoekers bleven er 120 om aan de rijstafel deel te nemen.

De organisatie:
D. v.d. Broek, J. v. 't Hof en Th. v. Dijk kunnen terug zien op een geslaagde middag.

Reünie

1e Verk. Reg. Huzaren van Boreel.
Op 3 april 1998 houdt het 1e Verk. Reg. Huz. van Boreel haar reünie voor de oud-gedienden met hun dames in de Bernhard-kazerne te Amersfoort. Aanmelden tot uiterlijk 22 februari 1998 door overmaking van f 25,- p.p. op postrekening 0556149 t.n.v. "G. Alma e/o A. Althuys, inz. 1e Verk. Reg. Huz. v. Bar." te Hoorn onder vermelding van Reünie 3 april 1998. Voor nadere informatie tel. 0229-214268 of 030-2890845.

Verb. afd. Z-Brig. Medan.

De Verbindings-Afd. Z-Brig. Medan (Noord-Sumatra), houdt haar reünie op 14 maart 1998 in het pannekoekenhuis "De Langenberg" te Ede. Tevens zoeken wij nog sobats, waar wij de namen wel van hebben maar geen adressen. Inlichtingen bij J.H. Hindriks, Kalffstr. 50, 7887 AJ Erica, tel. 0591-302462.

Compagnie's / Korps - administrateurs.

Op 3 april 1998 wordt voor de tweede keer een reünie gehouden voor (veteranen) compagnies/korps administrateurs. Voor deze reünie wordt nog gezocht naar klasgenoten van de cursussen COAK/SROMA 1946-1949 (Bussum/Kampen/Middelburg) en van de SDOA-Middelburg van vóór 1945. Info: J. Janse, 030-6925049.

A. Cie. 3-9 R.I.

De A Cie. van 3-9 R.I. houdt op 14 mei 1998 een reünie in de Johan v.d. Kornputkazerne te Steenwijk. Dit is de laatste keer op deze lokatie wegens sluiting van de kazerne. Inlichtingen zijn te verkrijgen bij W.E. Apol, De Hop 21, 9301 PL te Roden. Tel. 050-5019325.

L.T.D. 101 Materieel- Inspectie.

In april 1998 wordt de tiende reünie gehouden in de Kumpulan van Bronbeek te Arnhem. Er wordt nog steeds gezocht naar oude kameraden van bovengenoemd onderdeel. De werkplaats en kantoor was in Meester-Cornelis. De L.T.D. 101 keurde voertuigen, wapens en zendapparatuur en stond onder leiding van de Lt. Kol. Gijbertis-Hodenpijl. Inlichtingen te verkrijgen bij: J. de Graaf, Posthuisstraat 29, 7471 RB te Goor of bel 0547-274715 of 0412-455510.

L.T.D. 85 "U" Brigade Padang.

In 1948 werd de Hulpwerkplaats L.T.D. 71 opgeheven. Daarvoor in de plaats kwam de Hoofdwerkplaats L.T.D. 85. Omdat dit in 1998 vijftig jaar geleden is houden we ter gelegenheid daarvan een reünie op donderdag 23 april 1998 in de Kromhoutkazerne te Utrecht. Aanvang: 10.00 uur. Einde 18.00 uur. Uitnodiging en programma zijn reeds verzonden aan de sobats waarvan de adressen bekend zijn. Indien u nog geen uitnodiging ontvangen heeft, neem dan even contact op met B. Tromp. (Voor adres zie onder). Wij zijn nog op zoek naar de volgende sobats:

Bilderbeek; Binkhuizen; Bommel; Bongers; Bouman; Bredow; Dikkeboom; Doesburg; Drost; van Emmerik; Erkamp; Hamstra; de Heer; van der Horst; Kamerbeek; Kamminga; Kool; van Kooten; van der Linden; van der Mark; Meyer; Messemaker; Okhuizen; Otten; Rost; Schilder; Scipio; Smit; Trappe; Wentink; van der Zwan; Nanlohy; D'Hondt; van Praag; Davids; Simonis; de Jong; Hulselan; Karman; Hulskamp; Winkelman; Spijker; Veldhoen; Hansen; Berends; Bijlsma; Grimbowski; ten Doeskate; Sulter; Vielon; Sersansie. Help ons om de ontbrekende adressen van de diverse sobats te vinden. Deze oproep geldt ook voor de sobats van L.T.D. 695, L.T.D. 696 en Servicestation 531, gelegerd in Huize "GAMMEL". Info: B. Tromp, Bolacaciachof 64, 1326 AP Almere. Tel. 036-5378248.

2e Cie. A.A.T. (O.V.W.)

Op 23 april 1998 houdt de 2e Cie. A.A.T. (O.V.W.) in de kumpulan van Huize "Bronbeek" te Arnhem een reünie. Aanvang: 10.00 uur. Inl.: Tel. 030-6060263.

Staf Cie. en Pionierspel. 5-1 R.I.

De Staf Cie. en Pionierspeloton van 5-1 R.I. houden, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, op 24 april 1998 een reünie in de J.W.F. kazerne te Assen.

Een vrij groot aantal kameraden heeft de vorige reünie gemist. Door verhuizingen hebben ze onze uitnodiging niet ontvangen. Willen deze vrienden hun nieuwe adres doorgeven? Aanmeldingen en inlichtingen bij: A. Leen, Anjelierstr. 14, 9611 HJ te Sappemeer. Tel. 0598-392369.

43e I.B.W. (Inf. Brig. Werkpl.)

Op 8 mei 1998 organiseren wij in de Kromhoutkazerne te Utrecht een reünie voor het 43e I.B.W., welke op 30-9-1949 met de "Tabinta" naar Indonesië vertrokken is. Reeds velen, helaas niet allen, hebben zich hiervoor aangemeld. Aanmelden en inlichtingen bij: Sietse Schlüter, Poolster 40, 7891 CN te Klazienaveen. Tel. 0591-313009 of voor R.U.T. (Reg. Uitr. Troepen) bij George Kuchler, Floventhof 12, 3813 HB te Amersfoort. Tel. 033-4724027.

Staf 4e Infanterie Brigade

Op donderdag 7 mei 1998 houdt bovengenoemd onderdeel haar jaarlijkse reünie in de Kumpulan op het landgoed Bronbeek te Arnhem. Aanvang 10.00 uur. Sluiting 17.00 uur. Zij die tot dit onderdeel behoorden en geen bericht hebben ontvangen, kunnen zich melden bij F.A. de Jong, Willemstraat 4, 5804 BR Venray, tel. 0478-585055. Voor inlichtingen kan men ook contact opnemen met Bob Stomps, tel.: 0252-672083.

Reünie 4-4-Prinses Irene (compagnie Kattekamp)

Op donderdag 23 april 1998 vanaf 10.00 uur in de Legerplaats 'De Harskamp', Otterloseweg 5. Contactadres: J. Hottinga, Ruytersstraat 38, 1645 SC Ursem. Tel.: 072-5022126.

Opsporing verzocht

Sobat S. Schlüter is op zoek naar Sobats met wie hij op 13 december 1948 opgekomen is bij de R.I.M.I. in de Kromhout-kazerne te Utrecht. Later samengevoegd met de R.U.T. en de R.A.A.T., waaruit de 43e I.B.W. is ontstaan.

Vanuit een tentenkamp in Soesterberg betrokken met de "Tabinta" naar Indonesië.

Reacties gaarne aan S. Schlüter, Poolster 40, 7891 CN te Klazienaveen, tel. 0591-313009.

Mevr. A. Wegerif-v.d. Knoop is op zoek naar Kpl. J.F.W. Zwaan, Staf 2 R.V.A., C Div. 7 Dec., legernummer 25.01.20.091. Reacties gaarne richten aan mevr. A. Wegerif-v.d. Knoop, Leliestr. 45, 8441 DJ te Heerenveen. Tel. 0513-624658.

Mevr. M. Aalders-Berenman is voor haar vader, dhr. G.H. Berenman, op

Begravenis A.J. Bereman

zoek naar voormalige dienstmaten van diens broer, A.J. Bereman (Arnold), legernummer 24.03.16.001, die met hem van 1946 tot 1948 inge-

Begravenis A.J. Bereman

deeld waren bij het 5e Bat. Prinses Irene, Ost. Cie. 1e Jagers. Hij is sneuvelde op 06-01-1948 te Indaroen. Zijn Bat. Cdt. was Majoor den Ouden. In het bijzonder zouden zij wat meer willen weten over of van diegenen die toen tijdens deze begrafenis foto's heeft genomen en deze heeft laten bezorgen aan zijn ouderlijk huis.

Betreffende de tweede foto met o.a. twee dames, die aanwezig waren bij zijn begrafenis, wil zij graag naders

informatie of deze dames hem kenden en in welke relatie hij tot hen stond. Alle informatie rond zijn verblijf in Indië is welkom. Reacties gaarne zenden aan mevr. M. Aalders-Berenman, Waterschip 28, 3232 GG te Brielle.

Wie van de destijds in Brastagi geplaatste veldartillerie-manscapen weet nog de naam van het huis (villa, Bungalow), waar het onderdeel was ondergebracht? Het had een Hollandse naam en lag op de Boendaling heuvel.

De commandant, toen, Maarseveen weet het niet meer.

Reacties aan: H. Neumann, Sluisdeur 17, 1613 BH Grootebroek, tel.: 0228-516669.

De fatsoenering van "Strijd om Deli"

door Hubert Paas
(de enige oorlogs-correspondent
ter plaatse)

Deel I

Japan heeft er veel moeite mee haar wandaden in de Tweede Wereld-oorlog en iets vroeger in China uit de schoolboeken te weren. Men voelt daar niets voor nationale schaamte. Er wordt geen Japanse as op eigen schuldige hoofden gestrooid en er wordt nagenoeg niets aan slachtoffers betaald als compensatie. De Australische film "Paradise Road", gebaseerd op Helen Colijn's boek plus interviews met overlevenden, heeft weer heel wat Australische woede tegen de Jappen doen oplaaien.

In Nederland ligt dit allemaal heel anders. Daar tracht men nationaal schaamte-gevoel te creëren uit niets. Allereerst door Nederlandse strijdkrachten, die door de wettige Nederlandse regering indertijd op wettige wijze naar het voormalig Nederlands-Indië werden gezonden, te doodverven als kolonialisten, fascistische verdrukkers en zelfs, op veel Kerst-pakketten, als moordenaars. Dat fraais werd bekroond door een Nederlandse minister, genaamd van Mierlo, die de verachtelijke deserteur en verrader Poncke Princen min of meer "in ere herstelde". Men kan het eens of niet eens zijn met de besluiten van de toenmalige Nederlandse regering ten aanzien van Nederlands-Indië, maar ons leger daar vervulde een wettelijk opgelegde taak. Is van Mierlo een minister die liever munitie en desertie had gezien? De deserteur zou natuurlijk in praktisch elk land tegen de muur gezet zijn en geëxecuteerd. Als een minister gedaan had wat van Mierlo heeft uitgehaald en zijn regering zou hem in zijn positie gehandhaafd hebben, dan zou zo'n regering in nagenoeg elk land gevallen zijn.

Deze flagrante belediging van de veteranen werd gevolgd door de aantijging in sommige Nederlandse bladen dat Nederlandse troepen de bevolking van een dorp op Java hadden uitgemoord. Op de gedenksteen aldaar komen zelfs namen voor van

mensen vermoord in 1950, aldus de idioterie van deze leugen aantonend; de Nederlandse soldaten waren toen al lang weer thuis. Overigens heb ik dit vuil weerlegd in mijn artikel in de (Australische) "Dutch Courier" van Oktober 1995, getiteld: "De meest verfoeilijke laster in de Nederlandse geschiedenis." Excerpten hiervan schijnen in enkele Nederlandse publicaties te zijn overgenomen. Toen kregen we "Coming Home" oftewel "Oeroeg", de verfilming van een fictional novelle van Hella Haasse. Wie de wel geschreven novelle met de "film" vergelijkt, moet tot de conclusie komen dat de filmmaker een ziek brein heeft. Kan Hella Haasse's familie zo'n vervuiler van een goed stuk literatuur niet gerechtelijk aanpakken? De vertoning van deze "eigen nest bevulling" op de Australische televisie joeg ons, Nederlanders, het schaamrood op de kaken. Het prestige van het in het algemeen gewaardeerde Nederlanders heeft zo totaal onnodig toch wel een knak gekregen. Massa's Australiërs brengen vakanties door in Indonesië en het is verbazingwekkend hoeveel mensen ons al verteld hebben dat de Nederlanders toch wel de beste kolonisatoren moeten zijn geweest, te oordelen naar de enorme infrastructuur die de Indonesiërs geschonken kregen. En vooral ook blijkend uit de vele goede dingen die de oudere Indonesiërs hun Australische en Australisch-Nederlandse bezoekers over de Nederlanders van vroeger vertellen. Indonesische studenten op de Australische onderwijs-instituten zoeken dikwijls gezelschap van Nederlanders bij wie zij zich nog altijd het beste thuis voelen. Mijn vrouw Geke, een maandje op bezoek in Nederland, zat met haar moeder, die net 85 jaar was geworden, te televisie te kijken in Damwoude bij Dokkum, toen er iemand in het beeld kwam met een nieuw "sensationeel" foto-boek, "Strijd om Deli". Toen we telefoneerden vertelde ze dat het een boek was met "verboden foto's", tjonge, tjonge toch, en dat Ben Huismans erin stond en dat het uitgegeven was door een foto-historicus, toen nog niet wetende of dit met hoofdletters P en H moest of gewoon.

Zij heeft zo'n boek mee terug gebracht. Mijn vriend Bert van Driel, in de oorlog verzetsman in De Biesbosch en op Oost-Sumatra de befaamde luitenant Genie die onder meer een nieuwe brug over een diep ravijn bij Kandibata "van niets" bouwde in 24 uur, die Bert kreeg ook zo'n boekje. Zijn en mijn reactie waren gelijk: "Eerst was ik toch wel kwaad, maar dat zakte gauw. Ik vind het eigenlijk maar een diep-zielig geval, "pathetic" noemen we zo iets hier". Frits Bouvy, een Aneta-collega van Martinot op Java, kreeg de lachstuipten, wat niet zo goed is met zijn gezondheidstoestand. Hij en zijn vrouw Let, ex Rode Kruis Batavia, zijn goede vrienden, die vlak bij Perth wonen. "Zijn ze hun eigen nest weer aan het bevuilen, jong?"

Het is dan ook heel erg fraai wat er allemaal in dat boekje door de F.H. Louis Zweers aan het licht wordt gebracht. Het staat op de vooromslag al meteen in kloeke letters: "Verboden foto's van de eerste positionele actie op Sumatra." Fout natuurlijk, want het gaat alleen maar over Oost-Sumatra. Het opstel over machtsverhoudingen in regering, leger en leger-voorlichting en de vele intriges kon wel geschreven zijn over de C.I.A., misschien zelfs de KGB. Het is fascinerend, uitermate geschikt voor een nieuwe film door dat Oeroeg-brein. Het hotch-potch relaas van Louis Zweers toont weer eens duidelijk aan hoe weinig waarde men kan hechten aan zogenaamde historische overzichten, samengesteld door mensen die beginnen met een bepaalde zaak op een tendentieuze wijze te zien en dan met gegevens werken uit publicaties die op z'n best tweedehands zijn, maar dikwijls ook derde, vierde of vijfdehandse bronnen. Die vervolgens meestal alleen die gegevens gebruiken die in hun bevooroordeelde kraam te pas komen.

Gelukkig geeft de trilogie "Bandjir over Noord-Sumatra" inclusief het tweede deel "Positionele Actie", die onder mijn pseudoniem Hans Post in 1948 en 1949 in Medan werden gepubliceerd (met alle oplagen snel uitverkocht) de onverbloemde, ongecensureerde werkelijkheid. Gelukkig ben ik er zelf ook nog om tendentieuze,

soms kwaadaardige fantasieën aan de werkelijke feiten te toetsen. De "verboden foto's" zijn ongetwijfeld de mop van het jaar, zoals ik zal aantonen. Kunnen we nog eens echt, ouderwets lachen, misschien zonder gevaar te lopen dat dhr. Zweers dit lachen "grijzen" noemt. Pas op hoor, als je soldaat bent, lach niet, want in de Zweers-geschiedenis beland je als "grijzer". Kan het nog tendensieuzer? Mijn boezemvriend Ben Huisman, overleden in 1992 en niet 1995 ligt, zo stel ik me voor, te schudden van het lachen in zijn graf in Geelong. Zijn Australische carrière, nadat hij op Anzac-Day (26 April) 1957 zijn eerste biertje in Australië met me had gedronken, was heel iets anders dan de Zweers mededeling. Hopelijk pikken we nog eens iets op waar deze "Foto-Historicus" het bij het rechte eind heeft; ik zie dit echter zeer somber in.

Wie Ben Huisman gekend heeft zal nooit zijn lach-explosies vergeten. Maar één keer hoorde ik een geluid van hem dat alleen een kat in hoge nood kan uitschreeuwen. Ben had de zoeker van zijn Leica op een dode Japanner gericht om die op de gevceelige plaat te vereeuwigen. Zo'n foto konden onze stoere Haagse vertegenwoordigers bij de Verenigde Naties gebruiken om te bewijzen dat het ontwapenen van de Japanners onze serieuze aandacht had. Den Haag en zo was op dat moment Bens laatste zorg; hij schreeuwde nadat hij plotseling in de Leica-zoeker recht voor zijn raap een zwaard op zich af zag komen. De Jap leedte nog. Ben was daar bijna de sjaar. Foto's 31 en 32 laten de plek zien waar zich dit afspeelde.

Onbruikbare atval, maar Zweers zat er ditmaal eens een keertje vlakbij, zo'n meter of drie. Dat er hier circa dertig slachtoffers vielen, geen aan Nederlandse zijde, kwam omdat drie Japanners de bende leidden. Zelfs de aalmoezenier gebruikte zijn sten om z'n vege lijf te redden. Toen hij het wapen even aan de veldprediker naast hem in de jeep wilde geven, om het angstzweet van zijn gezicht te poetsen, zei die dat hij geen wapen nodig had. "Ik heb mijn bijbel," zei hij, waarop de aalmoezenier antwoordde: "Daar schiet je ook al eens mis mee!"

De overlevende Indonesiërs waren ons eeuwig dankbaar dat ze van de Jappen af waren. En ze deden het

nooit meer. Op Oost-Sumatra alleen hebben we circa 800 Japanners gedood of gevangen genomen. Dit alles paste natuurlijk niet in Zweers betoog noch bij "zijn" foto's. Had hij mij gevraagd dan had ik hem wat dode Jappen uit mijn familie-album kunnen sturen. Ook van ter dood veroordeelde Japanse oorlogsmisdadigers wier processen ik voor de wereldpers versloeg.

Maar terug naar de C.I.A. en de K.G.B.. Het zat allemaal heel wat onschuldiger en eenvoudiger in mekaar dan Zweers ons wil doen geloven. Ik deed wat werk op Java in een commando-troepje van veertien man onder majoor Jan Linzel, voormalig commandant van onze No. 2 Dutch Troop - 10 Inter - Allied Commando, de befaamde groen-baretten die een flink aandeel geleverd hadden in de Tweede Wereldoorlog. Ik keerde daarna terug naar mijn vroegere liefde: journalistiek, en begon in juli 1946 te werken voor Leger Voorlichting in het toenmalige Batavia. Ik werd al gauw deel van een groep hard werkende mensen die als onmiddellijke taak hadden te zorgen dat de troepen niet totaal op hun posten geïsoleerd waren, maar ten minste voorzien werden van het laatste nieuws, vooral uit Nederland. Ook werd er gewerkt aan bronnen, zoals soldatenbladen en radio, om de jongens in de rimboe ook deel te doen zijn van wat er zich buiten de eentonigheid van hun bestaan afspeelde.

Propaganda, nieuwsverdraaiing vonden we, behalve onsmakelijk, volstrekt onnodig. De waarheid liep met zichzelf te koop altijd en overal. Wel moesten we soms ingrijpen als men de zaken weer eens flink verdraaid had in Nederland. Sinds van Heuven-Goedhart in Londen in 1943 aan Koningin Wilhelmina onder andere gerapporteerd had dat er van de Katholieken niet veel te zien was in de Nederlandse ondergrondse, en wij begrepen dat deze aartsleugen het begin van de socialistische greep naar de macht in het na-oorlogse Nederland, hebben we leugen, propaganda en censuur ten volle kunnen ervaren in de Parool-Vrij Nederland groep. Bij een bericht over een actie op Java werd vermeld dat er 6000 tot 9000 Nederlandse jongens gesneuveld waren, een Antara-bericht.

Alleen al om de familie in Nederland te behoeden tegen dit vreselijk onver-

antwoordelijke soort berichtgeving, reageerden wij hard en snel. In werkelijkheid waren er 1 dode en 5 gewonden. Moet ik er een eed op doen, meneer Zweers? Any time, matel In November 1946 riep de grote baas me op een morgen naar zijn kantoor, waar ik de mededeling kreeg die middag het vliegtuig naar Medan op Sumatra te nemen. De hoofd-redacteur van het door de Regering gesubsidieerde dagblad, tevens Hoofd Leger Voorlichting, was plotseling op het vliegtuig naar Nederland gezet voor medische behandeling, onder andere opgelopen als gevangene in de Changi-gevangenis in Singapore. Ik was 24 jaar oud en plotseling, waarschijnlijk omdat één-oog koning is in het land der blinden, naar een top-positie gebombardeerd. We moesten de nacht doorbrengen in Singapore, wachtend of de Medan luchthaven de volgende ochtend misschien niet onder republikeins vuur zou liggen. Die volgende dag was de enige waarop het Medan Bulletin niet verscheen. Deze krant was een samengaan van de voor-oorlogse bladen Deli Courant (Wim Klooster) en het Dagblad voor Sumatra (Besnard). Als gevolg wisselde de drukkerij elke drie maanden, eerst Deli Courant, samen met de republikeinse Waspada, en Varelamp, die ook een boekwinkel hadden.

De krant nam veel van mijn tijd. Voor Radio Sumatra moest ik twee keer per dag nieuws uitsorteren en tikken en de eerste paar maanden ook nog lezen. Ik was niet erg gek op mijn Limburgse accent en was blij toen ik die job kon overdragen aan een uitstekende nieuwslezer, een broer van de cabaretier Daan Hooykaas. Een late avond-uitzending van 10 tot 11 uur in het Engels, de zender gericht op Singapore en Malakka, lag meer in mijn straatje; ik was ooit leraar Engels geweest en had met de commando's een tijd in Engeland doorgebracht, meestal ingekwartierd bij burgers. Er bereikten ons heel wat reacties over deze programma's, ook al omdat de Engelsen de commando's altijd een warm hart hebben toegedragen.

Ook moest ik lezingen geven aan troepen, "propaganda" dat ze moekeeën respecteerden. Zouden ze daar iemand zien met schoenen aan en een glas bier in de hand, dan wisten ze met absolute zekerheid dat ze met

een Australiër te doen hadden. Hoe het dessa-leven in elkaar zat, wat de "adat" was, met wat voor volkerengroepen ze te maken zouden krijgen. Heel bedeesd, want ik was toen al bang voor mensen als dhr. Zweers, van Heuven-Goedhart en zo, vertelde ik hen ook dat onze taak was de Japanners en hun wapens te grijpen, het volk te beschermen tegen roof en moord, bedreven door tientallen verschillende bendes, dikwijls onder leiding van Jappen, dat zij mee moesten

helpen de ergste armoe en honger onder het berooidde volk te lenigen, helpen om infra-structuur te herstellen, om het volk weer werk en welvaart te verschaffen enzovoorts. En dat alles om, gedachtig aan de 1942 Londense rede van H.M. Koningin Wilhelmina, het Indonesische volk de vrijheid te geven. Maar vrijheid zonder de oorlogsmisdadiger Soekarno, onafhankelijk in een Federatie Indonesië.

Ik gaf ook eens zo'n lezing op een

schip voor nieuw aangekomen troepen. Erna kwamen drie knullen naar me toe. "Wij zijn van huis uit communisten en wij voelen er niets voor om voor het kapitalisme te vechten!" "Nou jongens, hier heb je mijn kaartje. Als die rottige kapitalisten je het leven ooit zuur maken, bel me op of kom me opzoeken, dan knappen we dat wel effe op."

(Wordt vervolgd)

V.O.M.I.

Onderscheidingen

Om meteen alle verdere vragen in de toekomst te voorkomen hier de volgorde van dragen van de voor ons meest voorkomende onderscheidingen.

Temeer daar ik vaak zie dat deze verkeerd worden gedragen. Deze worden als bñton, kleine of grote draagmedailles links op de borst vanaf de revers naar de arm in de volgende volgorde gedragen:

1. Militaire Willems-Orde
2. Verzetskruis
3. Erepennig voor Menslievend Hulpbetoon in goud
4. Orde van de Nederlandse Leeuw
5. Orde van Oranje Nassau
6. Huisorde van Oranje
7. Bronzen Leeuw
8. Verzetsster Oost-Azië
9. Bronzen Kruis
10. Kruis van Verdienste
11. Vliegerkruis
12. Erepennig voor Menslievend Hulpbetoon in zilver/brons
13. De Ruytermedaille
14. Museummedaille
15. Medaille van het Rode Kruis
16. Oorlogsherinneringskruis
17. Verzetshedenkingskruis
18. Ereteken voor Orde en Vrede
19. Nieuw-Guinea Herinneringskruis
20. Mobilisatie-Oorlogskruis
21. Kruis voor Recht en Vrijheid

etc.

V.B.

Uitreiking Draaginsigne Gewonden

In aanwezigheid van de familie, kennissen en oud-militairen-Indiëgangers werd op 10 december aan sobat J. van Straten het Draaginsigne Gewonden uitgereikt door de burgemeester van Maassluis. In welgekozen woorden memoreerde burgemeester Stekenburg onder welke moeilijke omstandigheden dienstplichtigen in het voormalig Nederlands-Indië hun taak moesten uitoefenen. Een erkenning hiervoor is laat op gang gekomen, maar krijgt mede door deze uitreiking gestalte.

Ook de heer Weijs, voorzitter van VOMI Zuid-Holland/noord, benadrukte het belang en de betekenis van deze uitreiking.

Sobat van Straten was vanaf 22-06-1948 tot 20-12-1950 onder de wapenen bij het onderdeel Leger Technische Dienst en heeft de vijandelijkheden in de regio's Malang, Madioen en Djember van zeer nabij meegemaakt.

Reünie

Op vrijdag 17 april 1998 houdt de Stat 'W'-Brigade haar jaarlijkse reünie in de Bernhard kazerne te Amersfoort.

Mocht u geen uitnodiging hebben ontvangen en bent u geïnteresseerd, dan gaarne even bericht aan J. Hooyen, Lindenlaan 72, 1185 NB Amstelveen, tel.: 020-6471265.

Op vrijdag 24 april 1998 houdt 3-4-10 RI een reünie in de legerplaats 'De Harskamp'.

Info: A. Agema, Eikstraat 27, 1623 LP Hoorn, tel.: 0229-215936.

8e Genie Veldcie.

Op 24 maart a.s. wordt onze plaquette om ca. 12.00 uur te Roermond onthuld.

Op 22 april 1998 is onze reünie in de Genie-kazerne te Wezep. Aanvang 10.30 uur. Zij die geen uitnodiging hebben ontvangen (bijv. verhuisd zijn en geen nieuw adres hebben opgegeven), kunnen zich voor de reünie opgeven bij: Kobus L. v. Duyn, Zuiderweg 3, 9965 XG Opende (Gld). Tel.: 0594-659356.

Onthulling plaquette 424e BI

De onthulling van de plaquette van het 424e Bataljon Infanterie op een van de ere tafels van het Nationaal Indië-monument 1945-1962 te Roermond zal op 28 februari a.s. om 13.00 uur plaatsvinden.

Alle leden van genoemd bataljon worden gaarne uitgenodigd aan deze onthulling deel te nemen.

L.J. Hofman, Zuiderbrink 33
2553 GD Den Haag, Tel.: 070-3976440

V.O.M.I.

Onderscheidingen

Bij het ministerie van Defensie, sectie Onderscheidingen liggen nog 2.300 onderscheidingen van rechthebbenden waarvan men het juiste adres niet meer kan achterhalen.

Het gaat om:

Oorlogs-Herinneringskruis
in Nederland of Nederlands-Indië minstens 6 maanden in functie dienst hebben gedaan ná 09.V.40 en vóór 06.V.45.

Mobilisatie-Oorlogskruis
zij die in het bezit zijn van een machtiging tot aanvraag van dit kruis en dit nog niet gedaan hebben kunnen dit nu alsnog doen.

Eretoken voor Orde en Vrede
in Nederlands-Indië gediend hebbende van 03.VIII.45 tot 04.VI.51.
dit met bijbehorende Demobilisatie-Insigne.

Nieuw-Guinea Herinneringskruis
in Nieuw-Guinea gediend hebbende van 28.IX.49 tot 23.XI.62.

Informatie hierover is te verkrijgen bij het ministerie van Defensie, Sectie Onderscheidingen,
t.a.v. Mw. J.M. van der Horst.
Adres: Postbus 20701 - 2501 ES Den Haag
Met duidelijke opgaven van voorna(a)m(en), naam, geboortedatum en indien mogelijk het leger/registratienummer.

Succes!

Verenigingsnieuws

Drenthe/ Groningen

Secr. J. Plat, Sassenbergen 71
9531 GW Borger
Tel. 599-235666.

De tijd schrijdt niet meer voort tegenwoordig, maar raast voort. De jaarwisseling ligt al weer een hele tijd achter ons en we zijn al weer helemaal aan het jaar 1998 gewend.

Laten we daarom in alle rust even proberen te bepalen waar onze vereniging op het ogenblik in ons dagelijks bestaan staat. De maand januari heeft zich gekenmerkt door diverse nieuwjaarsbijeenkomsten in onze provincie. Elke afdeling heeft er aan meegedaan en we nemen aan dat weer heel veel leden met hun partners weer gezellig bij elkaar geweest zijn.

Uw acceptgiro voor de contributie van de penningmeester ontvangen en al afgewerkt? Mocht deze ergens zijn blijven liggen, maakt u het alsnog even zo snel mogelijk in orde?

U bezorgt de penningmeester een erg prettig gevoel in zijn werk. Problemen er mee wat de financiën betreft?

Schroom niet om even met dhr. Vos te bellen. Er komt beslist een oplossing. Onze jaarvergadering zit er ook al weer aan te komen. U kunt hier voor woensdag 1 april in uw agenda noteren.

Waar het goed is komt men graag terug en daarom gaan we deze dag weer naar Hotel-Café-Restaurant "Onder de Hoge Dennen" in Witteveen. Onder de gasten van deze dag zult u dit jaar de Commissaris v.d. Koningin in Drenthe, de heer A.L. ter Beek aantreffen. We zijn erg verguld met het feit dat hij deze dag in de morgenuren in ons midden wil zijn. De uitnodiging voor deze dag met de agenda voor de jaarvergadering zal één dezer dagen aan u worden verzonden.

Ook de moeite waard om uw agenda er even bij te pakken.

Onze VETERANENDAGEN voor 1998 zijn vastgesteld. Met toestemming van de bevoegde autoriteiten zijn we weer van harte welkom in HAVELTE op 30 september en 1 oktober. Ook ASSEN is door het bestuur gehandhaafd en daar mogen we 13 november weer het kazerneterrein betreden. Toch wel goed om alvast bij u zelf na te gaan en vast te stellen welke datum u het beste schikt. Ook voor deze dagen komt er natuurlijk nog wel een persoonlijk bericht. Wat staat er de komende tijd nog te gebeuren.

Afdeling Assen

Op woensdag 11 maart, 's middags om 13.45 uur, begint hier de laatste bijeenkomst van het seizoen '97/'98. Door ziekte is op 12 november '97 "Pikulan" niet geweest en waarschijnlijk zult u deze middag daar kennis mee kunnen maken. Ook zal de busreis, die traditioneel elk jaar wordt gehouden, wel ter sprake komen. Men verwacht u in grote getale in Café-Restaurant "De Aanleg" in Deurse.

Tot slot een droeve mededeling. U weet dat penningmeester Roelof Stoetman al een hele tijd door ziekte afwezig was op de bijeenkomsten. 23 november 1997 is Roelof overleden, namens u heeft het bestuur op 27 november 1997 de crematie bijgewoond en mev. Stoetman en haar kinderen haar ook uw deelneming betuigd met dit grote verlies. Roelof, dank voor jou grote inzet voor de VOMI AFD. ASSEN.

Afdeling Dalen-Z.O. Drenthe

Ook hier een afsluiting van het seizoen '97/'98 met een laatste bijeenkomst op woensdag 25 maart in Café-Restaurant "Cornelis" in Dalen. Aanvang: 13.30 uur. Het programma is nog niet bekend, maar gezien de

voorgaande middagen, hoeft u daar geen zorgen over te hebben. Van harte welkom en neemt u gerust een gastlid mee. Na deze bijeenkomst gaat men zich dan weer haastig bezighouden met de landelijke VETERANENDAG van "Dametin" in Dalen. Dit jaar zal dit 4 juli worden, omdat 5 juli op een zondag valt. De propagandastand zal weer op volle toeren draaien.

Afdeling Hoogeveen

Ook hier de laatste contactmiddag van het seizoen. Donderdag 9 april gaat dit gebeuren. 's Middags om 13.45 uur hebben de deuren van de "Mauritshof" al een tijdje voor u open gestaan, want op die tijd gaat de middag beginnen. Ook hier altijd een volle bak en het programma voor deze middag zal u best bevallen.

Afdeling Meppel

Een laatste bijeenkomst op vrijdag 27 maart, 's middags om 13.30 uur in Motel "Waanders" te Staphorst. Hier komt Jans Polling, bekend van radio- en TV Drenthe. Waarschijnlijk hebt u hem al vaak gehoord, doch nu kunt u hem in levende lijve zien. U staat een kostelijke middag te wachten.

We noemen nog even de boottocht, gepland op woensdag 6 mei a.s. De aanmelding hiervoor is al gesloten en gezien de reis van het vorig jaar, zal het niet anders zijn of ... de boot is vol. Het bestuur zal u dit kunnen vertellen.

Om de kosten van de bijeenkomsten zo laag mogelijk te houden, wordt er doorgaans een verloting gehouden. Zou u daarom zo vriendelijk willen zijn om een prijsje daarvoor mee te nemen? U maakt het voor de bestuurders een stuk gemakkelijker om de financiën steeds maar weer rond te brengen.

Last but not least. Natuurlijk bent u op bijeenkomsten, waar ze ook plaats vinden, van harte welkom.

In memoriam

Wij moeten weer melding maken van het overlijden van enkele vrienden onder ons.

Met eerbied noemen wij hun namen.

H. Been	Nijveen	11-11-1997.
J. Mol	Hollandsche- veld	18-11-1997.
G.J. de Bruin	Coevorden	23-11-1997.
R.J. Stoetman	Assen	23-11-1997.
C. van Voorn	Yde	23-11-1997.
B. Potze	Nw.	.
	Weerdinge	09-12-1997.

Namens ons allen wensen wij de betrokken familie de warmte en de liefde van hun naasten toe bij de verwerking van dit zware verlies. Onze oprechte deelneming.

J. Plat

Afdeling Assen

Wij kwamen weer in grote getale op onze bijeenkomst af. Onze vriend Ep de Leeuw uit Meppel heeft deze middag verzorgd. Hij was in gezelschap van zijn vrouw, dochter en kleindochter, die hem ook vergezeld hadden tijdens zijn reis door Indonesië. Via zijn prachtige dia's konden we genieten van een prachtige reis. Het is telkens weer een belevings om via zulke dia's of film weer een belevings mee te maken en te genieten van al het mooie van dit land en automatisch gaan de gedachten dan weer uit naar de tijd van "toen". Via een cadeaubon en bloemen brachten we onze dank uit voor het gebodene. Ep, het was leuk en nogmaals bedankt.

De verloting was weer uitstekend en velen keerden met een leuk prijsje huiswaarts. Ondergetekende mocht als prijs een slaappop in ontvangst nemen en daar was één van de kleindochters erg blij mee.

Als u deze "Sobat" in februari ontvangt hebben wij onze nieuwjaarsbijeenkomst reeds gehad. Wij vertrouwen er op, dat de bijeenkomst weer groots is geweest en zeer geanimeerd verlopen zal zijn. Voor één van de volgende bijeenkomsten kunnen wij rekenen op dhr. Folkerts van de Stichting "Pikulan".

Nadat hij enkele operaties heeft ondergaan, is hij weer zover hersteld, dat hij weer enkele lezingen kan gaan houden.

B. Habich

Flevoland

Secr. Oevergriend 13
1356 EA Almere
Tel. 036-5318972.

De bijeenkomst op 1 november j.l. in Tangsi "Kolkzicht" stond in het licht van de "Country-dancers", een enthousiaste dansgroep uit Almere-buiten. Al vroeg (08.30 uur) stond de vaste kern voor de poort van onze "Tangsi" om de nodige voorbereidingen te treffen voor het "dansfestijn", want uiteindelijk moet een dansgroep de ruimte hebben om hun "pootjes" te kunnen verzetten. Na veel gegoochel met tafels en stoelen was er voldoende ruimte gecreëerd voor de dansgroep en natuurlijk de ... sobats!!!, waarvan sommigen bij binnenkomst even moesten zoeken naar hun "vaste-stekkie". Maar ja, voor wat hoort wat! Eén en ander mocht niet verhinderen dat een ieder z'n plaatsje vond en nadat de dansgroep tegen 11.00 uur arriveerde kon de voorzitter allen welkom heten. Na enkele mededelingen en ... aanmeldingen voor ons "eind-offensief", werd gestart met de "dansende"-stormbaan, alle hinderenissen (bingo en loterij) werden in "country-stijl" genomen, slechts onderbroken voor de voortreffelijke lunch van ons "Bar-team". De Country-Dancers waren helemaal "in" en deden volop mee met het hele gebeuren, zodat ook zij menig prijsje mee naar huis konden nemen. Zoals gewoonlijk had de tijd ook nu niet stil gestaan, zeker niet als het gezellig is. Zo werd het weer tijd (± 16.30 uur) om afscheid te nemen. Wederzijdse dankwoorden werden gepleegd, de "Country-dancers" voor hun prestaties en VOMI Flevoland voor de gastvrije ontvangst. Wij mogen weer terugzien op een geslaagde bijeenkomst. Allen bedankt voor uw aanwezigheid en inzet!

Voor 1998 liggen de volgende data voor Tangsi "Kolkzicht" vast, te weten de zaterdagen op: 31 januari - 14 maart - 25 april - 06 juni - 18 juli - 29 augustus - 10 oktober - 21 november, wilt u deze data vast noteren? Voor december wordt het i.v.m. de feestdagen wat penibel. Wij denken aan een uitwijkmogelijkheid naar 09 januari 1999, maar dat is nog hééél ver weg. Afspraken voor Dronten - Emmeloord en ... Lelystad worden nog gemaakt, wij houden u op de hoogte!

20 December j.l. was de dag van ons "Eind-offensief" 1997!!!

Reeds om 08.15 uur stonden wij, met letterlijk een auto vol met prijzen, voor de poort van Tangsi "Kolkzicht". Alras kwamen de andere "deugnieten-es" van de vaste kern, alsmede onze culinaire "tovenaer" met assistent aangesnel. Direct was het "aanvallen" geblazen, want er moest een berg werk verzet worden voor het startschot gegeven kon worden. Er werd dan ook in ijltempo gewerkt. Het culinaire gebeuren stond onder de vertrouwde leiding van Herman, terwijl de overige "jongelui" zich te bulden gingen aan allerlei activiteiten om de boel gereed te krijgen. Ook Piet v.d. Boom was inmiddels met zijn Indonesische barang gearriveerd en kon zijn "stalletje" in gereedheid brengen. Zo langzamerhand kwamen ook de eerste sobats met hun dames binnen en werd de zaal geleidelijk aan voller. Zo'n kleine 100 man moesten wij herbergen. Edoch, de inspanningen waren niet tevergeefs geweest, want een ieder kon een plekje vinden. Ondertussen waren ook Jan Dijkema met echtgenote en Bert Vuyck als onze gasten gearriveerd, het tijdstip van aanvang naderde snel. Nog juist op tijd kwamen zes Indonesische schoonheden binnenhuppelen, die het geheel zouden opfleuren met hun exotische dansen. Zo mocht de voorzitter om ± 11.00 uur allen, speciaal de gasten, welkom heten. Hierna was het woord aan onze landelijke voorzitter, dhr. Jan Dijkema, die een aandachtig gehoor vond. Vervolgens kon uw voorzitter het "startschot" geven voor het echte "eind-offensief". Wat zich toen ging afspelen, tart iedere beschrijving. Super-bingo, Indonesische dans in waanzinnige mooie kledij, Indonesische snack's verzorgd door "Garuda", super-bingo, Indonesische dans, warm-koud buffet, een topprestatie van ons culinair-opperhoofd Herman, Indonesische dans, een super-loterij met te gekke prijzen. De stereo-installatie ging naar Henk van Slooten voor zijn jeugdhuis, wederom Indonesische snack's van "Garuda". Gelukkig was tijdens de bingo onze laatste gast, Gerard Determan met zijn Prinses, gearriveerd en kon zo nog getuige zijn van het "feest". Graag hadden we nog enkele gasten ontvangen. De zaal was bomvol, een andere keer beter. Het einde van deze laatste zéér feestelijke "stormbaan"

in 1997 was bereikt en mocht de voorzitter alle aanwezigen danken voor hun inzet, speciaal het trouwe "Bar-team", onze culinaire Herman met zijn team en natuurlijk de dansende schoonheden van "Melati Ribuan Pulau", allen hartelijk dank. Zonder u allen was het niet gelukt! 31 januari 1998 zijn we weer in Tangsi "Kolkzicht". Wij zetten het nieuwe jaar vrolijk in, met o.a. Vader Abraham en Hans Schaap. Wij hopen u dan te mogen begroeten! Selamat Djalán in 1998.

Frits Frantzen

Friesland

Secr. Drostlaan 68
8303 EE Emmeloord
Tel. 0527-616717.

Excursie Leeuwarden

Op 13 november hebben een 50-tal leden (inclusief dames) deelgenomen aan een zeer uitgebreide en geslaagde excursie naar "onze" basis. Aan de door Wapenbroeders in samenwerking met VOMI, Contact Oud Mariniers (COM) en de Algemene Vereniging Oud Marinepersoneel (AVOM) georganiseerde excursie kunnen maximaal 200 personen deelnemen.

Opgave voor onze leden was mogelijk tijdens onze ledenvergadering in het voorjaar van 1997 en op die dag was het maximale aantal deelnemers voor de VOMI al bereikt. Leden die later tot de ontdekking kwamen dat de excursie werd gehouden moesten we helaas teleurstellen. Of er nog eens zoiets kan worden georganiseerd is op dit moment niet bekend.

Bijeenkomst Sneek

Op 18 november waren we bijeen in "De Spil" in Sneek, waar de voorzitter een volle zaal kon verwelkomen. Drs. A. de Vries zou ons op deze bijeenkomst iets vertellen over de achtergronden van de 1000-gulden uitkering. Dat heeft hij ook gedaan, maar buiten zijn schuld en zeer tot zijn ongenoegen heeft hij niet geheel juiste inlichtingen verstrekt. Nog dezelfde ochtend had hij contact met het Ministerie om zeker van zijn zaak te zijn. Maar ook daar bleek men niet goed op de hoogte te zijn, vandaar ... De inlichtingen die Hans Blom daarna gaf over de Sociale Commissie en

het reilen en zeilen van de VOMI, waren daarentegen helder en duidelijk. Verder was er voldoende tijd voor een praatje en een drankje en verliep de bijeenkomst in een gezellige sfeer. Omrop Fryslân was present om TV opnamen te maken van dit gebeuren. Beelden hiervan werden daags daarna uitgezonden.

Gemeentelijke bijeenkomst "Skarsterlân"

De vierde bijeenkomst van deze soort vond plaats op 28 november in "De Oorsprong" te Sint Nicolaasga. Een verslag van deze bijeenkomst door Ide de Jong vindt u waarschijnlijk elders in dit nummer.

Deze bijeenkomsten voor Indië-Veteranen worden georganiseerd in samenwerking met het gemeentebestuur en zijn alleen toegankelijk voor veteranen uit die gemeente. De kosten worden in hoofdzaak gedragen door het gemeentebestuur. Soms wordt een kleine eigen bijdrage gevraagd.

De volgende bijeenkomst van dit soort vindt plaats eind februari in de gemeente Kollumerland en Nieuw Kruisland. Indië-Veteranen in deze gemeente worden op de hoogte gesteld.

Ledental

Ons ledental vertoont nog steeds een stijgende lijn en is op dit moment (eind december) de 700 ruim gepasseerd. Verheugend is dat de meeste weduwen van onze overleden kameraden lid blijven van onze vereniging. Zij kunnen, zo nodig, op onze steun blijven rekenen.

Tot slot

Denkt u aan het betalen van de contributie? Voor de penningmeester en de secretaris is het sturen van herinneringen en aanmaningen geen leuke bezigheid! Het brengt bovendien extra kosten met zich mee.

Henk Leeman

Noord-Brabant Oost

Secr. J. v.d. Ham
De Kraan 60
5056 EC Berkel Enschede
Tel./Fax. 013-5333899.

Bijeenkomst in Eindhoven

Op woensdagmiddag 26 november j.l.

hielden wij een contactmiddag in Eindhoven, waar wij ons bekende programma afwerkten.

Wederom een volle zaal en aanmelding van een 4-tal nieuwe leden. Na vertoning van een videofilm en de verloting na de pauze, konden wij weer op een geslaagde middag terugzien.

Bijeenkomst in 's Hertogenbosch

Als afsluiting van ons jaarprogramma, werd op 12 december j.l. in 's Hertogenbosch een middag georganiseerd in de Maaspoortzaal van Sportcentrum Maaspoort. Ook hier liep de zaal binnen de kortste keren vol en kon ons programma starten; zij het dat door ziekte van de voorzitter en de penningmeester deze middag werd geopend door de 2e voorzitter, dhr. A. Pennings.

Ook hier konden wij de aanmelding van 7 nieuwe leden boeken, terwijl de verloting ook weer onze kosten voor die middag met een flink bedrag verminderde.

Bijeenkomst in Gemert

Op 19 november was een delegatie van ons bestuur aanwezig bij de uitreiking van het boek, dat handelt over de belevenissen van de uit de (huidige) gemeente Gemert vertrokken Indië-gangers. Elders in dit blad kunt u een uitgebreide versie van deze bijeenkomst lezen.

Reünies in Oirschot

Er zijn inmiddels al zoveel aanmeldingen binnen dat één voorstelling is volgeboekt; u kunt echter nog inschrijven, maar haast is wel geboden. Ook diegenen die vorig jaar zijn geweest kunnen weer inschrijven. Omdat dit verenigingsnieuws eerst midden februari 1998 verschijnt, is het dus zeer goed mogelijk dat deze mededeling al achterhaald is en ook de 2e voorstelling is uitverkocht.

Excursie naar Monument Vught

Bij voldoende deelname organiseren wij weer een (middag)bezoek aan het voormalige concentratiekamp Vught, waar ons lid P. Peters u op deskundige wijze zal rondleiden. Heeft u interesse, laat u dat de secretaris dan even weten. Ook leden van andere verenigingen zijn uiteraard welkom; ieder dient op zijn eigen gelegenheid naar Vught te komen en men hoeft alleen maar entree te betalen.

Contributie 1998

De stand op 31 december 1997 was dat zo'n 80% van onze leden inmiddels aan hun betalingsverplichting had voldaan. Het ligt niet in onze bedoeling om de (te) late betalende leden nog een rappél te sturen, daar dit kostenverhogend werkt en wij ook de mankracht daarvoor missen. Wij doen dus een beroep op uw plichtgevoel om tijdig te betalen.

Onze penningmeester

Elders in dit blad zult u lezen dat onze penningmeester, Jan Swinkels, op 28 december j.l. is overleden. Elders in dit blad treft u een "in memoriam" van dit VOMI-lid van het "eerste uur" aan. Wij kunnen u verzekeren dat dit overlijden in ons bestuur hard is aangekomen.

Herinneringspeld

Er bestaat de mogelijkheid om deze speld te bestellen voor diegenen, die gediend hebben bij de 3e Infanterie Brigade, zoals de onderdelen 3-2 R.I., 3-14 R.I. en 3 R.S. Deze speld is destijds verstrekt als tevredenheidsbevestiging en kan, voor het geval u deze bent kwijtgeraakt, nabesteld worden bij dhr. A.F. Dielissen, Dorpsstraat 79, 5241 EB Rosmalen.

Het 1100e lid

Inmiddels kunnen wij u de naam van ons 1100e lid prijsgeven; het is dhr. G. Verhagen uit Schijndel aan wie namens onze vereniging een passende attentie is overhandigd. Uiteraard streven wij er naar om dit jaar het 1200e lid te kunnen verwelkomen.

Jaarvergadering 28 april a.s.

De agenda voor deze vergadering is als volgt:

1. Opening en herdenking overledenen
2. Mededelingen en ingekomen stukken
3. Notulen ledenvergadering 29 april 1997
4. Rapportering kascommissie
5. Verslag penningmeester
Pauze
6. (Her)verkiezing kascommissie
7. Jaarverslag secretaris
8. Jaarverslag Sociaal Commissie
9. (Her)verkiezing W. van Rooij en W. Blom i.v.m. statuair aftreden
10. Rondvraag
11. Sluiting

J. v.d. Ham

Noord-Brabant West

2e sect. mev. M.C.A. Looyen-van Reusel, Cameedijk 1
4706 EG Roosendaal
Tel. 0165-560546.

Bijeenkomst in Roosendaal

Dinsdag 11 november j.l. de laatste bijeenkomst van 1997. De opkomst was buitengewoon, er waren bijna 130 aanwezigen. Kwam dit door de kwestie van de eenmalige uitkering van duizend gulden ofwel door het interview van onze voorzitter in een plaatselijk informatieblad met als onderwerp: "We wisten niets van het land en wat we daar precies moesten doen" en tevens over: "het respect en erkenning van het vergeten leger?" Onze voorzitter, dhr. J. Mol, opende de bijeenkomst met de herdenking van onze overleden sobats.

Hij sprak de leden toe, zoals altijd op zijn eigen vlotte wijze, niemand vergetend en voor allen een hartelijk woord sprekend. Hij gaf ook op de voor hem bekende wijze de laatste informatie over Vomi-Nederland en in het bijzonder over de duizend gulden uitkering.

Het was weer een gezellige praatmiddag waarbij een loterij de nodige centjes opbracht voor de kas van onze penningmeester. Ook de "toko" van ons bestuurslid J. Maliepaard, met diverse fsz-artikelen was weer aanwezig en werd druk bezocht. Na een hapje en een drankje ging iedereen weer tevreden naar huis.

De nieuwjaarsbrief 1998

Als dit bericht (op 23 december 1997) door mij naar de redactie van "Sobat" verzonden wordt, zult u over enkele dagen in het begin van het nieuwe jaar de nieuwjaarsbrief en de uitnodiging voor onze alg. ledenvergadering ontvangen hebben. Tevens was hierbij ingesloten de acceptgirokaart voor de contributie voor het jaar 1998.

Ons volledig voorjaarsprogramma is in de nieuwjaarsbrief vermeld. Bewaar deze brief goed in verband met de diverse data die daarin vermeld zijn.

Wij als bestuur hopen dat we dit jaar met onze leden weer een aantal gezellige en gemoedelijke bijeenkomsten kunnen meemaken. Breng ook uw oude makers van vroeger, die nog geen lid zijn van onze Vomi, mee naar onze bijeenkomsten. Door uw

medewerking kan bij hen belangstelling voor onze vereniging ontstaan met als mogelijk resultaat een nieuw VOMI-lid.

Contributie 1998

Hebt u de contributie voor het jaar 1998 al gestort op het gironummer van onze vereniging? Zo ja, prima. Zo nee, wel pak een pen en vul de ontvangen acceptgirokaart in en betaal uw contributie vóór uiterlijk 1 maart a.s. Hartelijk dank voor uw medewerking.

Onze Alg. Ledenvergadering

Hebt u als deelnemer aan onze alg. ledenvergadering op donderdag 23 april a.s. in Kruisland de inschrijfstrook reeds ingevuld en verzonden?

Data Voorjaarsprogramma in 1998

Zie de door u ontvangen nieuwjaarsbrief. De bijeenkomsten zijn in Zevenbergen en Roosendaal op dinsdag en in Bergen op Zoom op woensdag. Alle bijeenkomsten beginnen om 13.30 uur.

Vomi-artikelen van het fonds sociale zorg

Deze Vomi-artikelen (stropdassen, borstemblen, stickers, ballpennen, kerst- en nieuwjaarskaarten enz.) zijn verkrijgbaar op onze bijeenkomsten in de "toko" bij de fam. Maliepaard. De prijzen van deze artikelen vindt u vermeld op de laatste pagina van ons verenigingsblad "Sobat". Voorts is op onze bijeenkomsten het boekje "Taaie en Neut" verkrijgbaar.

Mevr. M.C.A. Looyen-van Reusel

Noord-Holland

Secr. E. Pereboom
Postbus 2163
1000 CD Amsterdam
Tel. 020-6148804.

Regiobijeenkomsten

Donderdag 20 november 1997 hadden we een bijeenkomst in Partycentrum "De Lindeboom" in Koog a/d Zaan. Behalve de in de Zaanstreek wonende sobats, waren ook een aantal sobats uit andere regio's aanwezig. Hoewel we ons van de aangekondigde locatie naar deze locatie moesten uitwijken, had dat onze sobats niet belemmerd om in grote getale aanwezig te zijn.

Na de herdenking van onze overleden sobats, was er gelegenheid voor een gedachtenwisseling met het bestuur. Uiteraard kwamen er veel vragen over de f 1.000,- uitkering. Op de meest prangende vraag: "Wanneer wordt dat bedrag uitgekeerd, kon ook uw bestuur helaas geen duidelijk antwoord geven.

Een niet-lid van de Vomi trachtte verwarring te stichten met een verward verhaal over pensioenen die het Ministerie zo graag wilde uitkeren, doch door de oud-Indiëgangers niet werden opgevraagd. Op de vraag of hij zelf zo'n pensioen had, antwoordde hij ontkennend, doch gaf als verklaring dat hij het ook niet nodig had. Daarop greep de voorzitter in en ont- nam hem het woord. Daarna ver- maakten de aanwezigen zich met muziek, een heerlijke lunch en een drankje. Na de loterij ging ieder om ca. 16.00 uur tevreden naar huis.

Als deze "Sobat" in de bus valt is ook de bijeenkomst in de Kolonel Palmkazerne ook al weer verleden tijd.

Rest ons dit seizoen nog één bijeen- komst op woensdag 11 maart a.s. in Restaurant "De Rode Leeuw", Markt 15 te Schagen.

(Deze keer op woensdag, i.p.v. don- derdag, omdat er dan markt is en der- halve weinig parkeermogelijkheden). Wij maken u nog even extra attent op de jaarvergadering van 7 april a.s. in de Marinekazerne en voor diegene, die ver vooruit plannen, voor het seizoen 1998/1999 reserveren wij reeds op woensdag 21 oktober 1998 de "Rhodakantine" voor een bijeenkomst met onze vrienden uit Amsterdam en omstreken en Amstelveen.

Reis Ardennen

De reis is definitief vastgesteld in de week van 27 april tot en met 1 mei. De kosten van deze reis zullen f 375,- be- dragen. Hoewel zich reeds 56 perso- nen aanmeldten, hebben nog niet al- len voldaan aan het verzoek f 100,- te storten op de rekening van de pen- ningmeester bij de postbank, rek.nr. 497667. Zij die f 100,- hebben gestort worden definitief ingeschreven. Ook al heeft u zich niet opgegeven dan kunt u nog mee. Zouden er meer dan 50 personen storten, dan krijgen die hun geld terug.

Contributie

Een zeer groot aantal leden voldoet direct na ontvangst van het girobiljet

in december of januari de verschul- digde contributie. Daar zijn we hen zeer erkentelijk voor en daarom kan de penningmeester onze verplichtin- gen tegenover de penningmeester van VOMI-Nederland dan ook correct nakomen. Een aanzienlijk kleiner aantal laat soms verstek gaan. Kom op sobats, onderteken dat girobiljet en stuur het in.

Het scheelt ons veel werk en wat nog belangrijker is, het spaart ons geld en dat kunnen we beter besteden, in plaats van dat we herinneringen moeten verzenden. Bent u het girobil- jet kwijt? Schrijf er dan zelf ééntje uit en maak dan f 30,- over op giroreke- ning 497667 van VOMI Noord-Holland.

E. Peereboom

Overijssel

Secr. L.Jaspers Fayer
Almeloseweg 80
7671 RG Vriezenveen
Tel. 0546-561348.

Bijeenkomst in Ommen

Op dinsdag 11 november 1997 hadden we weer een zeer geslaagde middag in de "Hongerige Wolf" te Stegeren. We dachten dat de zaal in Ommen groot genoeg zou zijn, maar mooi niet. De stoelen moesten weer overal van- daan komen om al onze sobats van een zitplaats te voorzien. Toen Jack de Wit, bijgestaan door Hans Rausch, eindelijk met zijn films kon beginnen kon er echt geen man of vrouw meer bij. Gezien deze opkomst blijkt dat er nog een grote belangstelling bestaat voor de films van de eerste en tweede politionele actie. Evert Vaartjes be- dankte Jack de Wit en Hans Rausch, beide mannen van het eerste uur, voor alle moeite die ze hebben willen doen om voor onze sobats deze films nog eens te draaien. Jack en Hans na- mens VOMI Overijssel nogmaals on- ze hartelijke dank en we hopen bij ge- legenheid weer een beroep op jullie te mogen doen.

Bijeenkomst in Zwolle

Op donderdag 8 januari houden we onze eerste bijeenkomst in "De Bierton" te Zwolle. Deze middag geen films of dia's, maar gewoon gezellig bijeen zijn en in een Indisch steertje gebracht door de Indische groep de "Sinjo's".

Bijeenkomst in Bentelo

Op donderdag 12 februari 1998 komen we bijeen in café-restaurant "Spoolder" in Bentelo. Hier zal Bert Vuyk uit Bodegraven zijn grandiose dia-presentatie brengen van zijn vakantie in de Gordel van Smaragd.

Jaarvergadering

Woensdag 18 maart is gereserveerd voor onze jaarlijkse ledenvergade- ring. Deze wordt gehouden in café- restaurant "Wim Reimink" te Lemelerveld. Gezien de grote op- komst vorig jaar in Nijverdal, houden we na de pauze weer een gezellige bingo met mooie prijzen. Uiteraard is de deelname aan de bin- go gratis. Mocht u nog een prijsje in huis hebben liggen, neem het mee. We houden ons aanbevolen.

Bijeenkomst in Delden

Op donderdag 23 april 1998 heeft het bestuur een middag georganiseerd in "Het Wapen van Delden". Hier zal voor ons optreden Wieteke van Dort, alom bekend als "Tante Lien". U begrijpt dat dit optreden de nodige kosten met zich brengt. Het bestuur ziet zich genoodzaakt voor deze mid- dag een kleine bijdrage te vragen. We hebben deze middag gesteld op minimaal vijf gulden per persoon (maar voor een hogere bijdrage hou- den we ons van harte aanbevolen). We hopen dat dit voor niemand een bezwaar zal zijn. Mochten er sobats zijn voor wie dit bedrag toch te hoog is dan rekenen we erop dat ze toch komen. Voor de organisatie van deze middag en de ruimtelijke indeling van de zaal is het noodzakelijk te weten op hoeveel bezoekers we moeten rekenen. Om verzekerd te zijn van een plaats dient u uw bijdrage f 5,- (of meer) vóór 11 april 1998 te storten op post- bankrekening 420704 of op rekening 3730 79 672 van Rabobank Salland West, beide t.n.v. VOMI Overijssel, De Hoge Kampen 8, 8141 VL te Heino.

Gaarne op uw overschrijving ver- melden met hoeveel personen u komt. Mocht u één van bovenstaande bij- eenkomsten bezoeken dan is het ook mogelijk uw bijdrage contant met de penningmeester af te rekenen.

L. Jasper Fayer

Rivierenland/Oost Gelderland

Secr. R.W. Gosselink
Koekoekstr. 43
3815 SR Amersfoort
Tel. 033-4724090.

De Oranjekazerne (vervolg)

Op ons artikel in de december-nummer van "Sobat" (blz. 41) werd van meerder kanten geïnformeerd of er bij ons al uitsluitel was gekomen op de brandende vraag wie nu wél reünies in de Oranjekazerne mogen houden. Welnu, in grote lijnen (zo schrijft de Cdt. Garnizoen Arnhem) komt het er op neer dat dit Jagers, Grenadiers en Infanteristen van het Regiment van Heutz betreft. Waarvan acte. Helaas kon het laatste deel van het artikel wegens plaatsgebrek niet geplaatst worden, waar wij begrip voor hadden. Dit ging over wie nu wel en wie niet als veteraan beschouwd kon en mag worden.

Wel is dit onderwerp inmiddels door dhr. Dijkema via één van zijn contacten met Kamerleden aangekaart en zal dit onderwerp ongetwijfeld een vervolg krijgen.

De contributie 1998

Spontaan heeft het overgrote deel van onze trouwe leden gereageerd op onze "oud- en nieuwjaarsbrief" met de traditionele jaarzakagenda. En na de publicatie in het decembernummer van "Sobat" kwamen er nog een behoorlijk aantal betalingen binnen. Inmiddels hebben de nog overblijvende leden het dringende verzoek gekregen de contributie in ieder geval voor 15 februari te betalen. Wij kunnen nu eenmaal niet aan de bel blijven trekken. Vorig jaar waren wij gedwongen om twee leden als "wanbetalers" te moeten afvoeren, wij hopen van harte dat het er dit jaar nul zullen zijn.

Regio Nijmegen

Op 16 december was het de beurt voor de regio Nijmegen het jaar 1997 af te sluiten. Tientallen leden uit de omgeving, die via persberichten waren "opgeroepen", waren present om de laatste ontwikkeling in de f.1000-uitkering aan te horen. Na een uitvoerige uiteenzetting over de hele geschiedenis hierover ontstond een flinke discussie, waarbij vooral de uitsluiting van de ABP-gerechtigden een

heet hangijzer was. Ambtenaren, die 40 jaar in "overheidsdienst" waren en op grond daarvan reeds hun maximale pensioen hadden opgebouwd, hebben op grond van de wet geen recht op die "erkenningssuitkering, hetgeen goed beschouwd niet klopt, omdat de Indiëperiode in het geheel niet is meegeteld. En in onze regio blijken dat er nogal wat te zijn, gezien de reacties. Het was al met al een vruchtbare discussie.

De kerst-bingo werd met veel enthousiasme gespeeld en de prijzen bestonden voor een groot deel uit artikelen uit Indië, waaronder sarongs e.d. Een waardige afsluiting van 1997, maar wel hopen we dat deze contactmiddagen in 1998 veel meer leden zal aantrekken.

Th. J. Koning

Regio Oost-Gelderland

Op 17 december kwamen leden uit de regio Oost-Gelderland voor de laatste keer in 1997 op de maandelijkse soosmiddag in Zelhem bijeen. Hoewel zich inmiddels een vast groepje van trouwe bezoekers heeft gevormd, moet helaas worden vastgesteld dat, terugziende op de in 1997 gehouden regio-bijeenkomsten, de belangstelling te wensen overliet. Alle aanwezigen waren het met ons eens dat er te weinig basis is om in deze vorm door te gaan. Het bestuur zal zich dan ook gaan beraden over andere activiteiten, waarover wij onze leden in Oost-Gelderland binnenkort hopen te informeren over de plannen voor 1998.

J. Ploeger

Regio Arnhem

Het nieuwe jaar is al weer bijna 2 maanden oud, maar wij willen u toch even onder de aandacht brengen, wat de plannen zijn voor dit jaar. Zoals u weet is de renovatie van Bronbeek nu gereed. Helaas kunnen wij niet beschikken over een eigen ruimte om onze "soos"-middagen te houden. Ondanks deze handicap, zijn deze middagen erg gezellig. Er is een goede band ontstaan tussen de deelnemers.

Veel wordt dan ook gepraat over de tijd van vroeger en door een trouw groepje wordt geklaverjast. Met de bewoners van Bronbeek is een goed contact opgebouwd. Het is waarschijnlijk mogelijk dat wij dit jaar toch op enkele middagen een

activiteit kunnen organiseren in de Indische zaal. Wij zullen dit zo snel mogelijk met majoor W. Kessels bespreken en uiteraard ook met de deelnemers. Wie heeft er ideeën, laat het ons dan weten.

Wij hopen dat u dit jaar net als het afgelopen jaar in grote getale onze middagen zult bezoeken.

Nieuwe leden zijn natuurlijk van harte welkom.

Deze middagen worden iedere tweede woensdagmiddag van de maand van 13.30 uur tot ± 16.30 uur gehouden in het K.T.M.O. Bronbeek in Arnhem.

J. Gosselink

Utrecht en 't Gooi

Secr. A.J.B. Martens
Chico Mendesstr. 67
3573 AW Utrecht
Tel. 030-2716895.

Het jaar 1998 is als u dit leest alweer een eind op streek en onwillekeurig blik je dan terug op het afgelopen jaar. Weer hebben we enkele sobats naar hun laatste rustplaats gebracht en dan beseft je dat er nog maar weinig tijd is voor de achterblijvende. De tijd verandert, ook militair gezien, want één van de laatste berichten is dat per 1 maart a.s. de Kromhoutkazerne niet meer beschikbaar is voor onze reünies. Onze dank gaat uit naar de leiding en het personeel voor wat ze voor VOMI Utrecht en 't Gooi betekend heeft. Al bijna 10 jaar hebben zij voor ons klaar gestaan en de Nieuwjaarsreceptie zal waarschijnlijk wel de laatste keer zijn.

De boottocht met de "Brillant" is een waar succes geweest.

De weergoden waren ons welgezind en de verzorging was uitstekend. Ook heeft de onderlinge band versterkt en volgens de Kapitein gaat hij graag met veteranen op stap. De discipline zit er nog in. Gezellig was vooral de laatste avond waaraan het gehele personeel zich ingezet heeft om het ons naar de zin te maken.

Even voor de insiders: Vader is weer helemaal opgeknapt.

Nu over het 10-jarig bestaan dat wij op 25 april 1998 gaan vieren.

Probleem Kromhoutkazerne is opgelost en wel door het uitwijken naar de Korporaal van Opheusdenkazerne te Hilversum. De feestcommissie kan

aan de slag en het is een prachtige ruimte. Nadere gegevens krijgt u van zelf thuis gestuurd, dus houdt zaterdag 25 april a.s. vrij.

A.J.B. Martens

De Veluwe

Secr. J.J.C. Stramrood
Binnenhof 36
6715 DP Ede
Tel. 0318-638160.

De eerste "Sobat" in 1998 is uit en we hopen maar dat dit jaar mag brengen wat we van haar verwachten.

Hopelijk is het gezondheid, vrede en geluk.

Terugkijkend mogen we tevreden zijn over het afgelopen verenigingsjaar en dan vooral met de goed bezochte Slamattan voor het afgelopen jaar in de Kumpulan in Bronbeek. De sfeer die je daar treft is toch wel iets anders dan de kilheid van een kazerne. Het brengt je toch iets dichterbij de herinneringen aan ons Indië. Vele sobats waren dan ook gekomen met en zonder partner om te genieten van de spékuk en de rijstmaaltijd.

De deelnemende sobats hebben zich dan ook laten vereeuwigen voor de ingang van de Kumpulan. (zie foto) Van een sobat die niet aanwezig kon zijn mochten we het inschrijfgeld overmaken naar het Fonds Sociale Zorg VOMI-Ned.

Zoals u waarschijnlijk gelezen hebt, ben ik in de voetsporen getreden van Mevrouw Jac. M. Holewijn, het ver-

zamelen en het verkopen van postzegels, telefoonkaarten, etc. voor het Fonds Sociale Zorg.

We zullen proberen haar werk zo goed mogelijk voort te zetten, maar het zal niet meevallen, want zij was daar een kei in.

Jaap J.C. Stramrood

Zeeland

Secr. J. Kloet
Veldzichtweg 4
4456 RN Lewedorp
Tel. 0113-612391.

Ieder lid heeft inmiddels de acceptgiro voor de contributie 1998 ontvangen. Daarbij doen wij een beroep op hen waar de giro nog ligt, om dat nu even te regelen. Voor de penningmeester is het altijd vervelend een extra verzoek te moeten rondsturen en het betekent extra werk en kosten en daar heeft niemand wat aan.

Op 5 nov. '97 tijdens onze jaarlijkse reünie te Woensdrecht zijn uitgereikt aan ons bestuurslid C.F. Gernler uit Goes het B.S. insigne en aan ons lid Mevr. J. v.d. Paard van Olphen uit Hillegom - postuum het Ereteken voor Orde en Vrede. VOMI Zeeland feliciteert hen met deze onderscheiding.

In memoriam

In deze laatste maanden van 1997 zijn een 5-tal sobats ons door de dood ontvallen, met name:

A.J. Leenhouts, Schoondijke, 12-11-'97; A.M. v.d. Werf, Burgh-Haamstede, 27-11-'97; G.A. Moutaen, Middelburg, 28-12-'97; A.L. Bonnewel, Breskens, 28-12-'97; J. Dieleman, Biervliet, 29-12-'97. Mogen wij aan de nabestaanden de troost en sterkte toewensen met de verwerking van dit verlies.

Onder de Oud-Indiëgangers wordt regelmatig gediscussieerd over onze situatie als veteraan. Het is algemeen bekend dat wij na de terugkeer uit Indië niet de erkenning en waardering hebben gekregen, die we op grond van onze inzet destijds hebben verdiend. Zeker de Nederlandse Overheid heeft ons laten vallen. De opinie van de bevolking werd op negatieve wijze beïnvloed door artikelen in de media die elke keer meenden de nadruk te moeten leggen op vermeende excessen gepleegd door een kleine minderheid.

Over de overgrote meerderheid van de uitgezonden militairen welke zeer goed werk hebben verricht, werd meestal niet gesproken. Daardoor hebben wij veelal in generaliserende zin een negatief stempel opgedrukt gekregen. Door de jaren heen hebben we dat maar over ons heen laten komen en ons niet al te krachtig teweer gesteld, bezig zijnde met het opbouwen van een toekomst. Gelukkig is hierin de laatste jaren wel wat verandering gekomen. Na pensionering worden we er toch weer meer aan herinnert en geven er ook uiting aan. Toch dient er met nadruk te worden gesteld dat we er best trots op mogen zijn in Indië te hebben gediend.

Nederland is geen veteranenminded land in tegenstelling tot verschillende andere landen. Daar zijn vele zaken beter geregeld en is er ook meer respect voor de veteranen.

We zien dat bijvoorbeeld in Amerika, waar bij het overlijden in de bekendmaking veelal wordt vermeld dat de overledenen oorlogsveteraan is en dit ook op de gedenkplaat wordt aangegeven alsmede een miniatuur nationale vlag wordt geplaatst.

Het zou mooi zijn als dit hier ook in Nederland een algemeen gebruik zou zijn. Wat echter niet is kan ingevoerd worden.

Wij willen dan ook iedere Indië veteraan oproepen dat zij vroegtijdig kenbaar maken aan de nabestaanden dat bij overlijdingsbekendmaking wordt aangegeven dat men Indiëveteraan is en in welke periode

de Senioren orkest SOREO ons onder leiding van Joost van Beek een paar sprankelende uren bezorgde. De stemming zat er goed in, hetgeen bleek bij de potpourrie van liedjes uit vroegere tijd, die uit volle borst door het "Vomi-koor" werd meegezongen. Hartverwarmend was ook deze keer de goede zorgen van de heer L. Jordaan, Manager van het Recreatiecentrum "De Staver", bij aankomst van de bus met orkestleden. Zij werden ontvangen met belegde broodjes en koffie, hetgeen na een rit door de mist zeer in de smaak viel. Ook onze sobat Teun van Kempen toonde zich onder de genoemde, extreme omstandigheden, zeer tevreden met de opkomst. Alle begrip werd getoond toen bleek dat onze Zeeuwse sobats, althans het merendeel, deze keer besloten hadden om thuis te blijven. Zo niet, dan zou de zaal uit zijn voegen zijn gebarsten en hadden de 256 aanwezigen zich smal moeten maken om de misschien nog extra 100 belangstellenden een zitplaats te bieden. Over trouwe leden gesproken! Middelhamnis is hiervan het beste bewijs geweest. Het kan vriezen of misten, maar komen doen ze. SOBATS, bedankt.

Agenda 1998:

Woensdag 25 februari:
Wijkcentrum "De Akkers",
Lenteakkers 5 te Spijkenisse.
Optreden: gedacht wordt aan het trio "Trio Eve", bestaande uit de zangeres Eveline van der Putte, verder een toetsenist/zanger en een basgitarist/zanger. Zij brengen een gevarieerd programma met bekende songs van Indonesische oorsprong (onder voorbehoud).

Dinsdag 24 maart:

Zalencentrum "De Vonkenberg",
Stoop van Zwijndrechtstraat 2, te
Zwijndrecht.
Optreden: zie hierboven (onder voorbehoud.) Zaal open: 13.00 uur - sluiting ca. 16.30 uur.
Bovengenoemde activiteiten werden reeds genoemd in de jaarlijkse Kersten Nieuwjaarsbrief, die alle leden in december 1997 hebben ontvangen. U kunt zelf bepalen welke contactbijeenkomsten u wenst te bezoeken. U ontvangt hiervoor geen afzonderlijke uitnodiging meer.

H.C. Clasquin

Limburg

Secr.: L.C. Zéguers
Zonstraat 118
6463 AE Kerkrade
Tel.: 045-5454013.

Het nieuwe jaar is nauwelijks begonnen of we moeten al een correctie aanbrengen op het in december jl. toegezonden activiteiten programma 1998. Door omstandigheden daartoe gedwongen hebben wij de plaats van de veteranenbijeenkomsten in Echt en Sittard moeten omwisselen, dat wil dus zeggen dat de bijeenkomst in 't Gulikshoes inmiddels reeds op 20 januari (via pers en vele telefoontjes bekendgemaakt) heeft plaatsgevonden en de oorspronkelijk op die dag in Echt geplande bijeenkomst verschoven is naar 22 september 1998. Ook de datum van onze reünie is gewijzigd en veranderd in vrijdag 5 juni a.s. in de kasernie te Weert. Wij verzoeken U dan ook deze wijzigingen in het activiteitenprogramma aan te brengen.

Op het moment dat wij dit schrijven zijn er voor de reis naar Normandië nog enkele plaatsen beschikbaar. Mocht U interesse hebben om deel te nemen aan deze excursie, neem dan even contact op met de penningmeester, de heer J. Otten, die telefonisch bereikbaar is onder nummer 045-5315331 (uiterste datum van inschrijven is 1 maart a.s.). Zij, die willen deelnemen aan een van de twee excursies naar de AWACS-vliegbasis (dinsdag 9 juni 1998, resp. beginnende om 9.30 uur en 13.30 uur) kunnen zich hiervoor bij het secretariaat (zie hoven) opgeven met vermelding van: naam, voorletters, geboortedatum, geboorteplaats en paspoort-/ID-kaartnummer. Deze gegevens (voor elke deelnemer/deelnemster), dienen wij aan de leiding van de basis door te geven. Bij de inschrijving gaarne Uw voorkeur opgeven voor het morgen-, dan wel middagprogramma (beide programma's zijn precies gelijk). Fotograferen en/of filmen op de basis is verboden.

Canada

Secr. d. Walinga
12 Leacrest Street, Bramalea
Ontario, CANADA, L6S 3K6

Tel. (905)-457-8782
Fax. (905)-457-8929.

Voor VOMI-Canada is 1997 een goed jaar geweest en het ledenaantal is inmiddels gestegen tot 400.

Op 11 maart 1998 wordt de eerste Algemene Bestuursvergadering gehouden tezamen met 12 van de 19 Districts-vertegenwoordigers (West-Canada is te ver) in Burlington (Ontario).

Op deze jaarlijkse bijeenkomst worden alle plannen, ideeën en voorstellen besproken en gediscussieerd en worden besluiten genomen om 1998 tot een nog beter einde te laten komen voor VOMI-Canada.

Ons 5-jarig bestaan staat in 1998 voor de deur, immers VOMI-Canada is opgericht in 1993, zodat we de plannen zullen moeten voorbereiden om dit heugelijke feit te vieren. De grote afstanden in Canada is natuurlijk altijd een probleem, want de afstand tussen het Oosten en het Westen van Canada is nog altijd zo'n 2000 km. Onze plaatselijke districts-bijeenkomsten in 1997 zijn een groot succes geweest en nu er in Ontario nog twee nieuwe districten bijgekomen zijn, hopen we op een nog beter resultaat. Op 7 september 1998 tijdens de herdenking bij het Nationaal Indië-Monument te Roermond gaat onze president, dhr. Wm. Wiersma, een krans leggen namens VOMI-Canada. Vele van onze leden hebben weer de plannen om in 1998 naar Nederland te komen. Wij, mijn vrouw en ik, gaan voor drie weken. Wij hebben voor die tijd een "huis-ruil" toegepast, zodat ze van Nederland voor drie weken in ons huis (met auto) kunnen verblijven. Dit is economisch bekeken natuurlijk erg aantrekkelijk voor beide kanten. Voor de maand september 1998 wordt er hier gewerkt aan een zgn. "Groepsreis".

In juni 1998 hopen we een bezoek te brengen aan de districten in West-Canada. Dit zou in 1997 plaats hebben gevonden, doch kon toen geen doorgang vinden vanwege de gezondheidsredenen van de secretaris van VOMI-Canada. Op 4 december 1997 heeft hij een Hart-By-Pass-operatie ondergaan. Het gaat nu weer goed en zo hoopt hij nog vele jaren de belangen van VOMI-Canada als secretaris te mogen behartigen.

D. Walinga

in Indië is gediend met eventueel de verleende onderscheiding(en). Ook kan op het grafopschrift een aanduiding worden aangebracht met het algemeen Indiësymbool, de helm, zwaard en lauwertak (Demob-speld). Dit kan er mede toe bijdragen dat we als Indiëveteraan niet worden vergeten voor het nageslacht.

Jaarvergadering

Deze zal worden gehouden op 17 maart in het Motel Goes. Hiervoor ontvangt u t.z.t. een uitnodiging.

J. Kloet

Zuid-Holland Noord

Secr. J. Ausma
Lisztstr. 117
2551 TC Den Haag
Tel. 070-3976413.

Als u deze "Sobat" leest is het nieuwe jaar al weer anderhalve maand oud. Wij hopen dat u de jaarwisseling in goede gezondheid hebt mogen beleven en dat u met frisse moed aan 1998 bent begonnen.

Uw bestuur is al druk doende om de activiteiten in 1998 te bespreken en te regelen.

Hierbij constateren wij dat het steeds moeilijker wordt om invulling aan de programma's te geven en om de kosten op een aanvaardbaar peil te houden. U weet ons streven: "Ieder lid moet aan de activiteiten kunnen deelnemen", financiën mogen daartoe geen beletsel zijn. Mocht dit toch het geval zijn, neem dan contact op met onze sociaal commissaris Bob Verhoef, Beatrixlaan 10, 2751 XS Moerkapelle, telefoon 079-5931637.

Activiteiten

Regiobijeenkomsten:

24 februari 1998,

Regio 8, Alphen a/d Rijn,
gebouw "De Bron",
Troubadourweg 2.

10 maart 1998,

Regio 2, Pepersteeg,
Roelofarendsveen.

25 maart 1998,

Regio 6, Delft, Buitenwatersloot
onder het viaduct.

?? maart 1998,

Den Haag.

?? april 1998,

Regio 3, Leiden, data en plaats
nog niet bekend.

Voor alle bijeenkomsten geldt: zaal open 13.30 uur, aanvang 14.00 uur en alle oud-Indiëgangers zijn welkom. Aan de plaatselijke media zal aandacht worden gevraagd voor deze bijeenkomsten.

Excursies

7 april 1998, bezoek aan het Ford Hoek van Holland.

29 april 1998, bezoek aan het Nederlands Nationaal Oorlogs- en Verzetsmuseum te Overloon en Bronbeek in Arnhem.

Allen die zich reeds voorlopig hebben aangemeld voor deze excursies ontvangen tijdig bericht.

Over een reis naar Normandië volgen nog nadere berichten.

Penningmeester

Aan het einde van het jaar 1997 hadden veel leden hun contributie overgemaakt, doch een belangrijk aantal leden nog niet. De penningmeester hoopt dat bij het verschijnen van deze "Sobat" inmiddels allen hun contributie hebben overgemaakt. Nog een belangrijk verzoek, gebruikt u toch de acceptgiro die u toegezonden hebt gekregen. Dat is voor ons kosten besparend en een vlotte verwerking in de administratie.

Secretariaat

Verhuizingen, berichten van overlijden en overige mutaties altijd zenden naar onze secretaris J. Ausma, Lisztstr. 117, 2551 TC Den Haag, tel. 070-3976413. Geef u ook aan hem of aan uw regiovertegenwoordiger een berichtje als u weet dat één van onze sobats ziek is.

W.G.L. Topée

Zuid-Holland Zuid

Secr. A.G.J. Geurink
Oranjelaan 35
3311 DH Dordrecht
Tel. 078-6130180.

Onthulling monument Hardinxveld-Giessendam

In aanwezigheid van 210 nabestaanden, genodigden en belangstellenden vond op 8 november j.l. de onthulling plaats van het monument, ter nagedachtenis van gesneuvelden in de Tweede Wereldoorlog en het voormalig Nederlands-Indië.

Zie voor een uitgebreid verslag het artikel elders in deze "Sobat"

Excursie Overloon op 14 en 21 november 1997

Begunstigd door goed tot redelijk weer brachten ruim 400 leden en hun partner, verdeeld over twee dagen, een bezoek aan het Nationaal Oorlogs- en Verzetsmuseum in Overloon.

Op de heenreis was er een koffiestop in de ons zo bekende kazerne in Oirschot, daarna ging het verder naar de Frederick Hendrikkazerne in Blerick bij Venlo, waar een uitstekende nasi-maaltijd gereed stond, vooraf gegaan door een aperitief.

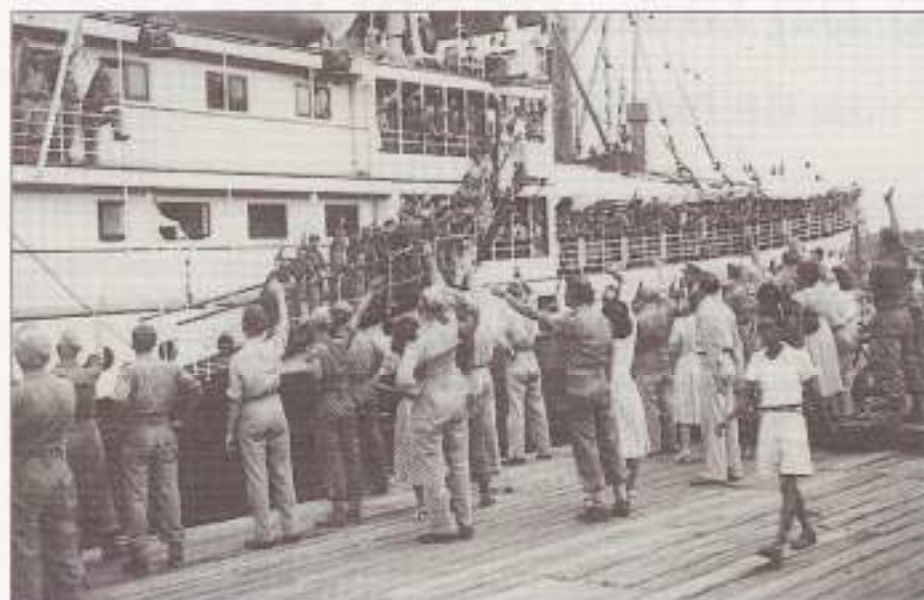
Daarna werd de reis vervolgd naar het genoemde museum waar enige uren werden doorgebracht. Ondanks de vrij grote afstand die vice versa op deze dagen werd afgelegd, hetgeen voor sommigen een bezwaar bleek te zijn, kan gezegd worden dat beide dagen geslaagd waren. Jammer is, zoals in Overloon bij gerucht werd vernomen, dat het museum dit jaar voor het laatst een belangrijke subsidie krijgt en vanaf 1998 op eigen kracht moet gaan draaien.

N.B. Vomi-leden die zich voor één van beide dagen hebben opgegeven en betaald, doch door ziekte niet konden gaan, kunnen contact opnemen met onze penningmeester A. van Stenis, tel. 0160-425353. Zij ontvangen 50% van de betaalde kosten voor deze excursie retour.

Activiteiten seizoen 1997/1998

In "Sobat" nummer 56 van december j.l. werd een opsomming gegeven van de contactbijeenkomsten die in de loop van 1997 werden gehouden. De laatste voor dit jaar geplande bijeenkomst in Middelharnis mag wel een bijzonder geslaagde worden genoemd. Wat gebeurde er op 12 november 1997? In de ochtenduren ontstond er een hardnekkige mist met ook op de Zuid-Hollandse eilanden zichtafstanden van soms minder dan 100 meter. Bepaald geen ideale omstandigheden om veel bezoekers op deze muzikale middag te verwachten. Groot was dan ook onze verrassing dat uit alle delen van Zuid-Holland Zuid, inclusief de eilanden en Noord-Brabant niet minder dan 256 Vomi-leden en hun partner hun koers op Middelharnis hadden uitgezet en gelukkig veilig bereikte. Het werd een middag, verzorgd door het ons beken-

Herinneringen aan Oost-Java

Vertrek uit Bandjermasin met de "Karossa"

Het Bataljon 5-4 RI dat grotendeels op Borneo gedetacheerd was, had het klimatologisch niet gemakkelijk. Doordat de evenaar over Borneo loopt, zijn de klimaatwisselingen gering en heerst er constant een warm, vochtig klimaat. Voor ons als K'ers een geweldige aanpassing en opnames in het hospitaal kwamen regelmatig voor.

Na ruim 2 jaar Borneo, kwam er op 9 december 1949 voor een aantal van ons een aangename verandering. De TNI had nu de touwtjes in handen en zo kon een groep van 450 manschappen met de KPM-boot "De Karossa"

naar Java vertrekken. Een gebeurtenis die voor ons een aangename verandering betekende, een nieuwe omgeving, een ander landschap en misschien wel het allerbelangrijkste een beter klimaat.

Na aankomst in Soerabaja, stond een

trein klaar en na 3 uur wachten in de brandende zon, kwamen we na een rit van 6 uur in Bondowoso aan. Wat een verschil in klimaat en landschap. Bergen in de naaste omgeving en een verfrissend klimaat zodat we 's nachts weer het gebruik van een deken leerden kennen.

Twee maanden Bondowoso was een verademing na 2 jaar Bandjermasin. Uitstapjes naar Soerabaja, naar een rubberonderneming hoog in de bergen.

Eind december '49 werd de rood-witblauwe vlag gestreken en wemelde het van de rood-witte vlaggen. Een moeilijk moment vooral door het luidruchtige merdeka geroep. De vele vrije dagen werden benut met uitstapjes naar Probolinggo, naar Malang via de prachtige Djemberpas. Bij Banjoewangi keken we naar Bali en de meest indrukwekkende tocht ging naar het Ijen-plateau naar de dode vulkaan de Merapi. Zwemmen in de Straat van Madoera met het prachtige Pasir Poetih strand. Wat op Borneo gemist werd, kon hier

ruimschoots worden ingehaald, waarbij we voor het eerst een verlofregeling meemaakten. Sommige manschappen gingen naar Bali en anderen gingen naar Tretes, 60 km ten zuiden van Soerabaja in de bergen.

In februari 1959 werd materieel en andere zaken overgedragen aan de TNI en trokken wij in een colonne van 50 wagens ons terug op Djatiroto, een plaats waar een grote suikerfabriek aanwezig was.

Berichten over de repatriëring werden steeds duidelijker en inderdaad gingen we op 24 maart naar Soerabaja om ingescheept te worden op een LST3, die ons in 2 dagen naar Batavia bracht.

Wel kregen we op 19 maart '50 de devaluatie van de roepiah te verwerken, waardoor deze munteenheid 50% minder waard werd. Een tegenvaller, omdat er door veel jongens geld gespaard was om souvenirs te kopen.

Inscheping in Soerabaja op de landingsboot LST3

Op 8 april vertrokken we met het Amerikaanse Victory-schip, de "General Ballou" en na 22 dagen varen, was op Koninginnedag het moment aangebroken dat we via de loopplank en met bussen huiswaarts keerden.

Onze bijdrage vanaf het vertrek met de "Grote Beer" op 13 november 1947 tot 30 april 1950 was geleverd en eindelijk kon begonnen worden aan een maatschappelijke loopbaan.

J.W. de Jong,
Maassluis

Het meest oostelijke puntje van Java met gezicht op Bali

Landelijke Indië- en Nieuw-Guinea Veteranendag bij monument in Dalen

met ondersteuning van de landmacht

Op zaterdag 4 juli 1998 wordt er in Dalen (Dr.) de 4e Landelijke Indië-Nieuw-Guineadag gehouden voor militairen die in het voormalig Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea hebben gediend, voor zowel KL, KM, KLu en KNIL.

Er is ook dit jaar weer accommodatie voor 2000 personen.

De organisatie biedt koffie met koek, een lunchpakket en een nasi-schotel. Dit alles tegen een betaling van f 20,- p.p.

Alleen veteranen en hun partners/begeleid(st)ers komen hiervoor in aanmerking. Dalen heeft een N.S.-station en voor deze Veteranendag worden vrij-vervoerskaartjes beschikbaar gesteld door de *Stichting Dienstverlening Veteranen*. Deze vrij-vervoerskaartjes zijn *uitsluitend* geldig op 4 juli 1998 en alleen met *bestemming Dalen*.

Geef duidelijk op de aanmeldingsbon aan of u van vrij vervoer gebruik wilt maken, wij zorgen dat u tijdig de N.S. kaartjes in uw bezit hebt.

Wij hebben goede hoop dat ook Zijne

Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard dit jaar op de Veteranendag aanwezig zal zijn.

De J.W.F. kapel uit Assen zorgt op deze dag voor de muzikale omlijsting. In het (vernieuwde) centrum van Dalen wordt een Pasar Baru georganiseerd met ondermeer Indische muziek- en dansgroepen.

U kunt zich aanmelden door onderstaande bon (duidelijk) in te vullen en samen met een aan u zelf gerichte gefrankeerde enveloppe te sturen naar:

Stichting Dametin, Schoolstraat 10, 7751 GJ te Dalen.

De eerste 2000 aanmeldingen krijgen hun kaart met daarop een sticker met div. gegevens per omgaande retour. Inschrijving geschiedt naar volgorde van de aanmeldingen.

Aanmeldingen vanaf 2001 kunnen helaas geen gebruik maken van de catering in de tenten, maar zijn wel van harte welkom in Dalen en kunnen het buiten-gebeuren volledig meemaken en kunnen ook gebruik maken van het vrij-vervoer.

AANMELDINGSBON

Naam :

Adres :

Postcode : Plaats:

Aantal pers. : Tel.:

Onderdeel :

meldt zich aan voor de Landelijke Veteranendag op zaterdag 4 juli a.s. in Dalen.

Na acceptatie wordt mij ter bevestiging de briefkaart per omgaande retour gezonden met nadere gegevens.

Ik kom met:

- eigen vervoer en wil graag een parkeerkaart ontvangen.
 de trein en wil gaarne vrij-vervoer-kaartjes ontvangen

Duidelijk aangeven wat gewent is.

Datum : Handtekening :

S.v.p. deze bon inclusief de aan u zelf gerichte (brief)kaart, retourneren aan:

Stichting Dametin, Schoolstraat 10, 7751 GJ Dalen

Boekbespreking

Spreuk

Echte fanatieke fundamentalisten van welk geloof of politieke overtuiging ook, herkent men, volgens een oud-Hollands gezegde, aan hun praat, gelaat en gewaad.

"Indonesië liet me nooit meer los", "Vijftig jaar anti-koloniale strijd".

Door Joop Morriën. Uitgave Stichting Indonesië Commissie. ISBN 90 9008956 X.

Prijs f 26,50. Paperback. 271 pagina's. Geïllustreerd. Verkrijgbaar via de boekhandel of bij de Stichting Indonesië Commissie, Grebbebos 18, 2134 KV Hoofddorp. Formaat: 12,5 x 19,7 cm.

Weer een boek geschreven door een overtuigde communist, Joop Morriën. Deze auteur behoorde, gezien door de bril van het gros der Indiëveteranen, tot de tegenpartij. Hij diende als dienstplichtig soldaat in Indië van 1948 tot 1950, waar hij fungeerde als vertegenwoordiger van de Communistische Partij Nederland (CPN), de partij van vele wederpartijders. Morriën was een zogenaamde mol, een soort vijfde collobonist.

In mijn commentaar op de toespraak van de anti-Indiëveteraan, Hueting, uitgesproken ter gelegenheid van de verschijning van het boek 'De Lijkentrein' door A. van Liempt, merkte ik op, dat deze Hooggeleerde Heer, volgens mijn bescheiden mening, de geschiedenis van ons optreden in Nederlands-Indië, gedurende de jaren 1945-1950, in spiegelbeeld ziet, rechts is links, links is rechts. Voor wat Morriën betreft zou ik met een variatie hierop willen stellen dat Morriën deze (onze) geschiedenis in negatief ziet. Bij hem is dat wat donker is licht en wat wit is zwart. Het is in alle opzichten echt een verbazingwekkend boek.

Morriën beschrijft zijn strijd in dienst van de CPN, tegen het Indiëbeleid van de Nederlandse regeringen, tij-

dens de jaren '45-'50, en het Soeharto-regime, als een strijd tegen het fascisme. Voor wat zijn kwalificatie van het Soeharto-bewind aangaat ben ik dat met hem eens, maar dat is in dit boek dan ook het enige wat ik kan onderschrijven. Zijn opvatting als zou de omverwerping van dit, inderdaad fascistoïde regime, en de overwinning van het communisme de bevrijding van Indonesië betekenen, lijkt mij hoogelijk naïef.

Waar ter wereld heeft een communistisch regime ooit bevrijding of democratie gebracht?

Nergens toch. De auteur gaat in zijn boek voorbij aan de gruwelen en massaslachtingen die permanent plaatsvonden in door communisten geregeerde landen, terwijl hij de veel mindere misstanden in niet communistische landen sterk uitvergroot. Zijn visie op, in zijn typische marxistische terminologie, 'imperialistische en kapitalistische' staten is ronduit belachelijk. Volgens de visie van Morriën zijn alle niet-communisten, met uiteraard als uitzondering een stel communistische fellow-travellers, fascist, imperialisten, kolonialisten en uitbaters. De splinter in het oog van andersdenkenden nam hij door een loep waar, de balk in de kijkers van zijn geestverwanten veinsde hij nimmer te zien. De partij had (heeft) altijd gelijk. Communistische dictaturen als de Sovjet-Unie,

Tsjecho-Slowakije, China, Cuba etc., waar de auteur jaren werkte, worden kritiekloos beschreven. Hoe bar autoritair, intimiderend, terroriserend, reactionair en repressief deze regimes ook heersten. Hoe groot de terreur en onvrijheid in deze 'heilstaten' ook was, voor Morriën blijven het verlichte utopia's. Volgens Morriëns, mijns inziens, verkeerde blik, was het leven in niet communistisch bestuurde landen altijd veel slechter dan in de door zijn politieke vrienden in ultieme onvrijheid geregeerde staten. Geen ter-

reur, hoe bloederig ook, kan onze auteur ook maar één woord van kritiek ontlokken. Daar heerste volgens Morriën geluk, vrijheid en gelijkheid. Daar, waar zijn vrienden de knuppel zwaaiden, heerste de hemelse vrede. Zijn idealisering van het Soekarno-bewind in Indonesië is daar een goed voorbeeld van. Soeharto in de verzinnenebeelding van het absolute kwaad. Het Indonesië van de communistische fellow-traveller en dictator Soekarno was in de ogen van deze nooit twijfelende communist, een voorbeeld van vrijheid en democratie. Helaas een misvatting. Morriën moet, volgens mij, gezien zijn jarenlange verblijven in een aantal met concentratiekampen overdekte marxistische 'heilstaten', toch ooit wel iets van de daar heersende angst voor de geheime staatspolitie en de geestelijke onvrijheid, alsmede materiële ongelijkheid hebben opgemerkt. Soms had ik bij de lezing van dit wonderbaarlijk cool en afstandelijk geschreven boek het gevoel dat deze schrijver kennelijk uitgaat van de stelregel: "Zelfs al heeft de tegenstander gelijk, blijf ik toch tegendwarsen". De marxistische zendings- en evangelisatie-drift, die uit deze autobiografie naar voren komt is, gezien de aard van de verkondigen geloofsovertuiging, zonder meer verbijsterend. Het geloof der kameraden wordt als het enige ware verkondigd. Twijfel is verraad.

Voor andersdenkenden niet om te geloven. Het rotsvaste geloof in eigen gelijk, bekend van sekteleiden, hoe absurd ook, straalt ons uit de regels van dit schriftuur, tegemoet.

Wie kennis wil nemen van het geloof der gestaalde communistische kaders leze dit werk. Morriën was in de tijd dat wij, Indiëveteranen, in Indië streden één van onze tegenpartijders, in zekere zin één van onze vijanden, een telle, onvoorwaardelijk in zijn gelijk gelovende tegenstrever, die nimmer versaaft. Een blik in zijn denkwereld is leerzaam. Het boek is goed leesbaar geschreven. Morriën was niet tevergeefs een professioneel journalist (De Waarheid). Hij heeft de zijns inziens goede strijd gestreden, zijn partij en ideologie hebben hun oorlog verloren, maar Joop Morriën heeft zijn ontwijfelbaar communistisch geloof behouden.

Morriën heeft na de val van het Nederlandse communisme, (en het Europese) in politicus voor Groen

Links gekozen, een partij waarin vele oud-communisten zijn opgegaan. Maar gezien zijn persoonlijk gedachtengoed, in dit boek verwoord, zou hij volgens mij beter op zijn plaats zijn geweest bij de neo-communisten van Marijnissen's Socialistische Partij (SP). Sobats aller overtuigingen verenigt u. Onze vijanden zijn machtiger dan je denkt. Op naar de barricaden. Onze wederpartijders hebben onze reputatie en menselijke integriteit al genoeg aangetast en ondermijnd. Laat het nu voor eens en altijd genoeg zijn.

J. Zwaan

"Politieke woorden", 'termen en begrippen: binnenhof'.

Samengesteld door Carla Joosten, Natascha Kuit en Tom van der Maas. Sdu Uitgevers Den Haag. 1997. ISBN 90 120839 6. Prijs f 24,90. 130 pagina's. Paperback(je). Formaat 11x20 cm. Een verklarend woordenboek(je) behelzende het in Haagse politieke en bestuurlijke kringen gebezigde politieke bargoens (dieventaalje).

Het eerste exemplaar van dit boek(je) werd op 27 november 1997 in het Perscentrum Nieuwspoort te Den Haag overhandigd aan de minister van Verkeer en Waterstaat, mevrouw Annemarie Jorritsma. Tijdens de receptie na de uitreiking van dit eerste exemplaar van 'Politieke woorden' werd door één van de aanwezigen opgemerkt: "Zou men dit eerste exemplaar juist aan minister Jorritsma hebben gegeven omdat zij zich op een uitzonderlijk frequente wijze schuldig maakt aan het gebruik van dit politieke en bestuurlijke dieventaalje?" Er bleek echter naar de frequentie in welke mate de onderscheidene ministers en andere politici zich hieraan bezondigen, nog geen onderzoek te zijn gedaan.

Het is eigenlijk bedroevend dat de publicatie van een dergelijk verklarend woordenboek in Nederland nodig is.

De steeds groter wordende kloof (schijnbaar zonder brug) tussen het in dit boek op een rij gezette jargon (geheime beroepstaal) in gebruik bij de mensen van onze volksvertegenwoordiging en regering en de 'gemene' bevolking, maakte dit echter noodzakelijk.

Het 'volk' begrijpt kennelijk de mas-

saal verhullende taal van onze maatschappelijke 'elite' niet meer.

Het is vermakelijk te lezen hoe onze 'leiders' er aan gewoon schijnen te zijn geraakt zich in zo goed als voor 'leken' onbegrijpelijke taal uit te drukken.

Laten we hopen dat dit voor onze politieke en bestuurlijke 'elite' een aansporing zal zijn hun wollige bargoens eens te vervangen door gewoon, ook voor niet-ingewijden verstaanbaar Nederlands. Wie onze regerders en politieke voormannen wil leren verstaan, hij of zij schaffe zich dit werkje, deze voor 'hen' beschamende woordenlijst gezwind aan.

Wist U bijvoorbeeld wat een Eurocrat is? of wat een package deal betekent? Tja.. Welnu, van dit soort voor lezers rare onbegrijpelijkheden vindt U er in dit boekje honderden opgesomd. Hulde aan de samenstellers. Het is in vele opzichten een verrukkelijk en tegelijk beschamend boek.

Hoe schoon en moeilijk toch is de Dietse tale.

J. Zwaan

"Van bijzondere verdiensten tot Koninklijke Onderscheiding"

Door mr. J.P. Kruijmel en mr. J.C. van Ingel. Sdu Uitgevers Den Haag. Prijs f 39,90.

ISBN 90 12 08505 5. 142 pagina's. Paperback. Formaat 17x24 cm.

Wilt U weten wie in Nederland in aanmerking komt voor een Koninklijke Onderscheiding en waarom? Lees dan dit boek.

Het behelst alle gegevens daaromtrent. De rangen binnen de diverse orden, de linten en de medailles die daarbij horen, etc..

Weet U bijvoorbeeld welke orden er bestaan en wat het verschil is? Dit boek geeft U er een antwoord op. Wat dienen autoriteiten te doen om daarvoor in aanmerking komende personen voor een onderscheiding voor te dragen? Hij of zij leze dit werk. Hoeveel orden bestaan er, hoe heten ze, hoe zijn ze ontstaan, hoe zien de aan deze onderscheidingen verbonden eretekens, draaginsignes, linten en kruisen er uit? Het boek laat U de vaak fraai ogende versierselen, in kleur, zien. U krijgt een compleet beeld van de draagspeldjes, de aanvraagformulieren, modellen, wettelij-

ke regels voor toekenning. En wat al niet.

De auteurs zijn werkzaam bij de Kanselarij der Nederlandse orden. Dus gegarandeerd deskundig. Leuk om alles over deze, in de ogen van het grote publiek vaak geheimzinnige wereld der Koninklijke Onderscheidingen, te weten. Velen hopen dat hen ooit de eer te beurt zal vallen koninklijk te worden onderscheiden. Helaas worden slechts weinigen daarvoor uitverkoren.

Quod licet jo'vi non licet bo'vi (Wat voor hogere rangen past is voor de lager geplaatsten niet vanzelfsprekend geoorloofd).

J. Zwaan

Geschiedenis Kalender 1998

Sdu Uitgevers Den Haag. Prijs f 24,90. ISBN 90 1208443 1. (12,5 x 17,5 cm).

Spiegel Historiaal staat er boven de titel van dit uiteraard 365 (1998 is geen schrikkeljaar) historische wetenswaardigheden behelzende (elke dag een wetenswaardigheid plus wat reclameboodschappen en door Spiegel Historiaal aangeboden kortingen op geschiedkundige werken), spiegels van het wereldgebeuren in heden en verleden, verlucht met een aantal illustratieve verbeeldingen van geschiedkundige aard. Een echt kalenderboek.

In 1974 gaf de BV Uitgeverij De Arbeiderspers te Amsterdam een bundel "Geheime Gedichten, die niemand kent", samengebracht door Wim Zaai, uit.

De nu voor mij liggende "Geschiedenis Kalender 1998" zou een met een variant op Wim Zaai's "Geheime Gedichten" een bundeling van Geheime Geschiedminiatuurtjes, die (bijna) niemand kent kunnen noemen. Ik maak de uitzondering, bijna, omdat er altijd specialisten op zekere historische terreinen bestaan die over de meest bizarre onderwerpen alles weten. Er bestaan zelfs geschiedkundige omnivoren (Alleseters). Maar genoeg hierover.

Zo U de kleine historische bloemetjes (ook) wilt leren kennen, ik verraad ze U niet, koop dan deze Kalender van dr. Maurits van Rooyen.

Een dozijn blaadjes uit deze 365 gedroogde vergeetmenietjes laat ik nu volgen. De vragen althans, want

de antwoorden, die op de achterzijde van de kalenderblaadjes staan (de vragen staan op de voorkant) verklap ik U niet. Die kunt U zelf opzoeken als U besluit de Kalender aan te schaffen.

Welnu, daar gaan we dan. Ik kies de vergeetmenietjes willekeurig. Nu ja, Willekeurig? Ik heb voor mijn keuzes geheime redenen. Weliswaar redenen die voor mij iets uitdrukken, maar U niet aangaan.

- 1) **23 januari:**
Welke koning kan met enig recht de meest tragische monarch aller tijden genoemd worden?
- 2) **11 april:**
Wat is het op de Bijbel na meest gelezen boek van de christenheid?
- 3) **4 mei:**
Waarom noemden de Nazi's hun Derde Rijk ook wel het Duizendjarig Rijk?
- 4) **10 mei:**
Dat het Nederlandse leger in de meidagen van 1940 weinig tegen de Duitsers had in te brengen is bekend. Welke Noord-Nederlandse stelling was daarop een uitzondering?
- 5) **19 mei:**
Hoeveel jaren werd er gebouwd aan de Utrechtse Domtoren?
- 6) **2 juli:**
Welke wereldberoemde ontdekking deed Hiram Bingham in 1911?
- 7) **26 augustus:**
Waar werd de Spaanse Successieoorlog uitgevochten?
- 8) **19 september:**
Wie wordt in Katholieke kringen aangeroepen als patroon van zoekgeraakte personen en vooral voorwerpen?
- 9) **31 oktober:**
In welk jaar ontstak filmregisseur Thorald Dickinson; Gaslight?
- 10) **30 november:**
Wat voor vermaak werd in de Oudheid geboden door de neuropasta?
- 11) **28 december:**
Gedurende vele eeuwen gold de opvatting dat alle materie bestaat uit in principe vier elementen. Welke?
- 12) **30 februari:**
De dag waarop Sint Juttemis valt. Waarom las de vader van St. Juttepeer op zondag, als volgens

traditioneel calvinistisch gebruik, na de warme maaltijd elke dag een pericopje uit de Bijbel werd gelezen, altijd Psalm 151?

Hiermee eindigt mijn Quiz voor historici. Weinigen van deze geleerden zullen alle vragen, hier gesteld, kunnen beantwoorden. Foel geschiedbeoefenaren. Koop deze Kalender en U zult de hier gestelde vragen (en vele anderen) weten te beantwoorden. Deze Kalender, waarvan U iedere dag een blaadje kunt lezen, strekt tot vermaeck ende nuttige Leringhe.

J. Zwaan

"Pohon Linde" (Kapitein Lucas Lindeboom) heeft weer zijn best gedaan.

Want onlangs verscheen van zijn hand Deel X van de serie: "Oude K.P.M.-Schepen van Tempo Doeloe". Wederom een beschrijving van de totale levensloop van een aantal schepen die ooit tot de vloot van de welhaast legendarische Koninklijke Pakketvaart Maatschappij hebben behoord.

In dit deel komen o.a. aan de orde schepen zoals de "Japara 2", "Blinjoe", "Both 2", "Reael 2", "Batak", "Nias", "Asahan", "Semarang", "Alfoer", "Janssens 2", "Merkus", "Maetsuycker 2", "Rokan", "Boissevain" en de "Ruys". En wie van ons heeft niet eens op een van die schepen in de Gordel van Smaragd gevaren?

Vele historische gegevens worden van deze schepen verstrekt zoals o.a. bouwjaar, de hoofdmaten, de grootte van de passagiersaccommodatie, het oorlogsverleden tengevolge van de Japanse agressie-oorlog, de vele taken die verschillende schepen gedurende de hele oorlog voor de geallieerde strijdkrachten zo succesvol hebben vervuld en het einde door sloop of door een scheepsramp. Waar nodig in deze serie boeken, aarzelt de auteur nooit om (alsnog) bekend geraakte gruweldaden door de Jap begaan tot in details te vermelden.

Steeds komen we weer in deze boeken feiten tegen die als het ware een bron van tegengif zijn tegen de Japanse geschiedsvervalsing in hun

wanhopige pogingen om hun wan- en gruweldaden met de mantel der leugens te bedekken.

Ook dit deel is wederom verluchtigd met ruim honderd foto's waarvan de meesten nog nooit eerder werden gepubliceerd. Foto's o.a. van schepen, stadsgedichten, baaien, ankerreden, scheepsbemanningen en enveloppen waarvan de Indische postzegel door een K.P.M.-er werden afgestempeld. Voor hen die banden met het oude Indië "fan toen fan froeher" hebben en de koloniale scheepvaart, is ook dit tweetalige boek (Nederlands/Engels) wederom een lust om te lezen en te bezitten. Dit boek is te bestellen bij de Maritieme Stichting Koopvaardij Historie van de Oost-Indiën, door overmaking van f 38,- naar giro-nummer 3188433 ten name van die Maritieme Stichting. Breedenbroekseweg 3, 7083 AT Voorst. Tel./fax: 0315-655159. Het boek wordt u dan franco toegestuurd.

C.W.E. van Voorst van Beest
Laren (Gld.)

Rechtzetting

In 'Sobat' van december 1997 (12e jaargang nr. 6/56), pagina's 7 en 8, staat het verhaal "Kerstfeest in Indië 1947".

Bij het afdrukken van dit stuk is helaas echter een regel weggefallen (onderaan), luidende: "Plaats en eigennamen in dit artikel zijn, om herkenning te voorkomen, gefingeerd."

Pogingen om in Broek in Waterland de in dit kerstverhaal genoemde Klaas Koolhaas (niet zijn echte naam) door een thans elders wonende sobat, afkomstig uit Broek in Waterland, (eveneens een veranderde naam) de familie van Klaas Koolhaas op te sporen, waren ten gevolge van deze naamsverwisselingen dus bij voorbaat tot mislukking gedoemd.

Mijn excuses voor deze ommissie.

J. Zwaan

Opstelling nieuw ingevoerde leden in computer-administratie van 1 december tot en met 25 januari 1998

Naam	Woonplaats	Land	Naam	Woonplaats	Land
Vasseur M.	Aardenburg		Spronk J.	IJsselstein	
Harmsma H.	Acton Ontario	Canada	Haan B. de	Joure	
Grobben J.G.	Almelo		Heij A. de	Joure	
Toersche J.	Almelo		Hofstra J.	Joure	
Dijk J.G.A.W.C. van	Amsterdam		Hooghiemstra M.	Joure	
Hollak B.G.	Apeldoorn		Jonge D. de	Joure	
Knippenberg A.P. van	Arcen		Kuiken J.	Joure	
Kreeke A.D. van de	Arnhem		Oud A.G.	Joure	
Magré H.	Assen		Praamsma J.M.	Joure	
Slofstra W.	Assen		Rijkema J.	Joure	
Reijnders	Beverwijk		Suierveld L.	Joure	
Oosterloo F.	Blaricum		Veen-v.d. Gaast A. v.d.	Joure	
Flikkens Sr. A.K.	Bradenton Fl.	U.S.A.	Verkaar L.H.J.M.	Joure	
Plasse J.D.M. van der	Breskens		Vries a. de	Joure	
Scholten H.G.	Broek		Vries J. de	Joure	
Hund C. F.	Bussum		Pörteners F.	Kerkrade	
Diederling H.	Caledonia Mi	U.S.A.	Visscher M.J.	Krabbendijke	
Bos A.	Capelle a/d IJssel		Bakker P.J.L.	Kruiningen	
Stege ter Huls	Coevorden		Stiensma F.	Leeuwarden	
Jansen J.	Dalfsen		Meer A.J. v.d.	Lisse	
Kroes H.	Darp		Dekker T. den	Maarheeze	
Pruis W.H.	De Bilt		Straten C. van	Maasdijk	
Schottert G.	Delft		Boekema B.	Maassluis	
Doomernik L.	Den Bosch		Gerdes M.G.	Maassluis	
Eijden H. van	Den Bosch		Gerstel B.C.P.	Maassluis	
Rooij C. van	Den Bosch		Kranendonk H.	Maassluis	
Groenendaal R.	Den Dungen		Valk M.	Marrum	
Steen G. v.d.	Den Dungen		Maas J.G.	Meppel	
Wessels J.C.H.	Den Haag		Koolen A.	Mierlo	
Bogaard-Bouwhuys W.N.A.	Deventer		Zwarts C.S.	Nijdrecht	
Rouwendaal J.	Deventer		Reis J.B.	Milton Ontario	Canada
Lebbink W.	Diepenveen		Schoonenberg W.M.	Nieuwegein	
Heijden C. v.d.	Dieren		Geurts J.A.	Nijmegen	
Lensen A.	Diever		Dekker C.B.	Noord-Scharwoude	
Hoogland A.	Doniaga		Dort R.J.	Noord-Scharwoude	
Vries F. de	Doniaga		Wilde G. de	Norg	
Bellersem F.P.M.	Doorn		Nunen L. van	Oirschot	
Elderbroek W.	Doornspijk		Jager R. de	Ommen	
Smit I. de	Drunen		Scheer H. v.d.	Ommen	
Noot G.	Ede		Boer H.A.	Onna	
Casteing P.	Edmonton Ab.	Canada	Klap G.	Oost Souburg	
Duinmeyer P.	Egmond aan den Hoef		Ongenas R.C.	Oostburg	
Eljk M. van	Eindhoven		Tolsma D.	Oostburg	
Koster A.	Eindhoven		Roest J.	Oostvoorne	
Vijn J.	Etten-Leur		Veen ten	Oostzaan	
Dijk T. van	Genemuiden		Heide-Jonkers G. v.d.	Oudehaske	
Tanis G.	Goedereede		Stilma W.	Oudehaske	
Bekius G.	Groningen		Lodder P.	Papendrecht	
Dalebout J.F.	Haarstede		Baks A.	Purmerend Zuid	
Groen A.	Hamilton Ontario	Canada	Quist-de Vos N.	Puttershoek	
Heer B. de	Hardenberg		Verhage P.	Randwijk	
Veltink G.H.	Hardenberg		Ent N. van der	Ridderkerk	
Ploeg G. van der	Harlingen		Tiemens H.	Ridderkerk	
Talsma-Haitsma A.	Heeg		Vermaning B.	Rijswijk NB	
Limburg H.	Heerenveen		Breugelmans P.H.	Rooendaal	
Schottert H.	Heino		Hertogh M.J.	Rooendaal	
Engwerda M.	Helmond		Theuns H.J.	Rooendaal	
Wijchgel T.	Hengelo		Peijnenburg A.	Rosmalen	
Sillekens P.H.	Herten		Heeren J.	Rotterdam	
Werf S. v.d.	Hilversum		Hiemstra J.	Rotterdam	
Sluiters C.J.	Hoeven		Jobse J.	Rotterdam	
Dekker H.	Hoogeveen		Nyssen C.	Rotterdam	
Sar D. v.d.	Hoogeveen		Onderdelinden G.	Rotterdam	
Baas W.C.	Hogvliet		Smits A.	Rotterdam	
Dullemond H.	Huizen		Vogelzang S.	Rotterdam	

Naam	Woonplaats	Land	Naam	Woonplaats	Land
Voortman C.H.	Santpoort		Maas C.	Udenhout	
Leeuwen O. van	Sassenheim		Oldenhuis J.H.	Veenoord	
Gloude-mans G.	Schaljk		Dideonse D.	Veere	
Lindhout A.	Scherpenisse		Bloem H.	Vlaardingen	
Waterman J.	Serooskerke		Weiden A. van der	Vlaardingen	
Fikkert G.H.J.	Shool Lake, Man	Canada	Van Asseldonk M.	Wallaceburg Ontario	Canada
Aalsum Tj. van	Sint Nicolaasga				
Bosma A.	Sint Nicolaasga		Weelden C.D. van	Werkendam	
Dokkema-Russchen H.	Sint Nicolaasga		Kroes E.	West Knollendam	
Haan Th. de	Sint Nicolaasga		Wingelaar W.J.	Wijk bij Duurstede	
Homma A.	Sint Nicolaasga		Canijn G.J.	Wormer	
Jong-Snijder A. de	Sint Nicolaasga		Derlagen H.	Wormerveer	
Groot J. de	Sint Johannesga.		Morelisse J.	Woudrichem	
Kamp P. van der	Spaarndam		Boekelaar J.	Zaandijk	
Doodeman B.J.	Spanbroek		Schaap N.	Zevenaar	
Warnaar J.	Spijkenisse		Strijker H.	Zuidwolde	
Slager P.	Stiens		Kamerman C.	Zwanenburg	
Wolthuizen H.	Stompetoren		Goedhart W.P.	Zwijndrecht	
Hart H. 't	Stony Plain Ab	Canada	Bijker H.	Zwolle	
Kuipers J.	Terapel		Diepen H. van	Zwolle	
Antwerpen H. van	Tilburg		Gerrits H.J.J.G.	Zwolle	
Beer J. de	Tilburg		Molenaar S.	Zwolle	
Heer C. de	Tilburg		Roskam K.	Zwolle	
Naaikens B.	Tilburg		Schuurman G.	Zwolle	
Severijns P.	Tilburg		Weijkamp M.K.J.	Zwolle	

Sluitingsdata kopij

De sluitingsdata voor het inzenden van kopij voor de eerstvolgende 3 nummers van de 'SOBAT' zijn:

nr. 58	23.02.1998	aprilnummer
nr. 59	27.04.1998	juninummer
nr. 60	29.06.1998	augustusnummer.

**Uw eigen oude opname(n)
nu op CD, dat kan.**

Met reductie van: klikken, kraak en ruis.

**W.H. Glashouwer, Nieuwstad 25,
8713 JL Hindeloopen. Tel: 0514-521 480**

**NIEUWE
LEDEN
WELKOM**

Ingezonden

In de SOBAT van december 1997 las ik een artikel van de heer Th. J. de Koning met als kop "Oranjekazerne wijst VOMI de deur".

Naar aanleiding van dat artikel heb ik gemeend door middel van dit ingezonden stuk nog eens uitleg te geven waarom de Oranjekazerne in 1998 niet in staat is de VOMI te ondersteunen.

Door inkrimping van de Koninklijke Landmacht zijn de hieruit voortvloeiende gevolgen ook merkbaar bij het garnizoen Arnhem en in dit geval dus ook op de Oranjekazerne.

Toen in april 1996, in het kader van het Voeding- en Kantineproject een all-ranks bedrijfsrestaurant werd geopend, betekende dit voor de Oranjekazerne sluiting op de daguren van de Officiers-, Onderofficiers- en Korporaalsmess. De implementatie van dit project betekent heel simpel dat de nieuwe KL-organisatie is toegesneden op de uitvoering van kerntaken, namelijk het verzorgen van de kazernepopulatie en wel in de ruimste zin van het woord.

Daarbovenop is er enige extra capaciteit ingebouwd om reünies te ondersteunen. Die capaciteit is echter niet oneindig.

Daar komt nog bij dat er steeds minder kazernes beschikbaar zijn (in verband met afstoting) en het aantal reünies nog steeds blijft groeien. Hierdoor is het voor het garnizoen Arnhem onmogelijk om met de beschikbare beperkte capaciteit alle reünie-aanvragen te honoreren. Als gevolg daarvan zal ik natuurlijk als eerste reünisten van een eenheid ondersteunen die een monument/gedenksteen hebben op de Oranjekazerne, dan wel een binding hebben met de hier gelegerde regimenten/eenheden. Pas daarna kan ik reünisten ondersteunen die geen specifieke binding hebben met de kazerne, doch dat moet wel binnen de beperkte capaciteit mogelijk zijn. Mocht de capaciteit er niet meer zijn, dan heb ik de afspraak met de staf RMC

Oost gemaakt, dat er een andere locatie wordt gezocht. Maar als een reüniecommissie niet akkoord gaat met een alternatief, dan heeft de KL geen opties meer en zal de commissie elders een gelegenheid moeten zoeken.

Ik hoop dat deze uitleg duidelijk heeft gemaakt in welke positie het garnizoen Arnhem zich bevindt en dat er

dus geen sprake is van "de VOMI de deur wijzen".

Tenslotte wil ik benadrukken dat we alleen gezamenlijk in een voorkomend geval tot een goed alternatief kunnen komen.

Commandant Garnizoen Arnhem
Luitenant-kolonel A.R. Bos.

Reünie

De jaarlijkse reünie van 43 ZMC wordt gehouden op zaterdag 9 mei a.s. in zaal Timpaan te Gulpen.

Noteer deze datum reeds nu in uw agenda. Nadere gegevens zullen U nog tijdig toezonden worden.

3e en de staafie van het 4e wat. gardereg. grenadiers houden op 22 april a.s. een reünie in de Oranje-kazerne te Schaarsbergen.

Inlichtingen bij B. Mouris,
tel.: 0113-215683

Op zoek naar

De reünie-commissie van 41 ZMC is op zoek naar nog een paar adressen van sobats die destijds bij dit onderdeel gediend hebben en waarschijnlijk in de loop der jaren verhuisd zijn.

Wie kan ons helpen aan de tegenwoordige adressen van onderstaande sobats (met laatst bekende woonplaats)?

P. de Bodt (Drunen), L. Bongers (Oosterhout), S. Borgman (Westervoort), P. Dederen (Amsterdam), B. Geurts (Enschede), M v/d Meulen (Heerlen), F. Mommers (Tilburg), A. v. Oort (Geleen), J. Ruesink (Apeldoorn), J. Stollman (Weert), A. Visser (Eindhoven),

F. Voorhuis (Deventer), H. Wanders (Stein) en Th. Wigmans (Arnhem).
Gaarne reacties aan het redactie-adres:
L.C. Zéguers,
Zonstraat 118,
6453 AE Kerkrade,
tel.: 045-5454013.

Declamaties

Declamaties van P. Huyskens in twee bundels samengevat. "De divisie van de 7e september" is de titel van de reeks bundels met de declamaties die P. Huyskens nu al tien jaar lang jaarlijks schrijft en voordraagt tijdens de herdenkingen bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962 op 7 september van elk jaar.

Van het in 1993 reeds verschenen deel 1 van die reeks is een herdruk gemaakt en deel 2 kwam onlangs gereed. Beide delen zijn fraai vormgegeven en voorzien van enkele bijpassende foto's.

De beide delen zijn apart of samen te bestellen bij het secretariaat van de Stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 (Mauritslaan 1, 6074 AS Melick, tel.: 0475-532094).

De kosten bedragen f 6,- per bundel plus de verzendkosten.

Om die kosten te kunnen voldoen wordt een acceptgiroformulier bij de zendingen bijgesloten.

OORLOGSGRAVENSTICHTING

BESCHERMVROUWE H.M. DE KONINGIN
ERE-VOORZITTER Z.K.H. DE PRINS DER NEDERLANDEN

Bloemleggingen en graffoto's (Verre Oosten)

Door tussenkomst van de Oorlogsgravenstichting is het mogelijk om bij graven van Nederlandse oorlogsslachtoffers in het Verre Oosten bloemen te plaatsen.

In Indonesië werden in 1996 1323 bloemleggingen uitgevoerd en werden namens diverse verenigingen en comité's 377 kransen gelegd.

Op verzoek van nabestaanden werden 1033 graffoto's verstrekt.

Op de erevelden in Thailand werden 162 bloemstukjes en 2 kransen geplaatst.

De kosten van een bloemlegging in Indonesië bedragen voor:

Type A: Bloemstukje van orchideetype Douglas/Vanda, hoog model, prijs zonder foto f 10,-, idem met foto f 12,50. Type B: Andere soorten bloemen niet zijnde orchideeën, prijs zonder foto f 10,-, idem met foto f 12,50. Type C: Bloemstukje van Bangkok orchideeën, laag model, prijs zonder foto f 10,-, idem met foto f 12,50. Type K30: Kransje 30 cm, prijs zonder foto f 15,-, idem met foto f 17,50. Soort bloemen wordt in overleg met de plaatselijke bloemist bepaald. Type K75: Krans met foto f 50,-, inclusief rood-wit-blauw lint, met tekst. Deze krans is niet bestemd voor een individueel graf, maar voor kranslegging bij een van de monumenten op de erevelden (oranje gladiolen of witte bloemen).

Voor Thailand kunnen uitsluitend eenvoudige bloemstukjes worden besteld. De kosten bedragen f 10,- inclusief een foto.

Bestellingen dienen uiterlijk **5 weken** voor de gewenste uitvoeringsdatum in ons bezit te zijn.

De eenvoudigste wijze van bestellen is per giro, onder vermelding van: naam overledene, het Ereveld en de gewenste datum.

Voor Hong Kong, Singapore en Ambon gelden aparte voorwaarden waarover desgewenst nadere inlichtingen worden verstrekt.

Kleurenfoto's van Erevelden

Overzichtsfoto's van Erevelden in Europa en het Verre Oosten kunnen per giro of telefonisch worden besteld. De prijs voor een foto in het formaat 18 x 24 cm bedraagt f 15,- inclusief porto.

Wie nadere inlichtingen wenst kan zich richten tot de

OORLOGSGRAVENSTICHTING
Zeestraat 85, 2518 AA 's-Gravenhage
Postbus 85981 - 2508 CR 's-Gravenhage
Telefoon 07 03 63 34 34 - Giro 401.000

Uniek boekwerk voor Veteranen Met complete slagorde en verlieslijsten

Het 'waarom', en 'hoe' en vooral ook het 'waarom zo laat' van de totstandkoming van het Nationaal Indië-monument 1945-1962 in Roermond wordt uit de doeken gedaan in het boekwerk 'PALMAM QUI MERUIT FERAT' (Ere wie ere toekomt).

Aan de inhoud zijn voorts toegevoegd:

*** De complete verlieslijst per onderdeel in twee delen. Een deel betreft de 3082 omgekomen militairen van de destijds uit Nederland naar overzee uitgezonden troepen en een deel betreft de 3087 omgekomen militairen van het K.N.I.L.

*** De slagorde van de Indië-krijgsmacht in twee delen; eveneens van de Nederlandse troepen en van het K.N.I.L.

Samen vijf delen in een luxe full-colour cassette. Een uniek bezit van de nog nooit eerder zo compleet gepubliceerde verlieslijsten en slagorde en bovendien een juweeltje voor de boekenkast. De prijs er voor bedraagt f 29,90 plus f 7,50 voor verpakking- en verzendkosten.

Het wordt u toegezonden nadat dit bedrag is overgemaakt naar Postbank-rekening 134174 of Rabo-Roermond-bankrekening 17.41.74.039. Beide rekeningen staan ten name van de Stichting Indië-monument 1945-1962 te Roermond.

Uit de inhoud:

'Militaire Willemsorde voor gen. Spoor was voor heel de krijgsmacht bedoeld'.

Premier Wim Kok over het monument in Roermond:

'Een eerste uiting van erkenning'